

LUNI, 23 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ DOMNUL PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 5.05 p.m.)

1. Reluarea sesiunii

Președintele - Declar redeschisă ședința întreruptă joi, 12 martie 2009.

În primul rând, doresc să-i urez bun venit noului Secretar General al Parlamentului European, Klaus Welle, care se află în partea mea stângă și să-i doresc toate cele bune în eforturile sale.

(Aplauze)

În partea mea dreaptă se află David Harley, Secretar General Adjunct. Domnia sa reprezintă, ca să spunem așa, continuitatea cu Secretariatul. De asemenea, doresc să-i urez toate cele bune.

(Aplauze)

2. Declarația Președinției

Președintele - Doamnelor și domnilor, mi s-a solicitat să fac următoarea afirmație. Săptămâna aceasta comemorăm 60 de ani de la deportarea sutelor de mii de cetățeni din statele baltice. În noaptea de 24 martie 1949, a început un val de deportări sovietice, în timpul cărora, zeci de mii de estonieni, letoni și lituanieni au fost expulzați cu forța din țările lor natale. Ei au fost privați de drepturile lor civile și ale omului și au murit din cauza condițiilor vitrege, inumane la care au fost supuși în lagărele închisorii sovietice.

Aproape fiecare familie din Letonia, Lituania și Estonia, precum și din alte foste republici ale Uniunii Sovietice, a suferit din cauza actelor extrem de violente săvârșite de către regimul comunist totalitar. Aproape fiecare familie avea rude care au dispărut în Siberia, fiind persecutate de KGB sau încarcerate și oprite. Evenimentele despre care discutăm nu au avut loc într-un trecut întunecat și îndepărtat. Ele rămân amintiri vii pentru mulți oameni care, astăzi, sunt cetățeni ai UE.

Astfel, avem datoria, în numele valorilor noastre comune și în scopul comemorării multitudinii de victime ale acestor deportări, de a condamna în mod clar și hotărât aceste crime abominabile săvârșite de regimul comunist totalitar din Uniunea Sovietică. Deoarece noi le datorăm victimelor evaluarea trecutului într-un mod obiectiv, profund și atent, întrucât reconcilierea se bazează doar pe adevăr și comemorare.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

4. Componența Parlamentului: consultați procesul-verbal

5. Urări de bun venit

Președintele - Astăzi, mă simt onorat să pot ura bun venit unei delegații a Parlamentului Panafrican în Parlamentul nostru. După cum știți cu toții, Parlamentul Panafrican reprezintă pentru Uniunea Africană ceea ce este Parlamentul European pentru Uniunea Europeană.

Astăzi, în mod special, sunt bucuros să le urez bun venit aici, domnului Khumalo și colegilor săi deputați, întrucât îmi oferă oportunitatea să îi mulțumesc dumnealui și colegilor dumnealui, precum și doamnei Mongella, președinta Parlamentului Panafrican, atât pentru primirea pe care mi-au făcut-o în octombrie 2008, în timpul vizitei mele la Parlamentul Panafrican, cât și pentru invitația de a mă adresa în sesiunea plenară a Parlamentului Panafrican.

Încă o dată, doresc să vă adresez tuturor un sincer bun venit. Sunt foarte fericit că sunteți cu noi astăzi aici.

(Aplauze)

6. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

7. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

8. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

9. Petiții: a se vedea procesul-verbal

10. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

11. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor: consultați procesul-verbal

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE) - (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vă adresez o întrebare privind Consiliul European. Am aflat că la ședința Consiliului European ați precizat că Parlamentul este de acord ca votul pentru Președintele Comisiei să aibă loc la 15 iulie, iar votul pentru restul membrilor Comisiei să aibă loc după adoptarea Tratatului de la Lisabona.

Aș dori să știu dacă acest lucru este adevărat și, dacă da, cum justificați aceste afirmații.

Președintele - Dna Frassoni, întrucât dumneavoastră înșivă ați fost prezentă, sunt convins că vă veți aminti faptul că am discutat despre această problemă în cadrul Conferinței președinților. A existat doar o singură obiecție cu privire la 15 iulie, care a venit din partea dumneavoastră. Toți ceilalți președinți au împărtășit opinia exprimată prin afirmația mea în fața Consiliului. Oricum, puteți citi cuvintele exacte ale discursului meu. Discursul este disponibil tuturor deputaților și publicului.

13. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele - Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de intervențiile cu durată de un minut privind problemele de importanță politică.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE) - (FR) Domnule Președinte, aș dori să atrag atenția Parlamentului European asupra sosirii Președintelui Republicii Belarus, dl Lukashenko, la Praga. Sosirea președintelui Lukashenko este în concordanță cu valorile pe care le reprezentăm? Uniunea Europeană poate avea relații cu un președinte care deține toată puterea, pe termen nelimitat și fără mandat? Care va fi imaginea Uniunii Europene dacă acceptă prezența unui președinte care a eliminat câțiva dintre oponenții săi politici și care limitează drepturile cetățenilor? Ce imagine va avea Uniunea în fața administrației Obama, în condițiile în care un cetățean american se chinuie într-o închisoare din Republica Belarus și este posibil să moară, dacă nu se ia nicio măsură în cel mai scurt timp? Consider că această invitație nu ar fi trebuit să aibă loc niciodată.

Antonio Masip Hidalgo (PSE) - (ES) Domnule Președinte, aș dori să mă adresez tuturor în legătură cu El Musel, cel mai important port din regiunea mea, Asturia.

Este absolut esențial să se elibereze de către Comisie fonduri pentru cheltuielile suplimentare ale acestui port. Domnul comisar Tajani a înțeles acest lucru, la fel ca și predecesorul său, dl Barot; ambii au recunoscut provocările majore din punct de vedere funcțional și privind mediul ale portului El Musel.

În mijlocul crizei, întrucât sunt necesare în mod vital lucrări precum cele la El Musel, este timpul să depășim obstacolele excesiv de birocratice și consumatoare de timp, să gândim la scară largă și să avansăm cu această finanțare, foarte importantă pentru Asturia, pentru nordul Spaniei, dar și pentru relansarea economică a

Europei. Aș dori să repet, pentru relansarea economică a Europei, la care Spania este foarte onorată să contribuie.

Metin Kazak (ALDE) – (BG) Rezultatul ultimei ședințe a Consiliului European reprezintă un exemplu al modului în care se pune în aplicare unul dintre principiile de bază ale Uniunii Europene: solidaritatea.

Cele 5,6 miliarde de euro provenite din finanțare, vor oferi posibilitatea popoarelor vechiului continent de a depăși consecințele crizei financiare și economice mondiale. Cele 105 milioane de euro aprobate pentru Bulgaria, alocate pentru salvagardarea securității energetice, pentru crearea unei conexiuni de internet pe bandă largă și pentru agricultură, reflectă susținerea și încrederea sporite în programul guvernamental de gestionare a crizei.

Este de o importanță vitală pentru țara mea aprobarea din partea Comisiei Europene și susținerea din partea Parlamentului European a prelungirii solicitate pentru compensare până în 2013, pentru închiderea precoce a unităților trei și patru ale centralei nucleare de la Kozloduy. Bulgaria a suferit cel mai mult din cauza pierderilor rezultate din războiul recent al gazelor naturale dintre Rusia și Ucraina. Așadar, este important să se respecte principiul tratamentului egal a tuturor statelor membre.

Număr pe degete, pornind de la Președintele Comisiei, dl Barroso și îi îndemn pe colegii mei deputați în Parlamentul European, să permită triumful dreptății și solidarității în Europa.

Eoin Ryan (UEN) - Domnule Președinte, aș dori să supun atenției problema atacurilor și remarcilor din cadrul unor departamente, cu privire la sistemul financiar și bancar irlandez.

Sistemul irlandez funcționează în cadrul de directivă cu politici legislative și de reglementare, dictată de UE. Sistemul irlandez este atât de puternic sau atât de slab precum cadrul UE. După cum știm cu toții, sistemul de reglementare a eșuat la nivel mondial. Irlanda nu reprezintă un loc mai bun sau mai rău decât un altul.

Aduc obiecții comentariilor ostile privind Irlanda, care provin din partea mass-mediei din Londra, New York sau Germania. Toate aceste locuri au experimentat provocări bancare și de reglementare și probleme similare, sau, în multe cazuri, mult mai dificile decât cele pe care le-am avut în Irlanda. Atacurile constante din partea unor vecini ai noștri din UE se bazează mai degrabă pe prejudecăți decât pe fapte obiective și nu susțin solidaritatea în UE, într-o perioadă în care Europa se confruntă cu provocări economice și financiare majore.

László Tóké (Verts/ALE) – (HU) Renumită pe plan mondial, Roșia Montană Gold Corporation, o companie româno-canadiană, intenționează să dezvolte cea mai mare mină de aur de suprafață din Europa, în orașul transilvănean Verespatak (Roșia Montană) Parlamentul European, în cadrul rezoluției sale din decembrie 2004, și-a exprimat îngrijorarea serioasă cu privire la amenințarea cu dezastrul natural pe care îl presupune proiectul. La rândul său, Adunarea Generală a ICOMOS din 2005 a hotărât protejarea patrimoniului istoric al acestei așezări antice.

Compania, al cărei nume este însoțit de o serie de scandaluri, intenționează să folosească aceeași metodă de procesare bazată pe tehnologia cu cianuri, care a contaminat în anul 2000 întregul curs al râului Tisa. Patrimoniul arhitectural al Verespatak (Roșia Montană) a fost de asemenea distrus, iar locuitorii săi pauperizați. Se pare că Guvernul României se pregătește să ridice interdicția temporară cu privire la investiție.

Solicit Parlamentului European să intervină pentru salvarea Verespatak și pentru protejarea mediului său natural. În ceea ce o privește, Comisia Europeană trebuie să contribuie la reabilitarea orașului distrus și a mediului său natural.

Georgios Toussas (GUE/NGL) - (EL) Domnule Președinte, următoarele câteva zile vor marca:

- împlinirea a 10 ani de la războiul josnic dezlănțuit de NATO și de guvernele Uniunii Europene, atât de centru stânga, cât și de centru dreapta, împotriva poporului iugoslav;

- împlinirea a 6 ani de la izbucnirea războiului criminal și ocuparea Irakului de către SUA și aliații săi serviabili, un război care a costat viețile a aproximativ 1,5 milioane de irakieni;

- împlinirea a 60 de ani de la înființarea NATO, mașina de război imperialistă și o amenințare pentru pacea în lume, care se pregătește să celebreze cea de-a 60^a-a aniversare printr-o reuniune la nivel înalt care va avea loc la Strasbourg.

La Washington, acum zece ani, pe 23 și 24 aprilie 1999, liderii statelor membre NATO au semnat cea de-a 50^a declarație aniversară aprobând noua sa doctrină. Astfel, a fost adoptată noua strategie NATO, ceea ce a condus la o răsturnare oficială a normelor dreptului internațional. O serie de alte intervenții criminale ale NATO au urmat în Afganistan, Irak, Iran și în Orientul Mijlociu.

În perioada de pregătire a reuniunii la nivel înalt NATO, autoritățile franceze au transformat centrul Strasbourgului într-o zonă restricționată accesului și au activat facilitățile puse la dispoziție de Convenția Schengen, pentru a împiedica demonstrații pentru pace să intre în Franța. Acestea au mobilizat un număr considerabil de forțe armate și de poliție pentru a ține demonstrații sub control. Aceste măsuri, care încalcă vehement drepturile democratice de bază, ilustrează cât de mult imperialismul și NATO se tem de popor.

Poporul are nevoie să răspundă celebrărilor și sărbătorilor ce marchează împlinirea a 60 de ani de la acțiunile criminale imperialiste ale NATO, prin consolidarea mișcării pacifiste antiimperialiste, reiterând solicitarea fundamentală ca organizația NATO să fie dizolvată...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Kathy Sinnott (IND/DEM) - Domnule Președinte, intergrupurile au o istorie îndelungată și remarcabilă în acest Parlament. În cadrul intergrupurilor, deputații Parlamentului European se pot uni, în pofida dezbinării politice pentru a soluționa chestiuni particulare.

De exemplu, cel mai vechi intergrup - cel pentru persoanele cu handicap - evaluează cu atenție legislația care trece prin acest Parlament, pentru a se asigura că este favorabilă persoanelor defavorizate și educă alți parlamentari cu privire la chestiunile legate de persoanele cu dizabilități.

În pofida muncii valoroase depuse de intergrupuri, acestea au fost marginalizate pe parcursul anului trecut și, chiar au fost oprite de la a-și desfășura activitatea prin regulile interne parlamentare, care refuză să pună la dispoziția intergrupurilor săli de lucru și sloturi orare în calendarul ședințelor din Strasbourg.

Consider că trebuie să rezolvăm această chestiune cât mai urgent - înainte de viitoarea legislatură - deoarece, în caz contrar, intergrupurile vor aparține trecutului; Parlamentul va fi mult mai sărac din cauza acestei dispariții, iar europenii nu vor mai fi la fel de bine reprezentați.

(Aplauze)

Desislav Chukolov (NI) - (BG) Doamnelor și domnilor, în ultimii ani în Bulgaria a fost observată o practică demnă de dispreț, cunoscută sub numele de „cumpărarea voturilor”.

Aceasta este executată de toate grupurile politice, cu excepția partidului patriot Attack. Chiar și partidele care se prezintă ca o alternativă la partidele de guvernământ plătesc votanți, așa cum ne indicau acum câteva zile informațiile din satul Brest de lângă Plevna.

Alegerile care urmează în țara noastră par a fi cele mai fraudate și falsificate alegeri din istoria recentă a Bulgariei. Partidul etnic turc și anticonstituțional MRF a alocat imensa sumă de 60 de milioane de euro pentru a obține numărul maxim posibil de deputați care să reprezinte interesele Turciei, atât în Parlamentul European, cât și în Adunarea Națională a Republicii Bulgaria.

Există un pericol real absolut ca următorul Parlament European să aibă reprezentanți care și-au câștigat mandatele în urma cumpărării voturilor. Mesajul nostru în cadrul partidului Attack este: „Nu Turciei în EU”, și îl rugăm pe Președintele Pöttering să solicite autorităților din Bulgaria să vegheze ca acest lucru să nu se întâmple la următoarele alegeri prin adoptarea legilor electorale.

György Schöpflin (PPE-DE) - (HU) Problema este evidentă: la câteva sute de metri de granița ungară, într-un sat austriac numit Heiligenkreuz, o companie austriacă solicită construirea unui incinerator de deșeuri de mare capacitate. Pe de altă parte, cetățenii maghiari din orașul Szentgotthárd consideră că acest proiect de construcție este inacceptabil din motive de protecție a mediului, printre altele.

Pe parcursul ultimilor doi ani, au existat proteste frecvente din partea maghiarilor, dar austriecii refuză să le ia în considerare. Rezultatul este că un sentiment anti-austriac din ce în ce mai pregnant începe să afecteze relațiile tradiționale cordiale dintre cele două țări.

Solicităm părții austriece să examineze planul, ținând cont de argumentele Ungariei și să oprească derularea acestuia.

Gyula Hegyi (PSE) - Domnule Președinte, în ianuarie Comisia a atacat moratoriul ungar privind porumbul modificat genetic MON810. Moratoriul este în mod clar susținut de întreaga comunitate științifică din Ungaria, de toate partidele politice și de societatea ungară. În cadrul Consiliului European din martie, Ungaria și Austria au obținut o majoritate covârșitoare privind menținerea acestui moratoriu, în ciuda deciziei Comisiei. Douăzeci și trei din douăzeci și șapte de state membre au sprijinit Ungaria împotriva Comisiei.

Acest lucru arată că este timpul să regândim metoda de autorizare a OMG-urilor în Uniunea Europeană. Consider - și, din votul Consiliului, acest lucru este clar - că cele mai multe state membre gândesc în aceeași termeni: că statele membre trebuie să aibă competența de a autoriza un OMG sau nu. Sper că următorul Parlament nou ales va da naștere unei noi reglementări în ceea ce privește autorizarea OMG-urilor, în spiritul subsidiarității și al transparenței. Comisia trebuie să coopereze cu Parlamentul și cu statele membre și nu să le dicteze.

Jean Marie Beaupuy (ALDE) - (FR) Domnule Președinte, unul dintre colegii noștri deputați tocmai a vorbit despre chestiunea intergrupurilor.

Există mai mult de 20 de intergrupuri în cadrul acestui Parlament, iar munca lor a fost evidentă în decursul acestui mandat, care este pe cale să se încheie. Nenumărate zeci de texte au beneficiat de munca intergrupurilor; există zeci de mii de oameni, domnule Președinte, și sute de instituții care au fost acceptate în Parlament, mulțumită muncii depuse de intergrupuri. Dacă vom continua să oprimăm intergrupurile, refuzând să le punem la dispoziție săli de ședință, vor exista mai multe demonstrații.

Domnule Președinte, aveți multă experiență, foarte multă experiență în ceea ce privește Parlamentul nostru. Nu mai permiteți unor subgrupuri mai mult sau mai puțin secrete, să se întâlnească în cadrul legislaturii viitoare. Noi nu ne temem de transparență la nivel de intergrup și de aceea vă solicităm să faceți o evaluare, în mod deschis, a intergrupurilor pe parcursul acestui mandat. În acest fel, vom avea dovada utilității acestora.

Domnule Președinte, vă rog, nu ignorați cererile intergrupurilor și toate scrisorile care v-au fost adresate de-a lungul ultimilor ani.

Ewa Tomaszewska (UEN) - (PL) Domnule Președinte, nu există îndoială în ceea ce privește criza demografică care are loc în Europa. Lipsa forței de muncă rezultată constituie o amenințare la adresa dezvoltării economice a statelor membre UE. Criza, de asemenea, subminează eficiența sistemelor de pensii, și creează probleme serioase sistemelor europene de asigurare a sănătății și a celor de protecție socială.

În acest timp, Comisia Europeană nu a înțeles eforturile noastre de a modifica tendințele demografice negative prin promovarea unor măsuri de dezvoltare a familiei. În particular, au existat obiecții cu privire la nevoia de a reduce TVA în cazul produselor destinate copiilor foarte mici, cum ar fi scutecele de unică folosință. Ideea de a pedepsi anumite țări pentru adoptarea unor astfel de soluții indică o lipsă de conștientizare a pericolelor cu care ne confruntăm, sau, în mod alternativ, poate fi văzută ca un semn de rea credință. În oricare din cazuri, acest lucru este inacceptabil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) - (PT) Este scandalos faptul că singura fabrică de cauciucuri cu capital integral portughez nu a avut activate pentru câteva luni, punând în pericol 300 de locuri de muncă directe în zona defavorizată din punct de vedere social, numită Vale do Ave. Această zonă deține una din cele mai mari rate ale șomajului din Uniunea Europeană, ca urmare a închiderii unor afaceri și a reducerilor de personal din sectorul industriei textile.

Muncitorii de la Camac din Santo Tirso și sindicatul care îi reprezintă au expus în mod public situația gravă, arătând că firma nu datorează nimic băncilor sau statului și că, de fapt, are de primit zeci de mii de euro ca rezultat al nerambursării TVA-ului. Principalii creditori sunt muncitorii înșiși, ale căror salarii nu au mai fost plătite, deoarece compania nu a putut face față consecințelor devalorizării lirei sterline, acolo unde este exportată aproape toată producția și exploziei prețurilor la materiile prime folosite în procesul de fabricare.

Ca urmare a aplicării insolvenței companiei, aceștia așteaptă o soluție încă din 30 martie. Guvernul portughez și Comisia Europeană trebuie să răspundă de urgență avertismentului și vocilor nemulțumite ale muncitorilor, pentru a împiedica sporirea șomajului și a sărăciei, într-o zonă în care nu există locuri de muncă alternative.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) - Domnule Președinte, revizuirea și reforma procedurilor parlamentare au devenit o prioritate pe agenda de lucru și sunt sigur că acesta este un subiect foarte drag dumneavoastră.

Aș putea, vă rog, să susțin și eu comentariile deja făcute de câțiva colegi cu privire la importanța intergrupurilor? Sunt Copreședinte al Intergrupului pe probleme de îmbătrânire și, după cum probabil știți,

peste 50% dintre votanții din acest an - pentru prima oară - vor fi cei cu o vârstă de peste 50 de ani, spre deosebire de cei având sub 50 de ani. Prin urmare, problemele legate de îmbătrânire nu reprezintă un interes doar pentru cei prezenți aici, dar sunt de interes pentru toți și pentru oamenii din exterior, unii dintre alegătorii noștri.

Voi stăruî pe lângă dumneavoastră, Domnule Președinte, să vă folosiți claritatea și sinceritatea, calități care reprezintă adevărate embleme ale președinției dumneavoastră, pentru a vă asigura că munca intergrupurilor poate fi facilitată și nu împiedicată de acum încolo. Ne puteți promite acest lucru, vă rog?

Președintele Este întotdeauna agreabil să vezi conservatorii britanici implicați în chestiuni europene comune și în totalitate de partea noastră. Vă mulțumesc foarte mult și vă promit să fac tot posibilul.

Proinsias De Rossa (PSE) – Domnule Președinte, voi ridica o problemă privind încălcarea legii mediului în Irlanda, în special, legată de calitatea apei. Noul sondaj UE cu privire la calitatea apei din Irlanda indică faptul că aproape două treimi dintre oameni consideră calitatea apei ca fiind o problemă gravă, în timp ce jumătate vorbesc despre o deteriorare a calității începând din 2004.

Optzeci la sută dintre oameni consideră că nu a existat nicio îmbunătățire a calității râurilor, lacurilor și apelor noastre de coastă pe parcursul ultimilor cinci ani. De aproape șapte ani, Comisia investighează dacă guvernul irlandez respectă o decizie din 2002 a Curții Europene de Justiție privind încălcarea legislației cu privire la calitatea apei.

Trebuie să găsim modalități prin care să ne asigurăm că legile pe care le votăm în interesul cetățenilor Europei sunt, de fapt, aplicate de către statele membre. Comisia, care reprezintă polițistul și polițista acestei Uniuni, trebuie să acționeze într-o manieră oportună pentru a asigura această conformitate.

Kinga Gál (PPE-DE) - (HU) În noile state membre, în perioade tensionate, încă acționează vechile reflexe ale celor aflați la conducere, inacceptabile în temeiul statului de drept. De ziua națională a Ungariei, drepturile politice au fost încălcate la Budapesta într-un mod inacceptabil. Zona din jurul festivităților a fost complet închisă accesului, ca pe vremea dictaturii. Cu câteva zile în urmă, poliția a răspuns celor care cereau un guvern mai responsabil și cererea demisiei primului ministru prin acțiuni care au inclus arestări și tratamente inumane și degradante.

Încă din acest sfârșit de săptămână, am putut vedea că autoritățile desconsideră democrația, de vreme ce ei încearcă să împiedice organizarea de alegeri anticipate prin schimbarea pozițiilor de conducere la nivel înalt. Acesta nu este genul de stat democratic, guvernat de domnia legii, la care visăm noi, tânăra generație a sfârșitului regimului comunist; mai degrabă, simțim că acesta este modul în care încep micile dictaturi.

În mod similar, acțiunile autorităților române ne-au reamintit de reflexele trecutului atunci când, împotriva recomandării autorităților române, Președintele Republicii Ungare a plecat pentru a lua parte la festivitățile care au avut loc cu ocazia zilei de 15 martie împreună cu o comunitate solidă de 1,5 milioane de unguri din România, dar nu a putut face acest lucru decât ca persoană particulară, cu mașina. Motivul pentru această situație a fost acela că, permisiunea de aterizare pentru avionul președintelui a fost revocată de către România, din motive inventate precum acela că vizita ar deteriora parteneriatul dintre cele două țări. Acest lucru se întâmplă în 2009 în două state vecine membre ale UE.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Reuniunea la nivel înalt a UE de săptămâna trecută a confirmat principiile de bază pe care Parlamentul European le-a enunțat de asemenea, și anume că, Uniunea Europeană nu tolerează protecționismul și nu permite deteriorarea realizărilor pieței comune. Doresc să îl felicit pe Președinte, deoarece acesta a fost prezent la ședința Consiliului European.

Au fost luate decizii foarte importante, inclusiv decizii cu privire la chestiunea pe care Primul Ministru al Ungariei, Ferenc Gyurcsány, a recomandat-o cu un an în urmă și pe care raportul Rasmussen al Parlamentului European a sprijinit-o, și anume, înființarea unei piețe financiare și al unui sistem de supervizare bancar. Cu ocazia acestei reuniuni la nivel înalt, a fost luată o decizie de principiu, ceea ce reprezintă un important pas înainte.

Este un pas înainte pentru întreaga Uniune Europeană, dar în special pentru Europa Centrală și de Est și pentru Statele baltice, faptul că băncile nu își pot abandona filialele situate în această regiune, ci trebuie să transmită mai departe sprijinul care le este acordat.

Faptul că sprijinul balanței de plăți a statelor membre aflate în afara zonei euro a fost dublat de la 25 de miliarde de euro la 50 de miliarde de euro reprezintă o dovadă importantă a solidarității UE. Acest lucru este în interesul nostru al tuturor, și cu recunoștință, este în interesul întregii Uniuni Europene.

Aurelio Juri (PSE) - (SL) În timpul ultimei noastre ședințe am adoptat un pachet de legi importante în domeniul maritim care a îmbunătățit procedurile ce trebuie urmate în cazul evenimentelor de accidente maritime.

După cum știm, marea ne aduce multe beneficii, dar ea implică, de asemenea, riscuri. Atunci când are loc un accident major, cei care locuiesc de-a lungul coastelor plătesc consecințele. De aceea, cea mai bună modalitate de acțiune este prevenirea, în special tipul de prevenire care reglementează volumul și natura traficului maritim conform sensibilității zonelor tranzitate.

Din acest motiv, aș dori să adresez următoarea întrebare Comisiei și, în particular, comisarului Tajani, care se ocupă de transporturi și căruia mă voi adresa în limba sa maternă, italiana.

(IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, (...) cum se îmbină obiectivele acestei noi legi privind siguranța pe mări cu proiectul de construcție a două instalații de regazificare producătoare de metan din Golful Trieste, o zonă cu trafic intens de nave și concentrație urbană ridicată și unde marea are adâncime mică, nu mai mult de 20 de metri adâncime, iar fundul mării nu trebuie atins deoarece este îmbibat cu mercur. Terminalele ar trebui, dacă vor fi construite, să atragă o dată pe săptămână un tanc petrolifer cu metan pentru fiecare instalație. Cunoaștem riscurile pe care le implică aceste nave în astfel de zone..

Bogusław Rogalski (UEN) - (PL) Domnule Președinte, astăzi aș dori să mă concentrez îndeosebi pe modul în care armata israeliană se pregătește să nimicească națiunea palestiniană chiar sub ochii noștri. Nu trebuie să rămânem indiferenți la această problemă.

Ascult cu rușine rapoartele media israeliene, ascult soldați amintindu-și că li s-a ordonat să împuște civili, inclusiv femei în vârstă. Ziarul *Haarec* a publicat ordinul scris dat de unul dintre comandanții militari subordonaților săi. El le ordona subordonaților săi să-i împuște pe oamenii care îi ajută pe palestinienii răniți. În ultimă instanță, soldații au învățat de asemenea, să arate o totală indiferență față de viețile palestinienilor. O dovadă a acestui fapt o constituie un tricou macabru purtat de soldații israelieni, care prezintă o femeie arabă însărcinată și care poartă sloganul „doi dintr-o lovitură”

Trebuie să rupem tăcerea care există în acest Parlament cu privire la această chestiune. Nicio națiune nu este mai bună sau mai rea decât o altă națiune. Astăzi, poporul palestinian are nevoie de ajutorul și sprijinul nostru. Trebuie să acceptăm provocarea și să luăm în discuție această problemă.

Anna Záborská (PPE-DE) - (SK) Acum două săptămâni, domnule Președinte, ne-ați adus câteva vești triste și groaznice. În Germania, un tânăr a ucis 15 oameni și apoi s-a sinucis. El a comis o crimă și a aruncat în ghearele durerii și ale deznădejdi mulți oameni, inclusiv propria familie. Chiar și familia sa a pierdut un copil, iar lumea lor a fost de asemenea întoarsă pe dos.

Dați-mi voie să citez cuvintele rostite de Președintele Germaniei la funeraliile victimelor: „Ne confruntăm cu toții cu o întrebare foarte serioasă. Facem tot posibilul pentru a ne proteja pe noi și pe copiii noștri? Facem tot posibilul pentru a-i proteja pe cei aflați în situații de risc? Facem tot posibilul pentru pace în propriile țări? Trebuie să ne întrebăm ce putem face mai bine pe viitor și ce lecții putem învăța din acest eveniment. Haideți să-i ajutăm de asemenea, atât pe părinți, cât și pe copii, să se ferească de pericole.”

Prin urmare, aș dori să solicit încă o dată sprijinul Parlamentului European și al Comisiei Europene pentru campania la nivel european „Știți unde se află copiii voștri?” După cum am mai precizat în acest plen, haideți să facem tot ce ne stă în putință pentru a ne asigura că astfel de lucruri nu se mai repetă.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - (RO) Uniunea Europeană este, înainte de toate, o Europă socială. Avem nevoie de dezvoltare economică, dar în egală măsură avem nevoie de locuri de muncă, de salarii și pensii decente, de acces la servicii de sănătate și educație, iar acestea să fie de bună calitate.

În perioadă de criză economică multe întreprinderi sunt în dificultate, iar salariații își pierd locurile de muncă.

În România, la Arcelor Mittal Galați și Hunedoara, câteva mii de angajați vor intra prin rotație în șomaj tehnic, cu plata a doar 75% din salarii, sau sunt concediați. Situații similare există și în alte țări și în cazul altor întreprinderi din diferite sectoare industriale.

Solicit Comisiei să ia în considerare elaborarea unei decizii a Consiliului pentru a revizui criteriile de acces la Fondul Social European și la Fondul european de ajustare la globalizare. Aceasta trebuie să se facă la nivel de ramură și de întreprindere și nu doar la nivel regional și local, pentru ca fondurile să fie mobilizate rapid pentru a ajuta lucrătorii aflați în criză.

Consider că Europa poate și trebuie să facă mai mult pentru angajații aflați în dificultate.

Edít Bauer (PPE-DE) - (HU) Aș dori să atrag atenția asupra metodelor folosite de Guvernul Republicii Slovacia pentru reprimarea drepturilor lingvistice ale minorităților, prin încălcarea drepturilor acestora. Săptămâna trecută, guvernul a acceptat o modificare legislativă privind limba națională, care, conform guvernului, nu afectează folosirea limbii minorităților; totuși, legea însăși sugerează contrariul.

Aș dori să menționez două exemple. Paragraful 8 alineatul (4) al legii se referă la instituțiile de protecție socială și de asigurare a sănătății și stipulează că există două situații în care persoane aparținând unui grup minoritar își pot folosi limba maternă în cadrul acestor instituții: dacă nu vorbesc limba națională, sau dacă instituția se află într-o așezare în care procentajul minorităților depășește 20%. Prin urmare, doctorul va întreba mai întâi pacientul ce limbă vorbește, și doar după aceea poate întreba care este problema cu el sau ea, în caz contrar, conform acestei legi, o încălcare a legii poate fi pedepsită cu o amendă cuprinsă între 100 și 5000 de euro.

Situația nu este mai bună nici când vine vorba despre furnizarea informațiilor, pentru programele radio - cu excepția serviciului radioului public - va trebui să recepționăm mai întâi programul în limba minorității și apoi încă o dată în traducere completă.

Domnule Președinte, am o singură întrebare: pot conta minoritățile pe sprijinul Europei?

Jelko Kacin (ALDE) - (SL) A existat un monument dedicat primilor anti-fasciști în Europa, în Bazovica, lângă Trieste, la mică distanță de granița dintre Italia și Slovenia, ridicat încă din septembrie 1945. Patru patrioți sloveni, Bidovec, Marušič, Miloš și Valenčič, au fost condamnați la moarte de un tribunal fascist special în 1930, în timpul Primului proces de la Trieste.

Monumentul a fost avariat și profanat cu vopsea de șaisprezece ori până acum, cel mai recent acum o săptămână. Acest act de vandalism constituie unul din seria de eforturi politice, economice și educaționale pentru exercitarea de presiuni asupra comunității etnice slovene din Italia și asupra Republicii Slovenia.

Un lung șir de acte, care au cuprins mângjirea cu vopsea a monumentelor slovene, a pereților școlilor și a indicatoarelor regionale cu denumiri în limba slovenă, au rănit profund sentimentele cetățenilor italieni de etnie slovenă și cele ale poporului Republicii Slovenia.

Totuși, până acum nimeni nu a fost tras la răspundere pentru aceste infracțiuni. Îmi este greu să cred că poliția italiană este atât de incompetentă, încât nu a reușit să îi găsească pe făptași, sau că există o lipsă de voință politică pentru a-i găsi. Dacă pentru a șaisprezecea oară la rând, pare imposibil să se găsească făptașii, aceasta este deja prea mult.

Dimitar Stoyanov (NI) - (BG) Doamnelor și domnilor, în ultima sesiune parțială, referitoare la dezbaterile privind Turcia, a existat un discurs despre nerecunoașterea de către Turcia a genocidului asupra armenilor. Totuși, dumneavoastră nu cunoașteți un alt genocid nerecunoscut, comis de către turci acum mai bine de cinci sute de ani: genocidul asupra bulgarilor.

Vă voi familiariza cu o mică parte a acestuia, care a avut loc timp de patru zile în aprilie 1876, prin povestirea scrisă la momentul acela de către un jurnalist american numit MacGahan:

„Nu contează pentru mine dacă aceste informații sunt imparțiale sau nu, din moment ce a fost confirmată cifra îngrozitoare de 15.000 de oameni uciși în patru zile. Nicio rotunjire a acestei cifre nu poate adăuga mai mult ororii petrecute, care are o magnitudine colosală, atunci când interpretați toate detaliile vătămătoare și josnice ale acestui măcel brutal. Însuși consulul francez a auzit cum bașbuzucii povesteau cu plăcere audienței lor atente că au decapitat copii și au privit curioși cum corpurile lor mici se rostogoleau precum niște pui tăiați.”

Aceste câteva rânduri descriu doar patru zile din cinci secole de genocid adevărat comis de Turcia otomană împotriva bulgarilor înrobiți. Noi, deputații Parlamentului European din partea partidului Attack, așteptăm recunoaștere și scuze, înaintea inițierii oricărei dezbateri privind aderarea Turciei la Uniunea Europeană.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE) - (EL) Domnule Președinte, pe lângă faptul că este o politică agricolă și economică, politica agricolă comună, așa cum a fost revizuită între anii 2003 și 2008, este acum mai mult o politică socială și, în opinia mea, acest lucru este corect. De exemplu, programele de ajutor alimentară sunt în momentul de față consolidate, se iau măsuri privind fructele și legumele pentru școli, și, din nou, în opinia mea, se procedează corect, punându-se în aplicare programe pentru introducerea internetului cu bandă largă și revigorarea zonelor rurale.

Totuși, este nevoie de o politică agricolă comună puternică pentru satisfacerea nevoilor prezente, deoarece în cadrul politicii agricole comune, fermierii primesc sprijin și rămân în zonele rurale. Prin urmare, haideți să fim uniți în solicitarea ca resursele politicii agricole comune să nu mai fie direcționate către alte politici. Resursele pentru politica agricolă trebuie sporite:

- dacă dorim alimente sigure, întrucât numai acestea pot și trebuie să fie alimentele europene;
- dacă dorim alimente adecvate, întrucât numai acestea vor putea face față situațiilor de criză;
- dacă dorim un mediu protejat, caz în care alimentele vor trebui produse conform practicilor europene;
- dacă dorim ca fermierii să rămână în zonele rurale, trebuie să-i ajutăm;
- dacă dorim consumatori sănătoși, trebuie să le oferim alimente europene.

În încheiere, aș dori să solicit Uniunii Europene să-și mărească bugetul, deoarece acest lucru va oferi Europei noastre un viitor. De asemenea, dacă dorim un sector agricol puternic, trebuie să mărim fondurile pentru politica agricolă comună.

Chris Davies (ALDE) - Domnule Președinte, a trecut peste o lună de când ați vizitat Gaza, dar cele mai recente cifre din partea guvernului israelian arată că nu s-a schimbat nimic: deocamdată materialele pentru reconstrucție nu au trecut de punctele de control; niciun material pentru școli, niciun material pentru industrie. Bombardamentul a încetat, dar blocada continuă.

Poate este momentul potrivit pentru acest Parlament să încerce să influențeze opiniile prin organizarea unei expoziții a tricourilor la care s-a făcut referire de către un alt deputat - îmbrăcăminte produsă pentru soldați, precum trăgătorii de elită din Brigada Givati, pe care apare un model care prezintă o femeie palestiniană însărcinată și sloganul: „Doi dintr-o lovitură”. Există și alte rapoarte în ziarele din Israel cu privire la alte modele mai rasiste, mai extreme, mai josnice. O astfel de expoziție ar putea încuraja deputații să se întrebe dacă, în condițiile prezente, ar trebui să continuăm Acordul de asociere UE-Israel. -

Președintele – Domnule Davis, în ședința sa de miercură trecută, Adunarea Parlamentară Euro-Mediteraneană, pe care am prezidat-o eu însumi, a adoptat o rezoluție privind situația tragică din Orientul Mijlociu. Aș vrea să vă reamintesc acest fapt. Merită să se țină cont de această rezoluție. Vă mulțumesc pentru comentariile dumneavoastră.

Péter Olajos (PPE-DE) - (HU) Aceasta nu este prima oară când am fost obligat să vorbesc referitor la imensa centrală electrică pe bază de cărbune propusă, cu o emisie anuală de dioxid de carbon de 4 milioane de tone, planificată în prezent pentru orașul Tőketerebes (Trebišov) în Slovacia. Această centrală electrică a întâmpinat proteste extinse din partea zonei de frontieră a Slovaciei și a Ungariei și, în ciuda acestui fapt, părțile în cauză au relansat procesul de autorizare a centralei electrice.

De cealaltă parte a frontierei, guvernul ungar a emis o „Strategie de gestionare a crizei și dezvoltare”, conform căreia, pe baza gestionării crizei, Ungaria caută acum să extindă printr-o nouă unitate de 440 megawați, pe bază de lignit, cel mai mare emitent de dioxid de carbon, centrala electrică Mátra, care emite peste 6 milioane de tone de poluare pe an. Cu greu pot spune că nicio centrală electrică nu va folosi CCS.

La finele anului trecut, Uniunea Europeană a adoptat pachetul legislativ privind schimbările climatice și weekend-ul trecut, în cadrul reuniunii la nivel înalt, UE a aprobat finanțarea unei scheme de compensare pentru schimbări climatice în țările în curs de dezvoltare. În plus, ne pregătim cu toată forța pentru conferința pe tema climatului de la Copenhaga, din decembrie. Între timp, liderii a două state membre, Slovacia și Ungaria - deși, trebuie să admitem că cea de-a doua tocmai s-a retras - merg înainte de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, finanțând proiectele privind schimbările climatice din banii contribuabililor, fără să țină cont de protestele acestora. Sper ca Uniunea Europeană să nu susțină nici politic și nici material acest lucru.

Luisa Morgantini (GUE/NGL) - (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, în timp ce în Ierusalimul de Est mii de case palestiniene continuă să fie demolate, chiar și cultura palestiniană este o țintă a politicii

israeliene. Foarte trist este faptul că unii soldați israelieni au realizat niște tricouri cu imaginea unei femei palestiniene însărcinate, aflată în ținta unei arme și cu sloganul: „Doi dintr-o lovitură”.

Cultura arabă este atacată. Autoritățile palestiniene au hotărât, împreună cu popoarele arabe, să numească Ierusalimul de Est - nu tot Ierusalimul - capitala culturii arabe în 2009. Israel a arestat 20 de activiști - inclusiv activiști internaționali - care pur și simplu erau implicați într-un eveniment pentru celebrarea culturii palestiniene. Este o încercare de a distruge orice prezență palestiniană în Ierusalimul de Est.

Prin urmare, mă întreb dacă comunitatea internațională poate face ceva pentru a asigura succesul acestui eveniment și faptul că Ierusalimul poate fi cu adevărat o capitală comună. Haideți să facem posibil acest eveniment.

Alojz Peterle (PPE-DE) - (SL) În weekend, Slovenia și, în special regiunea Carniola de Jos, au fost alarmate de hotărârea Renault de a-și transfera producția automobilelor Clio din Novo Mesto în Franța.

Aș dori să dau crezare explicației oficiale, conform căreia decizia a fost garantată de creșterea cererii pentru Clio și Twingo și nu de protecționismul apărut ca urmare a dificultăților din industria automobilelor.

Doamnelor și domnilor, cui aparține fabrica de automobile Revoz din Novo Mesto? Sloveniei? Sau Franței? Răspunsul este clar: o fabrică slovenă care produce automobile franțuzești este, cel mai sigur, o fabrică europeană de producție.

Cred cu tărie că trebuie să protejăm industria automobilelor printr-o soluție europeană și nu prin soluții naționale. În caz contrar, ne vom distanța de conformitatea cu cele patru libertăți fundamentale care stau la baza pieței unice europene.

Milan Horáček (Verts/ALE) - (DE) Domnule Președinte, la începutul lui martie, deținuții politici Mikhail Khodorkowski și Platon Lebedev au fost transferați din Chita, Siberia, la Moscova, pentru ca, încă o dată, să fie supuși unor acuzații de neconceput. Prima audiere publică va avea loc la 31 martie. Cea de-a cincea rundă de consultații privind drepturile omului între UE și Rusia va avea loc în aceeași zi. În prezent, rușii au amânat aceste dezbateri importante pe termen nedefinit.

Astfel, Rusia exprimă clar cât de puțin preț pune pe drepturile omului. Mai degrabă decât să gestioneze justiția, sistemul judiciar continuă să servească scopului eliminării oponenților regimului, iar UE este păcălită.

Richard Seeber (PPE-DE) - (DE) Domnule Președinte, aș dori să adresez o remarcă critică la adresa Comisiei cu privire la hotărârea de a interzice becul tradițional cu incandescență, care a fost prezentată în scris săptămâna trecută. Susțin pe deplin cerințele de eficientizare a energiei și obiectivele referitoare la schimbările climatice, pe care le-am stabilit împreună cu Consiliul și Comisia. În această situație doar abordarea a fost greșită. Este clar faptul că cetățenii se simt marginalizați atunci când se iau decizii în spatele ușilor închise, folosind procedurile de comitologie. Astfel, Comisa merită cu adevărat criticile pentru neimplicarea Parlamentului European în procesul de luare a deciziilor și pentru nerespectarea procedurii standard.

În al doilea rând, a fost în mod cert lipsă de comunicare. Oamenii sunt foarte îngrijorați, deoarece nu s-a realizat nicio evaluare cuprinzătoare a impactului în privința acestor măsuri, în special în măsura în care cunoaștem că aceste becuri conțin mercur și astfel, reprezintă o amenințare pentru sănătatea oamenilor, în special a copiilor.

În al treilea rând, ar fi fost inteligent să ne gândim la viitor și la promovarea noilor tehnologii. Așadar, aș solicita Comisiei să prezinte o nouă propunere.

Tunne Kelam (PPE-DE) - Domnule Președinte, estonii, letonii și lituanienii ar dori să vă transmită dumneavoastră mulțumirile lor calde pentru exprimarea solidarității cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la deportările din 1949 din Statele baltice, care au fost recunoscute la nivel mondial drept crime împotriva umanității, comise pe timp de pace, la patru ani de la încetarea războiului. Două treimi din cei deportați erau femei și copii care au fost trimiși în Siberia pentru aproximativ 10 ani. Proporțional, numărul de persoane deportate ar echivala cu o jumătate de milion, dacă aceste deportări ar fi avut loc în trei state scandinave - Suedia, Danemarca și Norvegia.

Totuși, astăzi este clar că extinderea economică și politică a Europei nu este suficientă pentru a avea o Europă cu adevărat integrată, ca o „comunitate de valori”. Avem nevoie de un nou val de extindere: acela al conștiinței Europei. Avem mare nevoie de o conștientizare la nivelul întregii Europe și de voință de a recunoaște aceste crime și prejudicii ca parte integrantă a istoriei noastre comune.

Maria Petre (PPE-DE) - (RO) Mai mulți dintre noi am vorbit astăzi despre nevoia de solidaritate și eu voi continua pe această idee.

Independența energetică a Uniunii Europene și solidaritatea statelor membre în jurul acestui obiectiv sunt mai necesare ca oricând. Acțiunea noastră trebuie să fie unitară și coerentă în fața riscurilor, dar și a nevoii de diversificare a resurselor.

Felicit Consiliul European pentru acordul la care a ajuns privind planul de relansare economică, pentru accentul pus pe domeniul energetic și pe finanțarea proiectului Nabucco.

Solicit Comisiei Europene să găsească rapid și eficace modalitățile care să garanteze că aceste finanțări sunt efective și generează rezultatele necesare atât în domeniul energetic, dar mai ales în cel economic, puternic afectat și amenințat de protecționism.

Recurgerea la protecționism este cel mai rău lucru care ni se poate întâmpla, economiilor emergente și celor dezvoltate, în egală măsură.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE) - (EL) Domnule Președinte, a trecut un an de când hotărârea grupului pentru revizuirea regulilor de procedură ale Parlamentului European a adus obstacole în calea funcționării intergrupurilor, prin decizia ca acestea să funcționeze numai în ziua de joi, după-amiază. Practic vorbind, acest lucru a eliminat intergrupurile, care constituiau o platformă de prezentare a ideilor, în general, care se referă la aspecte care nu privesc, în linii mari, politicile europene, cum ar fi problema familiei.

Prezidez Intergrupul pentru familie și protecția copilului și trebuie să vă transmit regretul profund al asociațiilor pentru familie din societatea civilă și al simplilor cetățeni ai UE cu privire la faptul că nu se mai pot exprima prin intermediul acestui intergrup.

Grupul pentru revizuirea regulilor nu ne-a comunicat dacă a evaluat intergrupurile și nu ne-a oferit nicio soluție pentru viitor. Cum pot fi acestea înlocuite?

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) - Domnule Președinte, aș dori să vorbesc despre un aspect foarte important legat de Premiul European pentru Literatură. Premiul este finanțat de Programul Cultural al Uniunii Europene și are ca scop stimularea creativității în domeniul ficțiunii contemporane. Cred că este o inițiativă foarte bună, dar sunt îngrijorat cu privire la punerea ei în aplicare a acesteia.

Am fost contactat de organizații culturale din țara mea care sunt nemulțumite deoarece România nu este inclusă anul acesta în program. Într-adevăr, din 34 de țări eligibile, numai 12 sunt incluse în fiecare an în acest program. Întrebarea legitimă este cum ar putea țările care nu au fost incluse, precum România, să ia parte în mod activ, dacă ele au rămas complet în afara programului. Astfel, aș dori să va aduc la cunoștință această problemă și, sper că vom găsi împreună cu Comisia Europeană o modalitate convenabilă de a o rezolva.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE) (RO) – Domnule președinte, stimați colegi, anul acesta va fi un an de cumpănă pentru Europa. Ne confruntăm cu provocări fără precedent în istoria europeană.

Trebuie să luptăm împotriva crizei economice și financiare, împotriva crizei energetice, a schimbărilor climatice, împotriva terorismului care amenință tot ce am construit până în prezent. Tocmai de aceea, acum este mai important ca niciodată să fim uniți.

Trebuie să luăm atitudine împotriva discursurilor antieuropene, împotriva elementelor ultranaționaliste care sunt distructive și periculoase. În contextul actual, cetățenii nemulțumiți de acutizarea fenomenului de criză și nu numai pot fi ușor manipulați de ultranaționaliști care utilizează acest context general defavorabil pentru a lovi Europa unită. Vă reamintesc că efectele crizei pe care le resimțim acum ar fi fost dezastruoase în lipsa Uniunii Europene și a zonei euro.

Fac apel la politicienii europeni aflați în campanie electorală să ia o poziție fermă împotriva discursului antieuropean. Fac apel la aceștia să nu folosească elemente de ultranaționalism, șovinism și discursuri de tip „head speech” pentru a obține voturi suplimentare.

Vă mulțumesc.

Iuliu Winkler (PPE-DE) - (HU) Potrivit discursului oficial generat de criza economică mondială, trebuie urgent reconstruită încrederea în sistemul financiar internațional. Astăzi încrederea este un termen cheie, unul care se reflectă și în documentele Uniunii Europene.

Aș dori să sugerez un alt termen cheie, acela de solidaritate, căci solidaritatea sau cooperarea este o valoare fundamentală, adesea repetată, pe care Uniunea Europeană se bazează. Totuși, aș dori să întreb dacă noi, cei din afara zonei euro, putem vorbi de o practică a solidarității atunci când suntem sfătuiți să creștem taxele și contribuțiile și să nu ne bazăm pe fondurile UE pentru criză și pe mecanismele sale, în condițiile în care operarea acestor fonduri de către UE se bazează chiar pe principiul solidarității.

Va trebui oare ca cetățenii statelor membre din Europa Centrală și de Est să își piardă speranța de a ajunge la standardul de viață al UE într-o perioadă rezonabilă de timp? Eu cred că nu. Sunt sigur că punctul de vedere european, pe care îl proclamă UE, înaintea reuniunii la nivel înalt G20 care se apropie, va fi un punct de vedere acceptabil pentru noi toți.

Csaba Sógor (PPE-DE) -(HU) Comunitățile ungare din cinci state membre ale UE au comemorat recent r"evoluția din Ungaria și Războiul de Independență din 1948-49. Atunci, ungurii au luptat umăr la umăr cu polonezii, sârbii, croații, șvabii, germanii, austriecii, armenii și românii pentru libertatea lor și pentru libertatea lumii, împotriva celor mai mari două armate ale Europei, la momentul respectiv.

Comemorăm evenimentul în fiecare lună martie, la fel cum au procedat și președinții altor două țări. Autoritățile române, au încercat în mod dezonorant, printr-o manieră nepotrivită unei țări din UE, să împiedice călătoria în România a lui László Sólyom, președintele Republicii Ungare. Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi încercat să procedeze la fel și în cazul președintelui Statelor Unite ale Americii, Barack Obama, care a recunoscut de asemenea și a plătit tribut Războiului de Independență din Ungaria din anul 1848, dacă acesta ar fi dorit să vină în România?

Ar fi bine dacă, în cele din urmă, am înțelege cu toții că trăim în Europa, unde putem să ne respectăm reciproc trecutul și istoria și unde, de asemenea, putem să ne respectăm reciproc zilele naționale.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE) (RO) – Sunt un susținător al integrității Serbiei și al aderării sale la Uniunea Europeană. În acest context, solicit Comisiei Europene să ia măsuri concrete și eficiente pentru garantarea drepturilor persoanelor aparținând minorității române din Valea Timocului.

Convenția-cadru europeană pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană a limbilor regionale și minoritare trebuie să fie aplicată eficient în Valea Timocului în județele Craina, Morava, Pojarevaț și Timoc din estul Serbiei. Suntem în anul 2009 și cred că a venit timpul pentru comunitatea etnică tradițională română din Valea Timocului să aibă dreptul la reprezentare proporțională, la biserici și școli în limba maternă română.

Vă mulțumesc.

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

Președintele - Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

14. Acordul de parteneriat economic CE/CARIFORUM - Acord de parteneriat economic preliminar CE/Coasta de Fildeș - Acordul de parteneriat CARIFORUM - CE - Acord interimar de parteneriat economic CE – Coasta de Fildeș - Acord interimar de parteneriat economic CE - Ghana - Acord interimar de parteneriat economic CE - statele din Pacific - Acord interimar de parteneriat economic CE - statele părți la APE din SADC - Acord de parteneriat economic statele din Africa de Est și de Sud - CE - Acord de parteneriat economic CE - statele partenere din Comunitatea Africii Orientale - Acord interimar de parteneriat economic CE - Africa Centrală (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună privind Acordurile de parteneriat:

- recomandarea (A6-0117/2009) adresată de dl Martin, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui Acord de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte [05211/2009 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC)], și

- recomandarea (A6-0144/2009) adresată de dna Mann, în numele Comisiei pentru comerț internațional, referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic preliminar

între Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte [05535/2009 – C6-0064/2009 – 2008/0136 (AVC)];

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Martin, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (O-0033/2009 – B6-0203/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Martin, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (O-0034/2009 – B6-0204/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Mann, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic preliminar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Côte d'Ivoire, pe de altă parte (O-0047/2009 – B6-0217/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Mann, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic preliminar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Côte d'Ivoire, pe de altă parte (O-0048/2009 – B6-0218/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Fjellner, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic preliminar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Ghana, pe de altă parte (O-0035/2009 – B6-0205/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Fjellner, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de parteneriat economic preliminar între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Ghana, pe de altă parte (O-0036/2009 – B6-0206/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Ford, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul interimar de parteneriat economic (APE) între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (O-0037/2009 – B6-0207/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Ford, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul interimar de parteneriat economic (APE) între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (O-0038/2009 – B6-0208/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Sturdy, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul interimar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte (O-0039/2009 – B6-0209/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Sturdy, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul interimar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele părți la APE din SADC, pe de altă parte (O-0040/2009 – B6-0210/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Caspary, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind acordul interimar de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (O-0041/2009 – B6-0211/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Caspary, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind acordul interimar de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (O-0042/2009 – B6-0212/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind acordul de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii de Orientale, pe de altă parte (O-0043/2009 – B6-0213/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind acordul de stabilire a unui cadru pentru un Acord de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii Orientale, pe de altă parte (O-0044/2009 – B6-0214/2009);

- întrebarea orală adresată Consiliului de către dl Markov și dl Arif, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte (O-0045/2009 – B6-0215/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei de către dl Markov și dl Arif, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul preliminar de parteneriat economic între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Africa Centrală, pe de altă parte (O-0046/2009 – B6-0216/2009).

David Martin, *raportor* – Dle președinte, atunci când suntem direct implicați într-o anumită chestiune, avem întotdeauna tendința de a exagera importanța acesteia, însă, în acest caz, nu consider că putem exagera importanța problemei cu care avem de-a face. Ne confruntăm în această seară cu o serie de acorduri care au capacitatea de a afecta viețile, calitatea acestora și sănătatea a literalmente milioane de oameni din țările în curs de dezvoltare.

Înainte de a aborda aspectele esențiale ale raportului meu, aș dori să-i aduc un omagiu kolegei mele, Glenys Kinnock, care, în calitate de copreședintă a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, s-a aflat printre cei care au contribuit cel mai mult la conștientizarea preocupărilor privind ACP, Acordurile de parteneriat economic (APE) și impactul acestora asupra dezvoltării, nu doar în cadrul acestui Parlament, ci în toată lumea. După cum mulți dintre dumneavoastră știu, la sfârșitul acestui mandat parlamentar Glenys se va retrage și cred că ne va lipsi foarte mult munca depusă de ea în legătură cu ACP, în special în ceea ce privește APE.

APE au un trecut dificil în acest Parlament. Au existat adevărate tensiuni între comerț și obiectivele privind dezvoltarea. Unele dintre acestea ar fi putut fi evitate, dar într-o anumită măsură acestea sunt, de fapt, inerente naturii acordurilor.

În primul rând, aceste acorduri ne-au fost impuse printr-o hotărâre a OMC, iar liberalizarea unilaterală, principala cerință a EPA, nu este ușor de negociat.

În al doilea rând, termenul limită artificial stabilit pentru încheierea acordurilor APE complete și interimare a însemnat că negocierile, care ar fi trebuit să aibă loc între parteneri egali, nu s-au desfășurat în condiții de egalitate, deoarece partea ACP ar fi suferit pierderi în cazul nerespectării termenului limită.

În final – și aceasta nu este o critică adusă ACP, ci realității negocierilor - negocierile din partea noastră au fost purtate de experți în materie de comerț. Prin natura lor, experții în materie de comerț au ca scop obținerea celui mai bun acord în favoarea Uniunii Europene. Aceștia nu au vizat neapărat obținerea celor mai bune rezultate în materie de dezvoltare. Repet: aceasta nu este o critică; sunt pregătiți special pentru acest lucru. Dar aceasta este realitatea negocierilor.

De la încheierea negocierilor am încercat, în calitate de Parlament, să echilibrăm situația dintre comerț și dezvoltare.

Aș dori să vorbesc în calitate de raportor pentru APE Cariforum, care, în acest moment, este, bineînțeles, unicul Acord de parteneriat economic complet. De vreme ce acest APE a fost semnat, nu putem modifica textul, avem doar ocazia de a-l aproba sau refuza. Consider că, în cazul în care vom primi anumite asigurări și interpretări ale textului din partea Comisiei și a Comisarului, vom putea să ne dăm acordul asupra APE Cariforum chiar în această săptămână.

Unul dintre personajele lui Lewis Carroll, și anume Humpty Dumpty, spunea pe un ton disprețuitor: „Când eu folosesc un cuvânt, cuvântul acela înseamnă ceea ce vreau eu să însemne, nici mai mult nici mai puțin”. Sincer vorbind, până de curând, situația a fost asemănătoare în ceea ce privește eforturile de a înțelege unele cuvinte din APE Cariforum: nu a fost întotdeauna ușor să înțelegem în mod clar semnificația textului.

Aș dori să ascult astăzi clarificările comisarului în legătură cu anumite puncte.

Mai întâi, să ne garanteze autenticitatea clauzei de revizuire din cadrul acestui acord și faptul că aceasta va fi luată în serios de Comisie, în sensul că vor fi examinate prioritățile de dezvoltare, precum reducerea sărăciei, dezvoltarea durabilă, diversificarea economică și contribuția la îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului în termenul de cinci ani stabilit, pentru a garanta funcționarea APE în interesul acestora, și nu în defavoarea lor.

În al doilea rând, aș dori să ascult clarificările comisarului în legătură cu banii alocați APE. Calculele sugerează că, din actualul FED și alte perioade ale cadrului financiar până în anul 2013, sunt disponibile aproximativ 580 de milioane de euro pentru statele Cariforum. După părerea mea - dar, cu siguranță, nu sunt un expert în materie - această sumă ar trebui să fie suficientă pentru îndeplinirea cerințelor APE, *cu condiția ca fondurile*

să fie corect programate și integral consumate și prioritățile țărilor din Caraibe să fie îndeplinite în ceea ce privește condițiile de utilizare a fondurilor. În plus, trebuie să ne asigurăm că statele membre își vor aduce contribuția de 2 miliarde de euro promisă pentru „ajutorul pentru comerț” acordat țărilor în curs de dezvoltare. Trebuie, de asemenea, să examinăm situația post-2013; nu putem primi nicio asigurare din partea Comisiei în acest sens, deoarece este datoria Parlamentului și a Consiliului să facă acest lucru, dar trebuie să fim conștienți că fondurile se epuizează și angajamentele expiră în 2013.

În al treilea rând, aș dori să primesc asigurări în ceea ce privește statutul de națiunea cea mai favorizată (MFN). I-am menționat deja dnei comisar că înțeleg în totalitate faptul că Uniunea Europeană trebuie să insiste asupra obținerii acelorași termeni și condiții acordate de către țările din Caraibe Statelor Unite sau oricărui alt stat puternic dezvoltat. Nu trebuie însă să invocăm clauza MFN dacă țările din Caraibe ajung la o înțelegere favorabilă cu un grup de țări africane, de exemplu.

În al patrulea rând - aceasta este și concluzia prezentării mele, în ceea ce privește accesul la medicamente, trebuie să ne asigurăm că nimic din Acordul Cariforum nu amenință utilizarea mecanismului creat de Acordul TRIPS - nu trebuie să existe nicio îndoială în privința acestuia.

Doresc să primesc aceste asigurări din partea dnei comisar dar, chiar și înainte de aceasta, vreau să închei prin a spune că sunt ferm convins de faptul că tonalitatea și natura discuțiilor privind APE au fost schimbate de către dumneaei, și o felicit pentru munca depusă până acum în acest domeniu.

Erika Mann, raportor – (DE) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, acordul cu Côte d'Ivoire este unul dintre acordurile pentru care trebuie să votăm acum în mod favorabil. Avem doar două opțiuni de vot: da sau nu. Sper ca într-o bună zi acest lucru să se schimbe și Parlamentul să poată participa și la negocierea mandatului.

Acest lucru îngreunează într-o anumită măsură situația. Există două diferențe în ceea ce privește Acordul Cariforum. În primul rând, avem de-a face cu un guvern care nu a fost ales în mod democratic. În al doilea rând, avem de-a face cu un acord preliminar, care trebuie să asigure inițial doar menținerea vechilor preferințe. Acordul final nu va fi negociat pentru încă o perioadă de timp.

Aș dori să primesc asigurări din partea dnei comisar Cathy Ashton în ceea ce privește anumite chestiuni care vor fi cu siguranță extrem de importante pentru Côte d'Ivoire. La sfârșitul săptămânii trecute am luat din nou parte la negocieri în cadrul cărora necesitatea obținerii unor asigurări din partea Comisiei a devenit foarte clară, lucru care este conform cu asigurările acordate de comisar în cazul SADC. În consecință, permiteți-mi să menționez unele dintre cele mai importante puncte.

Primul punct se referă la o flexibilitate semnificativă. Această flexibilitate trebuie să cuprindă următoarele puncte. Mai întâi, includerea unei clauze de revizuire, flexibilă la rândul ei, care să poată fi reexaminată în mod constant la intervale relativ scurte de timp, nu care să prevadă o perioadă de cinci ani. În al doilea rând, chestiunile sensibile ar trebui discutate numai atunci când statul respectiv își manifestă dorința de a face acest lucru în mod explicit. Acest lucru se referă, în special, la temele de la Singapore, dar bineînțeles, și la problema modalității de integrare a TRIPS, precum și alte probleme similare.

În al treilea rând, există problema acceptării diferențelor regionale în cadrul altor negocieri de încheiere a unui acord regional. Côte d'Ivoire se confruntă cu o problemă specială din cauza faptului că acordul este negociat în prezent și va fi semnat separat, în timp ce, pe viitor, se are în vedere negocierea unui acord regional.

În al patrulea rând, ar fi foarte important ca, în orice etapă a unor noi negocieri, să poată fi ridicate probleme care nu au fost încă abordate în respectiva etapă și ca aceste teme să fie aprobate de Comisie.

În acest context, dnă comisar, nu trebuie decât să extindeți aplicarea la situația Côte d'Ivoire a concesiilor deja făcute în privința SADC. Aceasta ar crește probabilitatea unui răspuns pozitiv similar din partea Parlamentului. Suntem pur și simplu foarte preocupați, iar această preocupare a fost exprimată de numeroase organizații non-guvernamentale, de faptul că, în special în privința Côte d'Ivoire, Comisia părea inițial să fie foarte inflexibilă și, din acest motiv, problemele menționate mai sus nu au fost luate în considerare în timpul perioadei de tranziție de la acordul provizoriu la cel complet. O concesie s-ar dovedi, în consecință, extrem de utilă și ne-ar permite să aprobăm acordul.

În plus, în timpul discuțiilor mele cu reprezentanții Côte d'Ivoire, am realizat că aceștia sunt foarte îngrijorați de faptul că nu vor primi îndeajuns de rapid asistența tehnică și că, și în acest caz, nu toate preocupările lor au fost luate în considerare. Din câte înțeleg, sunt foarte interesați de Comisie și de organizațiile internaționale cu ajutorul cărora au acces pe piața IMM-urilor, pentru a putea beneficia cu adevărat de accesul la piața

europă. Sunt extrem de precauți atunci când negocierile abordează temele de la Singapore menționate anterior, chiar și atunci când discută doar despre acestea, și așteaptă cu nerăbdare sprijinul nostru pentru a putea înțelege modul de utilizare a bunurilor publice în favoarea societății. În plus, sunt foarte interesați ca noi să le acordăm sprijin în ceea ce privește aspectele legate de standardele tehnice deoarece, deseori, acestea reprezintă pentru ei adevărate obstacole în calea comerțului.

Comentariul meu final se referă la punctul privind Parlamentul. Precum am menționat anterior, avem doar două opțiuni - de a aproba sau a respinge acordul - și acest lucru limitează într-un mod destul de semnificativ capacitatea Parlamentului de a colabora la modelarea votului. Doresc să vă amintesc în mod explicit, lucru care veți vedea că este evidențiat și în textele noastre, că o posibilă aprobare a acordului provizoriu nu înseamnă neapărat că vom vota automat în favoarea acordului complet. În realitate, în cadrul procedurii de monitorizare, dorim în mod special să fim implicați în negocierile următoare pentru a putea urmări într-o anumită măsură, atât cât ne stă în putere, evoluția punctelor pe care tocmai le-am discutat.

În final, aș dori să vă invit să ne explicați în câteva cuvinte efectul negativ al eșuării Acordului de la Doha asupra Côte d'Ivoire, în special în ceea ce privește bananele.

Helmuth Markov, autor – (DE) Dle președinte, dñă comisar, dle Solana, în cadrul acestei dezbateri nu discutăm doar despre un pachet de șaisprezece întrebări orale adresate Consiliului și Comisiei, opt rezoluții și două rapoarte din cadrul procedurii de codecizie, ci, de asemenea, despre 79 de țări în curs de dezvoltare cu care UE își reînnoiește relațiile comerciale și cooperarea reciprocă. Comerțul și cooperarea sunt instrumente importante în lupta împotriva sărăciei, precum și pentru consolidarea unor economii naționale mai stabile din punct de vedere economic și social. Mai presus de toate, acest proces implică acordarea de asistență pentru crearea de infrastructuri, pentru asistență medicală, suveranitate alimentară, un sistem social care să funcționeze, educație și schimburi culturale.

În trecut, relațiile noastre comerciale cu țările ACP se bazau pe un sistem de preferințe comerciale nereziproce, care permitea accesul fără taxe vamale pe piața comună pentru majoritatea produselor fabricate în aceste state. În 2000 s-a convenit elaborarea unui nou acord de parteneriat până la sfârșitul anului 2007. În temeiul acestui nou acord, trebuia ca preferințele comerciale unilaterale să fie înlocuite cu acorduri compatibile cu normele OMC, care aveau ca scop reducerea și, în cele din urmă, eliminarea sărăciei, precum și promovarea dezvoltării durabile, a integrării regionale, cooperării economice și bune guvernări, sprijinind țările ACP în dezvoltarea potențialului lor economic și integrându-le treptat în economia mondială. În plus, se urmărea extinderea capacității de producție a acestor țări și luarea unor măsuri privind facilitarea întreprinderilor private și a investițiilor.

Acordurile economice pe care le discutăm, în special așa numitul APE interimar sau acord „doar pentru mărfuri”, sunt în principal acorduri comerciale, deoarece 90% sau mai mult dintre problemele abordate de acestea sunt legate de accesul la piață și alte domenii ale comerțului. Scopul este liberalizarea progresivă a comerțului dintre UE și regiunile partenere sau statele individuale.

Ce fel de probleme ne-au atras atenția în cadrul acestor negocieri?

Mai întâi, timpul acordat nu pare să fi fost suficient. Bineînțeles, Comisia se află într-o poziție bună. Aceasta a fost în măsură să poarte negocierile, să organizeze votul și să implice statele membre. Imaginați-vă, totuși, că ați fi fost unul dintre partenerii de negociere aflați de cealaltă parte. Negocierile au fost oare într-adevăr purtate întotdeauna în paralel, astfel încât să poată fi organizate consultările similare dintre societatea civilă și parlament în țările respective?

S-au adus multe critici în privința conținutului. Mai întâi, în ciuda existenței altor opinii competente, Comisia a considerat că reducerea cu 80% a taxelor vamale în următorii 15 ani este conformă cu normele OMC. Deși angajamentele de liberalizare sunt inițial asimetrice, în ceea ce privește etapele către liberalizare, rezultatul va fi o piață deschisă pentru ambele părți, lucru pe care UE și-l poate permite cu ușurință. Exportul din țările ACP va constitui numai un procent redus din importurile sale.

Pentru statele ACP, desființarea taxelor vamale are ca rezultate pierderi de venituri din aceste taxe și pierderea unor finanțări necesare pentru investiții publice urgente în infrastructură, sfera socială, sprijin pentru dezvoltarea economică și îmbunătățirea capacității administrative. În plus, aceasta semnifică încetinirea creșterii economiei naționale și, în consecință, dependența permanentă de exporturile din țările industrializate. Acest lucru afectează în aceeași măsură produsele alimentare și bunurile industriale creând, în cele din urmă, un cerc vicios. Creșterea prețurilor alimentelor în țările ACP reprezintă dovada incontestabilă a acestui efect.

Am pus adeseori următoarea întrebare: dacă 50 de ani de relații comerciale nereziproce nu au stimulat nicio urmă de dezvoltare adecvată, cum s-ar putea obține acest lucru prin deschiderea reciprocă a piețelor?

O altă problemă serioasă, care va fi accentuată de acordul propus, este relația dintre regiunile și țările partenere. În cadrul Comunității Africii Orientale, și sunt personal însărcinat cu propunerea de rezoluție pertinentă, problema tarifelor interne este poate mai puțin semnificativă, datorită existenței unei uniuni vamale, dar relațiile comerciale dintre statele învecinate s-ar putea înrăutăți din cauza nivelurilor diferite de liberalizare. În acest caz, există, desigur, numeroase probleme legate de regulamentele privind țara de origine. Există temeri serioase în legătură cu negocierile privind acordurile APE globale. Acestea reflectă anumite conflicte în cadrul runde de negocieri pentru dezvoltare eșuate de la Doha. Numeroase state nu consideră că se află în poziția de a-și dereglementa piața serviciilor, a investițiilor și a achizițiilor publice și de a le deschide concurenței globale. Acest lucru nu poate fi nici măcar gestionat în totalitate, și nici nu este de dorit în cadrul Comunității Europene. În ceea ce privește absența mecanismelor de control ale piețelor financiare, nu este nevoie să intrăm acum în detalii amănunțite.

Au fost și sunt în continuare exprimate numeroase critici cu privire chiar la transparența negocierilor, și anume, măsura în care parlamentele și societatea civilă au fost implicate în acest proces. În cele din urmă, există și întrebări în ceea ce privește Modul 4. Dacă bunurile pot circula liber, nu ar trebui să li se acorde și persoanelor aceleași facilități? În acest context, comisia noastră a formulat întrebări care, indiferent de fondul acestora, abordează întotdeauna aceleași probleme.

Care sunt măsurile de asistență financiară, tehnică și administrativă prevăzute în cadrul parteneriatelor de restabilire a comerțului și de dezvoltare? În cadrul negocierilor următoare, își va demonstra Comisia flexibilitatea și va lua în considerare nevoile regiunilor partenere, în special în ceea ce privește facilitarea taxelor la export în scopuri de dezvoltare, protejarea industriilor emergente, asigurarea libertății de circulație a angajaților și a unei protecții speciale pentru sistemul de achiziții publice? În plus, este Comisia pregătită să își revizuiască poziția privind protejarea drepturilor de proprietate intelectuală, în ceea ce privește conservarea diversității biologice și a transferului de cunoștințe și garantarea asistenței medicale la un preț rezonabil în țările mai sărace? Sunt Consiliul și Comisia pregătite să furnizeze Parlamentului și societății civile informațiile corespunzătoare privind oportunitățile de participare? În cele din urmă, există disponibilitatea de a revizui acordul negociat în cazul în care s-ar dovedi că anumite puncte au influențe negative asupra dezvoltării în statele ACP?

Permiteți-mi să fac un ultim și scurt comentariu personal. Dețin funcția de președinte al Comisiei pentru comerț internațional de doi ani și jumătate. De vreme ce nu voi mai candida pentru această poziție, aș dori, cu această ocazie, să le mulțumesc foarte mult membrilor secretariatului meu, dlui Rodas și în special dnei Pribaz pentru sprijinul extraordinar acordat, și de asemenea colegilor mei. Colaborarea a fost reușită și consider că am avut multe realizări. Ar fi minunat dacă am avea succes și în ceea ce privește APE. Aș dori să le urez toate cele bune tuturor celor care rămân pentru următorul mandat parlamentar. Sunt foarte încrezător că în cadrul acestui Parlament comerțul va juca un rol mai important. Vă mulțumesc foarte mult.

Christofer Fjellner, autor – (SV) Dle președinte, sunt foarte bucuros că avem ocazia să ducem această dezbatere astăzi. În această perioadă de protecționism sporit și de răspândire și nu de reducere a sărăciei, este foarte important pentru noi să păstrăm comerțul deschis între Europa și unele dintre cele mai sărace țări ale lumii. Aceasta este în principiu esența acordurilor interimare. Acordurile de parteneriat economic vizează garantarea comerțului și a dezvoltării continue în unele dintre cele mai sărace țări din lume.

Aceste țări riscă să fie cele mai afectate pe măsură ce recesiunea mondială se amplifică și cursa pentru înarmare protecționistă pare să se intensifice. De aceea nu pot să înțeleg unele dintre criticile care au fost exprimate. Unele persoane pretind că aceste acorduri merg prea departe și sunt prea cuprinzătoare. Unii critici preferă să discute despre pierderea veniturilor vamale decât despre potențialul pentru noi forme de comerț. Din contră, eu consider că ar trebui să fim mulțumiți de toate aceste realizări importante. Nu cred că există un conflict inherent între comerț și dezvoltare, precum pretind unii dintre vorbitori. Dimpotrivă: comerțul duce la dezvoltare, taxele duc la sărăcie.

Am fost responsabil cu acordul interimar cu Ghana. Mai întâi de toate, recunosc faptul că acordul are câteva puncte slabe, precum impunerea continuă, pentru o perioadă de tranziție, a taxelor UE la orez și zahăr dar, în esență, este un acord foarte bun. De aceea, este important să ne asigurăm că va fi semnat cât mai repede posibil. Alegerile prezidențiale din Ghana au constituit în trecut un obstacol, dar acum aș dori să solicit noului președinte al țării, John Atta Mills, să semneze acordul interimar. De asemenea, sper că noi, cei din Uniunea Europeană, vom semna acordul pe care l-am negociat. Este inacceptabil ca acest proces să dureze atât de mult, în special din cauza incapacității serviciului de traducere al Consiliului de a funcționa în mod adecvat.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a vă solicita tuturor sprijinul în privința acestui acord. În aceste vremuri de nesiguranță, lumea are nevoie de mai mult comerț, nu de mai puțin.

Daniel Caspary, autor – (DE) Dle președinte, stimați colegi, în opinia mea, acordurile semnate între partenerii economici sunt esențiale din punct de vedere al garantării relațiilor comerciale cu statele din Africa, Caraibe și Pacific. Cooperarea este în interesul atât al Uniunii Europene, cât și al acestor țări. Trebuie să stopăm imediat furnizarea asistenței pentru dezvoltare acordată țărilor africane în ultimii cincizeci sau șaiszeci de ani. Trebuie să le permitem acestor țări să fie libere și din punct de vedere mental, pentru ca acestea să-și poată hotărî singure viitorul și să se poată dezvolta, așa cum au făcut și alte regiuni ale lumii de-a lungul ultimelor decenii.

Comerțul poate aduce o contribuție extraordinară în acest sens. Pe de o parte, mă refer la comerțul dintre Uniunea Europeană și aceste țări, dar mai ales la comerțul chiar dintre aceste țări, și anume cu alte țări în curs de dezvoltare. Sunt convins că s-ar putea să fim nevoiți să facem oarecare presiuni asupra guvernelor și statelor pentru ca acestea să înlăture tarifele vamale extrem de ridicate pe care le aplică în multe domenii, pentru a crea condițiile necesare creșterii economice în această regiune.

De ce trebuie făcut acest lucru? Aceste state au o nevoie urgentă de condiții-cadru care să le permită oamenilor să-și câștige singuri existența. În cadrul discuțiilor mele cu reprezentanți ai acestor țări, am avut deseori impresia că oamenii erau recunoscători pentru faptul că noi, în calitate de Uniune Europeană, exercităm presiuni în anumite domenii, și pentru faptul că, în numeroase domenii avem anumite cerințe și forțăm guvernele naționale să facă cât de cât progrese în ceea ce privește politica economică.

Aș fi bucuros dacă nu am omite acest punct de vedere în următoarele săptămâni și luni și în special în timpul negocierilor, atât pentru a aborda dorințele legitime ale guvernelor, cât și pentru a susține, la un anumit moment, cerințele noastre legitime și pentru a reprezenta cerințele legitime ale oamenilor din aceste țări.

În această privință, sper ca negocierile noastre să fie productive.

Kader Arif, autor – (FR) Dle președinte, stimați colegi, în cadrul lungii dezbateri de astăzi, aș dori, dacă îmi permiteți, să rezerv câteva momente pentru a reflecta asupra realizărilor de până acum.

Să ne amintim de poziția inițială a unora dintre membrii acestui Parlament față de preocupările crescândă din țările din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), față de demonstrațiile împotriva Acordurilor de parteneriat economic (APE), față de semnalele de alarmă primite atât de la ONG-urile din nord cât și de la cele din sud, atunci când solicitam ca prioritatea acestor acorduri să fie dezvoltarea, lucru care astăzi pare evident, după cum repetă Comisia în mod constant. Totuși, la acel moment, dl Mandelson de abia a îndrăznit să ne răspundă deoarece, în opinia lui, principalul obiectiv era stimularea comerțului, de parcă simpla înlăturare a barierelor vamale ar avea ca rezultat, în mod miraculos, dezvoltarea.

Oamenii ne considerau idealști, manipulați de ONG-uri și au fost jigniți de solicitările noastre privind instrumentele de protecție, reglementare și intervenție din partea autorităților publice, dar care a fost rezultatul? Se pare nu eram iresponsabili. Nu, guvernele țărilor ACP nu au acceptat să continue negocierile sub presiuni sau amenințări. Nu, riscurile implicate în deschiderea comerțului nu sunt fictive, ci reale și vor avea consecințe reale și imediate: bugetele de stat se vor reduce din cauza pierderilor de venituri vamale, noile industrii din sectorul agricol vor fi afectate și securitatea alimentară a populației va fi amenințată.

Ne-am exprimat aceste temeri cu mult timp în urmă, înainte de revoltele provocate de foamete sau de criza financiară. Ce rămâne așadar de spus în ceea ce privește situația actuală? Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Organizația Națiunilor Unite admit faptul că țările în curs de dezvoltare, contrar afirmațiilor inițiale, vor fi grav afectate de recesiunea mondială.

Jacques Diouf, directorul general al Organizației pentru Alimentație și Agricultură, a subliniat recent acest lucru, întrebând dacă am îndrăzni să afirmăm în fața celor pe care îi numim parteneri că suntem dispuși să cheltuim miliarde pentru a salva sistemul bancar mondial, dar nu pentru a le salva populația care moare de foame.

Dnă comisar, doresc să fiu în totalitate sincer și vreau ca acest lucru să fie foarte clar. Voi vota în favoarea APE numai dacă vă luați un angajament puternic și precis în numele Comisiei de a ne garanta că aceste APE vor fi într-adevăr în sprijinul dezvoltării. Vorbele sau declarațiile de intenție nu vor fi de ajuns, le-am auzit de prea multe ori. Vrem angajamente precise și aș dori să le enumăr pe rând. Acordurile EPA vor fi satisfăcătoare numai dacă vor promova integrarea regională și vor contribui la dezvoltarea țărilor ACP și la îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Atunci când solicităm promovarea integrării regionale, acest lucru trebuie transpus în termeni practici. De exemplu, în Africa centrală, Republica Camerun a fost criticată, chiar puternic condamnată, de către vecinii săi pentru semnarea acestui acord interimar cu Uniunea Europeană. Din cele opt state din această regiune, subliniez că cinci sunt țări cel mai puțin dezvoltate, și anume țări care, în mod automat și în deplină conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului, au acces liber la piața europeană de export fără a li se cere să acorde în schimb avantaje comerciale. Înțeleg foarte bine preocupările acestora atunci când Comisia le cere să fie deschiși la 80% din exporturile europene.

Așadar, în condițiile în care dna comisar se angajează să promoveze integrarea regională, să dea dovadă de mai multă flexibilitate pentru a lua în considerare diferitele niveluri de dezvoltare ale partenerilor noștri, ne poate explica oare motivul pentru care nu acceptă oferta propusă de Africa Centrală, de liberalizare în proporție de 71%?

Al doilea subiect esențial care necesită un răspuns sunt problemele de la Singapore. Acestea nu pot fi impuse în cadrul negocierilor împotriva voinței țărilor partenere. În această privință, doresc să atrag atenția în mod special asupra achizițiilor publice. Trebuie, bineînțeles, să existe transparență - întotdeauna voi susține acest lucru - dar îi putem oare priva pe partenerii noștri ACP de un instrument esențial al suveranității lor în sprijinul industriei și serviciilor lor locale impunând liberalizarea achizițiilor publice?

Al treilea punct sunt serviciile. În discuțiile noastre cu Republica Camerun privind APE, Comisia a subliniat de nenumărate ori faptul că partenerii noștri doreau să ducă negocieri în ceea ce privește serviciile. Acest lucru poate fi adevărat dar, cu toate acestea, trebuie să ne ferim de cei care ar folosi acest argument pentru a impune liberalizarea serviciilor în toate regiunile și țările și, în special, pentru a justifica liberalizarea serviciilor publice. Dnă comisar, mă aștept la un angajament ferm din partea dumneavoastră conform căruia serviciile publice vor rămâne, în toate regiunile, în afara razei de acțiune a negocierilor. Suntem conștienți de faptul că pierderea de venituri vamale va cauza reduceri ale bugetelor partenerilor noștri. În cazul reducerii veniturilor, primele sectoare care vor avea de suferit vor fi cele ale educației, sănătății sau cercetării. Ar fi, așadar, inacceptabil ca, într-o astfel de situație, guvernele ACP să piardă controlul asupra serviciilor lor publice și îi solicit dnei comisar să ne dea asigurări ferme în acest sens.

Al patrulea punct, care a fost deja menționat, este protejarea securității alimentare. Aceasta implică atât stabilirea unor măsuri de siguranță adecvate, cât și acordarea partenerilor noștri a drepturilor de a-și susține exporturile în scopul menținerii competitivității pe piețele mondiale. Sunt conștient de existența unor evoluții pozitive în acest sens în regiunea Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud. Este pregătită Comisia să propună măsuri similare în alte regiuni?

Ultimul punct este acela că suntem conștienți de faptul că modernizarea economiilor statelor ACP va necesita un angajament financiar enorm din partea Uniunii Europene, atât pentru protejarea industriilor emergente de efectele negative ale liberalizării, cât și pentru dezvoltarea competitivității economiilor partenerilor noștri. Din păcate, contrar recomandărilor repetate făcute de grupul nostru politic, sursa principală de finanțare pentru APE va fi chiar Fondul european de dezvoltare. Știm că în trecut utilizarea acestor fonduri nu a fost punctul forte al Comisiei și de aceea trebuie să subliniez importanța utilizării lor rapide și în conformitate cu prioritățile partenerilor noștri.

În sfârșit, dnă comisar, aceste acorduri sunt imaginea Uniunii Europene în întreaga lume, imaginea pe care aceasta o va prezenta celor mai sărace țări din lume.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA ROURE

Vicepreședintă

Glyn Ford, autor – Doamnă președintă, în primul rând îmi cer scuze față de doamna comisar și de colegii mei raportori pentru că am lipsit de la dezbateri până în urmă cu cinci minute. Am avut unele piedici ca să ajung aici, dar am reușit în ultimul minut. Sper că nu voi repeta ce-au spus alții sau cel puțin nu prea mult și-i rog să mă scuze pentru acest lucru.

Vorbesc de fapt despre două probleme: Vorbesc în calitate de raportor pentru Acordul interimar de parteneriat economic cu statele din Pacific și în calitate de raportor alternativ în numele Grupului Socialist pentru Acordul interimar de parteneriat economic cu Africa de Est și de Sud.

Întreaga dezbateri din această seară nu a fost declanșată de o decizie a Comisiei Europene sau a Uniunii Europene prin care am dorit o nouă relație comercială cu țările din Africa, Caraibe și Pacific, ci de o decizie – de mai bine de un deceniu – a Organizației Mondiale a Comerțului conform căreia discriminăm fără

justificare unele țări în curs de dezvoltare în favoarea altora. Unele persoane au spus că aceasta ar trebui să privească doar dezvoltarea – sunt într-un totu de acord – dar trebuie să reținem că una dintre cerințele de bază este să armonizăm acordurile noastre cu aceste țări membre ale OMC. Deci trebuie să facem acest lucru; acesta este primul lucru.

Pe lângă compatibilitatea cu OMC, trebuie să facem tot ce ne stă în puteri pentru a încerca să îmbunătățim situația acestor blocuri regionale diferite și a încerca să tratăm situațiile specifice cu care ne confruntăm în realitate. Cu privire la Pacific, pentru care sunt raportor, avem un grup de 14 – plus unul dacă includem Timorul de Est – state naționale foarte mici. Una, de fapt, este cea mai mică țară din lume, cu o populație de exact un milion de ori mai mică decât cea a Chinei – Nauru. Dar chiar și cele mai mari sunt în realitate comparativ mai mici și trebuie să luăm în calcul acest lucru în privința cerințelor și presiunilor pe care le exercităm asupra acestor state. Trebuie să ne asigurăm că există perioade de tranziție adecvate pentru întreprinderile mici și mijlocii deoarece, sincer, în afară de unele întreprinderi miniere din Papua-Noua Guinee, acestea sunt toate întreprinderi mici și mijlocii. Trebuie să facem ce putem în legătură cu comerțul regional și în special să luăm în calcul relația specială pe care țările din Pacific o au cu Australia și cu Noua Zeelandă.

Doar două dintre cele 14 state au semnat Acordul interimar. Totuși, știu din vizita mea la Port Moresby de la ultima întâlnire ACP că există alte țări din Pacific care ar dori să semneze un acord final cu condiția ca acesta să le satisfacă cerințele. Iată de ce, în ceea ce mă privește, sunt în favoarea acordului interimar. Acesta este mesajul pe care l-am primit atât de la guvernul din Papua-Noua Guinee, cât și de la cel din Fiji. Acestea nu sunt pe deplin satisfăcute – există puncte pe care ar dori să le renegocieze – dar văd răspunsul în semnarea și acceptarea unui acord interimar care ar putea duce la un acord final care va încuraja mai mult dezvoltarea și va da posibilitatea mai multor țări din Pacific să se implice cu adevărat.

De asemenea, trebuie să avem în vedere o serie de aspecte specifice care se aplică în special în Papua-Noua Guinee și Fiji și în alte părți din Pacific, dar s-ar putea aplica și altor acorduri. Trebuie să luăm în considerare negocierile privind drepturile de proprietate intelectuală care acoperă nu doar artefactele tehnologice occidentale, ci și cunoștințele tradiționale; trebuie să ne asigurăm că există transparență în achizițiile publice, accesul contractorilor europeni la acestea trebuind să aibă loc la un nivel adecvat nevoilor statelor din Pacific; trebuie să analizăm în cazul Pacificului în special acordarea vizelor de muncă în Uniunea Europeană pentru cetățenii insulelor din Pacific pe perioade de cel puțin 24 de luni pentru ca aceștia să poată lucra – nu în profesiile cu înaltă calificare, ci probabil pentru a lucra ca îngrijitori și în activități similare.

Pot spune, cu privire la Africa de Est și de Sud, că multe dintre aceste puncte s-ar aplica aici? Aș dori să mulțumesc în special dlui Caspary pentru activitatea desfășurată alături de mine în acest sens și, în ceea ce privește Pacificul, aș dori să menționez activitatea dlui Audy.

Dar în ceea ce privește ESA trebuie să analizăm în special problemele legate de buna guvernare. Aceasta include Zimbabwe. Nu sunt împotriva unui acord interimar, dar cred că un acord final ar fi greu de acceptat de către Parlament dacă nu există un plan clar în cazul Zimbabwe de a vedea instaurarea unui regim democratic adecvat, unul care poate găsi o ieșire din dificultățile cu care se confruntă în prezent.

Ultimul punct pe care vreau să-l scot în evidență în legătură cu ESA, în afară de a susține raportul dlui Caspary – cu unele amendamente care au fost propuse – este să menționez situația Arhipelagului Chagos. Acesta este inclus deoarece am propus un amendament, care a fost acceptat. În mod normal, în cazul unor astfel de acorduri ne consultăm cu țările vecine și teritoriile vecine. Arhipelagul Chagos se află în mijlocul unei părți a acestei regiuni: Seychelles-Mauritius-Madagascar. Acești oameni sunt în prezent refugiați în Seychelles și sper că-i vom consulta înainte de încheierea oricărui acord final în ce privește impactul pe care l-ar putea avea asupra lor și asupra teritoriului acestora dacă vor avea dreptul să se întoarcă.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului – (CS) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a mulțumi Parlamentului pentru că-mi permite în acest moment important să mă adresez acestei adunări cu o problemă la fel de sensibilă ca și Acordurile de parteneriat economic.

Doresc, de asemenea, să-mi exprim aprecierea pentru rolul pozitiv pe care l-a jucat Parlamentul în cursul acestor negocieri prin dezbaterile politice. Aș dori să felicit în special Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru dezvoltare pentru activitatea neobosită pe care au depus-o și să le mulțumesc pentru interesul neîntrerupt în cadrul discuțiilor.

APE-urile au fost întotdeauna o prioritate pentru miniștrii dezvoltării la reuniunile lor din cadrul Consiliului pentru Afaceri Generale și Relații Externe. În ultimii ani aproape toate aceste reuniuni au inclus discuții cu

Comisia privind punerea în aplicare a mandatului Consiliului privind APE-urile, care au avut de multe ori ca rezultat adoptarea concluziilor. Când președinția cehă și-a prezentat programul în fața Parlamentului în ianuarie, am spus că aceasta este o perioadă esențială și am promis să depunem toate eforturile pentru asigurarea continuării progresului. Am profitat de ocazie pentru a răspunde multor întrebări și am depus eforturi considerabile pentru o gamă largă de subiecte. Privim în continuare cooperarea și discuția constructivă între instituții ca cel mai bun mod de a crea și a dezvolta politicile corecte.

Țările dezvoltate și în curs de dezvoltare se confruntă cu o criză financiară și economică fără precedent care a cuprins toată lumea. La întrebarea cum le afectează criza economiile, țările în curs de dezvoltare răspund că aceasta a adus o scădere a schimburilor comerciale care a cauzat o creștere economică redusă, restricții asupra producției și niveluri mai ridicate de șomaj. Scăderea schimburilor comerciale și pierderea piețelor de export create după mulți ani de efort sunt foarte dureroase pentru economiile în curs de dezvoltare și pentru condițiile de trai și bunăstarea locuitorilor acestora.

În aceste circumstanțe trebuie să folosim fiecare oportunitate din contextul răspunsului nostru la criza economică globală pentru a face din comerț o forță motrice pentru dezvoltarea durabilă. APE-urile servesc acestui scop. Prin integrare regională treptată, acestea oferă o oportunitate pentru comerțul regional și extinderea accesului fără taxe vamale și restricții cantitative la piața noastră extinsă, care dă posibilitatea unui volum mai mare al comerțului cu UE. APE-urile funcționează astfel în conformitate cu normele OMC. Acest factor constituie un aspect juridic important care diferențiază APE-urile de preferințele comerciale anterioare care au fost puse în aplicare în cadrul Acordului de la Cotonou și care au fost dăunătoare pentru comerțul dintre statele ACP și UE și au cauzat o nesiguranță considerabilă.

Nesiguranța este opusul încrederii. Nesiguranța alungă investițiile, în timp ce încrederea le atrage. Este binecunoscut faptul că țările în curs de dezvoltare au suferit o scădere dramatică a investițiilor de la începutul crizei actuale. În lumea nesigură de astăzi, APE-urile pot oferi un anumit grad de certitudine juridică și încredere care vor contribui la redresarea economică. Aceste acorduri nu sunt un panaceu, dar reprezintă un instrument pozitiv care poate fi combinat cu alte instrumente.

În ultimele luni au fost publicate o serie de rapoarte care descriu modul în care criza economică poate bloca progresul către îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului în multe regiuni. Ar trebui să fim foarte neliniștiți în această privință. APE-urile profită de toată flexibilitatea permisă de normele OMC pentru a promova dezvoltarea. Acestea asigură pentru partenerii noștri din statele ACP deschiderea imediată și asimetrică a piețelor cu perioade de tranziție lungi, derogări și monitorizare regulată și, de asemenea, definesc angajamentele pentru reforme politice. Uniunea Europeană s-a angajat în același timp să nu-și lase partenerii singuri în fața acestei provocări. Pentru punerea în aplicare a acestor acorduri oferim, de asemenea, suport financiar special adaptat.

Mă bucur că de curând a renăscut interesul pentru un dialog mai substanțial privind APE atât din partea UE, cât și a statelor ACP. Doresc să folosesc această oportunitate pentru a mulțumi comisarului Ashton pentru eforturile sale și pentru atenția cu care a ascultat punctele de vedere ale partenerilor noștri din statele ACP. Ca urmare a prezentării planului său de abordare privind APE în fața Parlamentului în luna octombrie a anului trecut și în fața Consiliului în noiembrie, a existat o intensificare a contactelor cu partenerii noștri politici din diferitele regiuni ale ACP. În prezent se înregistrează un progres semnificativ în negocierile cu diferite regiuni. Fiecare regiune are propriile caracteristici și avansează în ritmul propriu. În următoarele luni, ar trebui să avem o imagine mai clară a tuturor acestor negocieri.

Cred că Parlamentul European va sprijini APE-urile cu statele Cariforum și APE-ul interimar cu Coasta de Fildeș. Acest lucru va trimite un semnal încurajator tuturor statelor ACP. Aceasta va fi o dovadă pentru ele că răbdarea în negocieri aduce rezultate care sunt acceptabile și benefice pentru ambele părți. De asemenea, va arăta că parteneriatul ACP-UE este capabil să reacționeze la provocări noi, de natură juridică, economică sau politică. În această perioadă de neliniște fiecare acord internațional nou reprezintă un parteneriat mai puternic și o nouă speranță pentru viitor. Semnarea acordurilor ar trimite un mesaj politic valoros care probabil va avea o contribuție la următoarea reuniune a celor două organisme paritare ale ACP-UE: Adunarea Parlamentară Paritară care are loc la începutul lunii aprilie la Praga și Consiliul de Miniștri Paritar de la sfârșitul lunii mai la Bruxelles.

Uniunea Europeană trebuie să-și sprijine în continuare partenerii și aceasta înseamnă nu doar regiunea Cariforum, care este un exemplu pentru ceilalți prin semnarea primului APE global, ci și țările și regiunile care au făcut primii pași și trebuie încurajate să meargă mai departe. Printre acestea se află Coasta de Fildeș, al cărui APE interimar așteaptă, de asemenea, aprobarea Parlamentului. Mai multe APE-uri sunt în curs de pregătire. Comisia lucrează intens pentru a crea condiții care le vor permite statelor partenere să se întâlnească

și să stabilească o direcție spre acordurile regionale integrale. Consiliul accentuează întotdeauna față de Comisie și de parteneri că aceste acorduri sunt un instrument de dezvoltare și că avantajele pentru dezvoltare pot fi exploatate la maximum doar prin acorduri regionale integrale.

Contextul politic și economic general în care Parlamentul a fost invitat să aprobe APE-urile Cariforum și EPA-ul interimar cu Coasta de Fildeș este important; cu toate acestea, Parlamentul a solicitat Consiliului și Comisiei o serie de explicații concrete. Acest pas este o parte esențială și justificată a procesului și încerc să ofer cel mai complet răspuns posibil la întrebările care se încadrează în domeniul meu de responsabilitate. Știu că au fost adresate și alte întrebări, la care dna comisar Ashton este pregătită să răspundă. Aș dori să încep referindu-mă la unele dintre subiectele care au fost menționate.

Una dintre problemele pe care le-ați ridicat privea întrebarea dacă, în ce măsură și când se vor efectua revizuirile ale APE-urilor cu statele Cariforum. Atât Consiliul, cât și grupul ACP, împărtășesc pe deplin îngrijorările legate de această întrebare. Pot confirma că revizuirile globale ale APE-urilor nu vor fi efectuate mai târziu de cinci ani de la data la care au fost semnate, adică din octombrie anul trecut. Revizuirile vor fi, bineînțeles, suplimentare față de monitorizarea de rutină a îndeplinirii acestor acorduri, după cum se precizează în articolul 5. Aceste revizuiuri sunt obligatorii conform termenilor acordurilor și acestea sunt una dintre sarcinile organismelor paritare, inclusiv ale comisiilor parlamentare și consultative. Evaluările de impact vor fi efectuate în cadrul revizuirilor și acestea vor include costurile și consecințele aplicării acordurilor. Dacă un APE este modificat sub orice formă sau dacă există modificări în modul de aplicare a acestuia, implicarea parlamentelor este garantată, fie conform legilor semnatarilor APE-ului, fie în cadrul comisiilor parlamentare înființate pe baza APE-ului.

A doua întrebare de care este interesat Parlamentul privește măsurile financiare concomitente solicitate de regiunile ACP și în special promisiunile noastre de a sprijini comerțul. După cum ați aflat, în octombrie 2007, atât Comunitatea Europeană cât și statele membre s-au angajat să crească asistența în domeniul comerțului la 1 mld EUR până în 2010 în cadrul Strategiei UE privind ajutorul pentru comerț. Aproape 50% din această sumă majorată va fi disponibilă pentru nevoile organizate în ordinea priorităților chiar de către statele ACP, inclusiv nevoile care reies din aplicarea APE-urilor. Toate angajamentele statelor membre de a sprijini comerțul sunt suplimentare față de ajutorul de la Fondul European de Dezvoltare și toate angajamentele noastre sunt ferme.

În al treilea rând, aș dori să asigur Parlamentul cu privire la problema importantă a accesului la medicamente. În acest caz pot anunța foarte clar că niciunul dintre articolele acordurilor nu poate submina capacitatea statelor Cariforum de a sprijini accesul la medicamente. Nu putem face o analiză juridică detaliată aici, dar din punct de vedere politic vă pot asigura din nou că aceste acorduri nu includ nicio astfel de intenție.

Cu privire la procesul de integrare avansat din statele Cariforum, ați atras în mod normal atenția asupra compatibilității acestor acorduri cu alte programe regionale, precum piața unică și spațiul economic al CARICOM. Pe lângă sprijinirea dezvoltării și facilitării integrării treptate a țărilor ACP în economia mondială, obiectivul principal al APE-urilor este în mod precis să sprijine integrarea regională.

Articolul 4 al APE-ului specifică în mod clar că în aplicarea acestuia se vor lua în calcul procesele de integrare din statele Cariforum, inclusiv piața unică și spațiul economic CARICOM. Va fi acordată o atenție specială consolidării programelor de integrare regională și asigurării unui viitor durabil pentru aceștia. În timpul negocierilor statele Cariforum s-au asigurat deja că toate obligațiile care reies din APE-uri sunt complet compatibile cu obligațiile regionale adoptate de statele din Caraibe în cadrul programelor de integrare regională corespunzătoare.

Totuși, compatibilitatea APE-urilor cu procesele de integrare regională este, de asemenea, importantă pentru toate celelalte regiuni care negociază în prezent APE-uri globale. Ca un exemplu putem menționa aici APE-ul global destinat economiilor din Africa de Vest. Un APE regional global ar consolida integrarea regională, ar accelera competitivitatea și ar contribui la dezvoltarea regiunii. Procesul de negociere a contribuit deja la eforturile crescute privind integrarea regională, deoarece crearea unei baze tarifare externe comune pentru Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest este considerată o premisă esențială pentru încheierea negocierilor APE. De asemenea, este posibil să spunem același lucru despre alte regiuni, cu referirea cuvenită la nevoile specifice și procesele de integrare ale acestora.

Integrarea regională va fi consolidată, cu siguranță, imediat ce toate regiunile semnează acorduri globale adaptate la cerințele lor specifice. Parlamentul a solicitat în mod repetat o abordare flexibilă în tranziția de la acordurile interimare la cele globale. În acest context nu pot decât să confirm că Consiliul împărtășește același punct de vedere și accentuează necesitatea unei abordări flexibile. Deoarece mai multe întrebări dificile

au rămas nerezolvate în cadrul negocierilor, în luna mai a anului trecut am solicitat Comisiei să exploateze toată flexibilitatea și asimetria compatibile cu normele OMC pentru a lua în calcul diferitele nevoi și diferitele niveluri de dezvoltare ale țărilor și regiunilor ACP. Pe lângă acestea am luat și alte măsuri. Consiliul a declarat că țările și regiunile ACP pot să devieze, dacă doresc, dacă este necesar, de la prevederile acceptate de alte state sau regiuni în timpul negocierilor APE.

Există o nevoie clară de a menține coeziunea între APE-urile individuale, în special în țările africane. Totuși, fiecare regiune are propriile caracteristici specifice care trebuie luate în calcul. APE-ul semnat cu statele Cariforum oferă un exemplu dar cu siguranță nu un model.

Sper că observațiile mele asupra acestor puncte specifice au ajutat la clarificarea lor și au oferit o asigurare privind unele dintre întrebările adresate aici în Parlament. Sunt convins că doamna comisar, care a negociat aceste subiecte în mod direct cu reprezentanții politici ai statelor Cariforum și ai altor regiuni ACP împreună cu colegii săi, va dori să vorbească despre alte subiecte mai detaliat.

În acest moment, în martie 2009, când trecem prin cea mai gravă criză economică de o generație, aș dori să evidențiez cât de important este pentru noi toți să apreciem rezultatele pozitive în domeniul politicii. Într-o perioadă de declin al schimburilor comerciale și de adoptare a tot mai multor măsuri protecționiste în acest domeniu, într-o perioadă în care există riscul ca progresul realizat în îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului să fie pierdut în unele regiuni, aprobarea Parlamentului European pentru APE-ul cu statele Cariforum și APE-ul interimar cu Coasta de Fildeș vor oferi un semnal pozitiv în sprijinul integrării regionale și sprijinul comerțului care va promova dezvoltarea. Trebuie să răspundem la criza curentă prin stabilirea unor parteneriate suplimentare și nu prin restricționarea lor. Confirmarea de către Parlamentul European a APE-ului cu statele Cariforum va aduce, de asemenea, speranță și încurajare altor regiuni ale căror negocieri sunt într-un stadiu avansat și care au nevoie, de asemenea, de sentimentul de încredere și parteneriat puternic pe care aceste acorduri le pot oferi.

Catherine Ashton, membră a Comisiei – Dle președinte, este o mare plăcere să mă adresez plenului Parlamentului privind o problemă, după cum a descris-o David Martin, de importanță fundamentală pentru relația Uniunii Europene cu statele din Africa, Caraibe și Pacific (ACP).

În introducere, aș dori să lămuresc un aspect: Nu am absolut niciun interes în negocierea unor acorduri cu statele ACP prin care aceste state să devină și mai sărace. Știu că acest lucru trebuie să fie evident, dar din experiență am învățat că trebuie să spun în mod clar și oficial și nu pot să presupun că acest lucru s-a înțeles în mare măsură. Atunci când stimații deputați vor vota mai târziu, sper o vor face pe baza discuțiilor pe care le-am avut astăzi și a argumentelor care au fost precizate aici, în locul oricăror idei preconcepute pe care le pot avea.

Cred că ședința plenară de astăzi este un pas important înainte privind acordurile de parteneriat economic (APE-uri). Vi se va solicita aprobarea APE-ului global cu Caraibe și APE-ului interimar cu Coasta de Fildeș. Ați depus nu mai puțin de opt seturi de proiecte de rezoluție și întrebări orale care reflectă, după părerea mea, puterea implicării parlamentare și a avizului acestuia privind APE-urile. Doresc să mulțumesc în mod oficial, pentru efortul considerabil pe care Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru dezvoltare l-au depus în dezbaterile acestei probleme.

În aceste luni, am ascultat cu atenție punctele de vedere exprimate și scopul meu este să stabilesc argumentele în favoarea APE-urilor și să spulber îndoielile din jurul lor astfel încât fiecare deputat să poată vota în cunoștință de cauză la momentul potrivit. Cred că avem acorduri bune care sprijină dezvoltarea economică și integrarea în ACP și oferă stabilitate în aceste momente tulburi din punct de vedere economic. Acestea sunt acorduri de parteneriat întemeiate pe scopul comun de dezvoltare care subordonează comerțul acestui obiectiv și nu invers. În primul rând, acestea sunt acorduri care oferă oportunitatea pentru statele ACP să-și scoată cetățenii din sărăcie prin demnitatea propriei lor munci și a propriului talent.

Există o percepție că în APE-uri Uniunea Europeană se distanțează de trecut și încearcă unilateral să redefină parteneriatul UE-ACP. Este adevărat, bineînțeles, că APE-urile sunt diferite de Convențiile de la Lomé și Acordul de la Cotonou, care au întruchipat relațiile Uniunii cu ACP timp de 30 de ani, dar preferințele unilaterale care caracterizează respectivele convenții au devenit deschise pentru discuții în Organizația Mondială a Comerțului de către alte țări în curs de dezvoltare. Dilema cu care ne-am confruntat era modul de a proteja cerințele de dezvoltare ale statelor ACP odată cu respectarea normelor internaționale și, aș adăuga, obligațiilor morale.

Răspunsul a fost în două sensuri: „Totul în afară de arme” pentru cele mai slab dezvoltate țări și acorduri de parteneriat economic pentru țările în curs de dezvoltare din ACP. Laitmotivul începând cu prima Convenție de la Lomé a fost comerțul. Comerțul a fost întotdeauna factorul definitoriu al relațiilor UE-ACP, iar ceea ce s-a limitat inițial la preferințele comerciale unilaterale pentru mărfuri și materii prime la începutul Convenției de la Lomé a fost acum înlocuit de un comerț mai diversificat cu bunuri fabricate, servicii și idei în secolul 21.

APE-urile oferă ACP cel mai bun acces existent vreodată la piețele UE și continuă angajamentul nostru de a oferi oportunități pentru dezvoltare economică. Integrarea regională din și între piețele ACP a fost, de asemenea, un obiectiv-cheie al acestui proces și un subiect care a atras – nu este surprinzător – multă atenție în cadrul întrebărilor orale. Economia globală înseamnă că dimensiunea a devenit mai importantă, o lecție pe care am învățat-o în Uniunea Europeană. Prin simplificarea regulilor comerciale și înlocuirea labirintului complex de acorduri bilaterale cu un număr mic de relații comerciale între regiuni, ACP poate crea piețe regionale mai mari care sunt mai atractive pentru investițiile de care piețele în curs de dezvoltare au nevoie pentru a crea locuri de muncă și creștere economică.

Acordurile reprezintă, bineînțeles, un proces în două etape: acorduri interimare prin care ne asigurăm că nu intrăm în conflict cu OMC și că vom crea spațiu pentru a doua etapă, negocierea APE-urilor globale. Apropierea rapidă de termenul limită din decembrie 2007 pentru APE-urile interimare a dat naștere unei neliniști în cadrul ACP, dar doresc să reasigur Parlamentul că aceste acorduri interimare sunt doar o soluție temporară pentru a proteja și a îmbunătăți accesul ACP la piețele Uniunii Europene.

Am moștenit acest dosar într-o stare avansată de negociere. De atunci, am întâlnit un număr mare de miniștri și reprezentanți ACP și alți participanți la procesul APE. I-am ascultat pe toți. Un lucru este clar: toți pun dezvoltarea ACP în centrul APE-urilor. APE-urile sunt, dacă doriți, locul de întâlnire al comerțului cu dezvoltarea. Și acest lucru înseamnă că dezvoltarea trebuie să fie temelia relației noastre comerciale bazate pe un dialog sincer și deschis.

Cred cu fermitate că aceste parteneriate vor reuși doar dacă sunt ancorate într-un parteneriat de durată pe baza încrederii și respectului reciproc. Principalul test al acestui parteneriat este dacă noi și partenerii noștri din ACP avem o viziune comună asupra viitorului. În Africa de Sud, văd o regiune care a transformat conflictul legat de APE-uri în dialog și unde am soluționat probleme majore precum taxele la export, protecția industriei incipiente și securitatea alimentară. În Caraibe, văd o regiune care și-a stabilit clar propriile ambiții pentru o economie bazată pe inovare. În Africa de Vest, văd o poziție de acces pe o piață regională emergentă pe care mulți o credeau imposibilă și în Africa de Est văd o uniune vamală emergentă care nu a existat la începerea negocierilor, iar acum construiește un APE în jurul propriilor planuri de integrare. Acesta mi se pare începutul unui parteneriat de succes.

În continuare, viziunea mea pentru negocierile APE-urilor este una în care fiecare negociere reflectă și respectă specificitatea regională a părților în acordul respectiv – un proces flexibil. Aceasta înseamnă atât urmărirea conținutului – deoarece APE-ul trebuie să funcționeze pentru semnatarii acestuia – cât și a ritmului negocierilor. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că APE-urile ar trebui să fie dinamice și nu statice, ca să poată reacționa la evenimente viitoare și să răspundă diferitelor interese și nevoi regionale. În acest proces, Comisia va continua, într-adevăr, să informeze și să implice Parlamentul European într-un mod transparent.

Deși ar trebui să fim ambițioși, nu trebuie să impunem dialogul, de aceea probleme precum achizițiile publice au fost deja eliminate din unele negocieri, iar aspectele de la Singapore vor fi incluse doar dacă sunt acceptate și dorite de țările vizate. De asemenea, vom acorda timp și vom oferi sprijinul necesar constituirii regulamentelor regionale și naționale ca o premisă pentru negociere ulterioară, iar „ajutorul pentru comerț” și asistența tehnică vor fi absolut esențiale în această privință. Vă garantez că nu va exista o liberalizare a serviciilor publice, nici presiune pentru privatizare. Dreptul explicit al statelor ACP de a-și reglementa propriile piețe va fi recunoscut și nu va exista nicio limitare a accesului la medicamente esențiale sau la colectarea de semințe. De fapt, dorim mai mult să consolidăm decât să limităm drepturile și capacitatea ACP în aceste domenii.

Toate acestea sunt acoperite de angajamentul nostru ca regiunile ACP să se poată inspira din dispozițiile acceptate în alte APE-uri, astfel încât fiecare regiune să poată progresa asigurându-se că nu va fi dezavantajată. Astfel, Coasta de Fildeș poate solicita în mod direct și poate avea orice este pertinent pentru acord, care face parte din negocierile și discuțiile SADC sau din orice altă parte. Acesta este un aspect esențial al flexibilității pe care mi-ați solicitat s-o asigur și al acceptului ca APE-urile să înlocuiască un regim comercial ACP global cu unul care oferă soluții regionale la nevoi regionale fără a submina solidaritatea statelor ACP.

Necesitatea unor APE-uri dinamice în locul celor statice a fost evidențiată de criza curentă. Am început negocierile APE în timpul unei perioade de expansiune fără precedent a investițiilor, comerțului de bunuri și servicii și de avânt al prețurilor mărfurilor. Puțini au prezis că în câțiva ani economia globală va cădea în recesiune, cu scăderi dramatice ale prețurilor, ale cursului de schimb și volatilității pieței și a unei blocări a creditului care să restrângă finanțarea comercială de care au nevoie exportatorii și importatorii.

Nu avem nevoie de un acord fix care să devină redundant până când se usucă cerneala pe hârtie. Avem nevoie de un acord care stabilește o relație în care instituțiile și monitorizarea pot ajuta la identificarea și rezolvarea problemelor pe măsura apariției acestora.

Problema specifică de care m-a întrebat dna Erika Mann, cu privire la banane, este inclusă în EPA-ul interimar – o garanție a accesului fără taxe vamale și restricții cantitative în acest caz.

Pe măsura apariției acestor probleme, trebuie să includem măsuri de precauție și clauze care permit țărilor ACP să soluționeze orice afluxuri de importuri, presiuni asupra prețurilor alimentelor și crize fiscale: clauze de rendez-vous pentru probleme specifice, clauze de revizuire regulată și, la fel ca și în cazul APE-ului cu Caraibe, un rol pentru supravegherea și monitorizarea parlamentară.

Pentru a reveni la început, Parlamentul are o oportunitate istorică astăzi de a-și da avizul pentru primele exemple ale unei generații noi de acorduri care protejează relația noastră specială cu ACP; acorduri bazate pe parteneriat autentic, nu paternalism; care valorifică comerțul ca motor al dezvoltării; care promovează și încurajează integrarea regională care va ajuta țările ACP să prospere într-o lume globalizată; care sunt flexibile în ce privește conținutul, respectul față de tradiție și sunt cea mai nouă manifestare a acestei relații comerciale de lungă durată construită pe respectul pentru statele suverane. pe scurt, acestea sunt viitorul și sper că deputații își vor da avizul în lumina faptelor prezentate.

PREZIDEAZĂ: DL SIWIEC

Vicepreședinte

Robert Sturdy, *autor* - Domnule președinte, îmi cer scuze că am întârziat și le mulțumesc organizatorilor că m-au mutat ca rezervă pe ordinea de zi programată. Doamnă comisar Ashton, în general ați menționat cam toate lucrurile pe care voiam eu să le punctez, așa că nu voi face decât să mai subliniez unul sau două pentru acest plen.

Acordurile interimare reprezintă acorduri care se referă la bunuri și care sunt menite să prevină dezmembrarea comerțului ACP și să promoveze integrarea treptată. Acesta oferă ACP posibilitatea de a rezolva problema sărăciei prin comerț și cred că recunoașterea acestor acorduri presupune mai multe aspecte litigioase: serviciile, regulile privind originea națiunilor celor mai favorizate (NCF), care mi-au fost aduse în atenție în mai multe rânduri. Acestea sunt problemele care trebuie abordate, îmi cer scuze dacă nu v-am auzit când ați amintit acest lucru.

Procedura de aviz conform pentru statele Cariforum și Coasta de Fildeș este esențială pentru realizarea acestor reforme la potențial maxim. Aprobarea acestor acorduri semnate va permite progresul unei proceduri formale de negociere. Acest fapt va furniza un nivel de legalitate ce este esențial pentru protejarea piețelor ACP și pentru asigurarea unui mediu mai sigur. În ceea ce privește rezoluția privind Cariforum - singurul Acord de parteneriat economic (APE) -, invit membrii să susțină textul original al Comisiei pentru comerț internațional. Acesta oferă cadrul pentru o abordare mai echilibrată a comerțului și a dezvoltării și este menit să susțină un anumit număr de compromisuri propuse de raportor. Cred că aceste rezoluții subliniază atât oportunitățile, cât și provocările cu care se confruntă părțile care negociază în cadrul unei etape esențiale pentru a asigura supravegherea din partea Parlamentului și pentru a aproba relațiile cu ACP.

Doamnă comisar, ați menționat încă de la început importanța comerțului; Sunt perfect de acord cu dumneavoastră. Am mai precizat de asemenea faptul că ne aflăm într-o situație financiară extrem de dificilă. Cred că vă preocupați de acest aspect și că lucrați intens în acest sens. Vă felicit pentru felul în care ați gestionat aceste situații - „more power to your elbow”, după proverbul din Regatul Unit.

Ne aflăm într-o perioadă foarte dificilă, iar comerțul va reprezenta singura opțiune nu doar pentru aceste țări, ci și pentru restul lumii. Este extrem de important. Vă mulțumesc pentru felul în care v-ați schimbat; ați reușit să treceți de jumătatea drumului într-o perioadă dificilă. Vă felicit din nou!

Jürgen Schröder, *raportor pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare - (DE)* Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc și eu, doamnă comisar Ashton pentru cuvintele dumneavoastră, pe care cu siguranță ar trebui să ni le reamintim mult timp de acum înainte.

În urmă cu câteva săptămâni, am participat la cea mai recentă reuniune regională la nivel înalt ACP organizată în Guyana. Părerea predominantă printre colegii mei din statele din Caraibe a fost că este momentul să privim către viitor, să încetăm să ne mai facem probleme pentru ceea ce s-a întâmplat și să punem în aplicare cu hotărâre Acordurile de parteneriat economic.

Pentru a asigura aplicarea cu succes a acestor acorduri, este crucial ca parlamentele să controleze procesul prin intermediul unor mijloace de control parlamentar. Acordurile de parteneriat economic pot funcționa ca o forță motrice pentru dezvoltare numai în cazul în care parlamentele sunt capabile să verifice dacă noul sistem de reglementare poate îndeplini obiectivele pentru care a fost creat. Vom putea garanta faptul că ajutorul financiar a ajuns în zonele unde este nevoie de el doar atunci când parlamentele își vor asuma această funcție de monitorizare. Acest lucru este valabil pentru parlamentele naționale din Caraibe în aceeași măsură în care este valabil pentru Parlamentul European.

În toate rezoluțiile pe care le avem în față și care se referă la Acordurile de parteneriat economic, există paragrafe care abordează problema controlului parlamentar. Totuși, aceste referiri făcute nu sunt consecvente. Textul conținut în Rezoluția SADC APE prezintă un compromis foarte bun. Se asigură că în acest proces se implică nu doar Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru dezvoltare ale Parlamentului European, ci și Comisia parlamentară mixtă ACP-UE. Întrucât consider că acest compromis este un succes, împreună cu colegul meu, domnul Sturdy, am depus mai multe amendamente, care au drept obiectiv standardizarea acestor paragrafe în toate Rezoluțiile privind APE. Aș aprecia foarte mult dacă ați susține această inițiativă.

Johan Van Hecke *raportorul pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare -* Domnule președinte, în calitate de raportor pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare privind APE Interimar cu Coasta de Fildeș, aș dori să îi mulțumesc kolegei noastre Erika Mann pentru că a luat în considerare unele dintre problemele ridicate de această comisie, ca de exemplu nevoia urgentă de a avea în Coasta de Fildeș un guvern ales în mod democratic și necesitatea ca această țară să beneficieze de partea convenită din asistența comercială oferită de UE.

În termeni mai generali, sunt încântat că atât Comisia pentru comerț internațional, cât și Comisia pentru dezvoltare au ajuns la un compromis privind organismul de control care va permite Adunării parlamentare mixte (APM) să joace rolul pe care îl merită de la bun început.

Este important să ținem cont de faptul că APE reprezintă un acord de tranziție, ceea ce înseamnă că este doar o soluție temporară.

Pentru ca liberalizarea comerțului să aibă un efect pozitiv substanțial asupra întregii regiuni, este esențial ca ECOWAS (Comunitatea Economică a Statelor Africii de Vest) să semneze un APE complet.

În acest context, Comisia pentru dezvoltare propune ca Parlamentul să își dea acordul, cu condiția ca statul Coasta de Fildeș să ratifice APE de tranziție.

Alain Hutchinson, *în numele Grupului PSE - (FR)* Domnule președinte, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, pregătisem câteva notițe, dar le voi lăsa deoparte și voi vorbi liber, dacă îmi permiteți, pentru că deja s-au spus foarte multe lucruri și nu vreau să repet cuvintele colegilor mei.

Suntem în apropierea unui vot important, un vot extrem de important, aproape istoric, pentru că săptămâna aceasta vom vota în privința primului Acord de parteneriat economic din acest Parlament. Am vorbit despre acesta timp de mai mulți ani, iar aceste discuții au constituit subiectul unor dezbateri care adeseori au fost foarte aprinse, în cadrul cărora acordul sau consensul nu s-au regăsit mereu pe ordinea de zi.

Bineînțeles, în prezent putem fi mulțumiți de felul în care a evoluat situația. Rapoartele pe care le-ați furnizat, precum și rapoartele puse la dispoziție de președinție, arată că s-a înregistrat o dezvoltare pozitivă sub acest aspect, mai ales de la sosirea dumneavoastră, doamnă comisar, un lucru ce trebuie precizat.

Din păcate, și din acest motiv am anumite îndoieli, unii dintre noi mai au unele probleme, întrebări și temeri legate de aceste Acorduri de parteneriat economic.

În primul rând, trebuie să recunoaștem faptul că astăzi există un singur Acord de parteneriat economic complet. Celelalte nu au ajuns încă la acest stadiu, încă ne aflăm în etapa acordurilor interimare, în timp ce

abordarea fundamentală a fost aceea legată de integrarea regională. Există un singur acord care îndeplinește acest criteriu și chiar și așa, una dintre principalele țări din această zonă a Caraibelor, Haiti, nu a semnat acordul, lucru care cu siguranță spune multe.

În al doilea rând, așa cum ați subliniat și dumneavoastră, avem legături istorice pe frontul comercial. De multă vreme există comerț între nord și sud, dar priviți cum se desfășoară aceste relații comerciale. Acolo se devastează totul și se iau toate bogățiile. Desigur, vindem colțanul pe care companiile noastre îl extrag din Kivu ca să îl vândă în nord, dar priviți ce consecințe dezastruoase produce acest lucru pentru populația din sud, și priviți împărțirea inegală care se observă acolo, asta ca să amintim cel puțin un aspect.

În afară de acest lucru, adăugați o politică de dezvoltare pe care o implementăm de 40 de ani, spunând că noi, europenii, suntem cel mai important sponsor al lumii, însă aceasta este o politică ce înregistrează eșecuri în prezent și care trebuie revizuită. Cea mai mare parte dintre țările sărace ale lumii o duc foarte rău, la fel de rău ca în urmă cu 40 de ani, dacă nu chiar mai rău. Prin urmare, acesta este motivul pentru îndoilele și întrebările noastre. Ce garanții avem în această privință? Nu voi repeta cele spuse de domnul Arif, însă susțin cele afirmate de dumnealui, spunând că am dori să obținem o declarație de la dumneavoastră, în numele Comisiei, în legătură cu o listă de elemente ce trebuie stabilită foarte clar și aș dori să închei vorbind despre parlamentele naționale.

Nouă, în calitate de deputați europeni, ni s-a cerut să luăm o decizie în privința Acordurilor de parteneriat economic, care, dacă sunt prost negociate, pot avea consecințe cu efect tragic pentru populația din sud, dar nu și pentru noi. Niciun cetățean european nu o va duce mai rău dacă Acordurile de parteneriat economic se vor dovedi a fi un eșec. Pe de altă parte, este posibil ca în sud să fie cetățeni care să aibă un trai mai rău din cauza acestor acorduri. Doamnă comisar, voi încheia spunându-vă foarte simplu că am dori ca parlamentele naționale ale țărilor partenere să aibă un cuvânt de spus, întrucât reprezintă populația din sud în această problemă, nu doar pe noi.

Ignasi Guardans Cambó în numele Grupului ALDE - (ES) Domnule președinte, așa cum au precizat și ceilalți, această dezbatere este fără îndoială una importantă; pe bună dreptate a fost numită un eveniment istoric, printre altele, datorită numărului de ore alocate acestei activități și din cauza dezbaterii politice pe care a generat-o.

Consider că este un lucru bun, în mijlocul agitației care a precedat această dezbatere și care, într-o oarecare măsură, încă este prezentă. Spun agitație cu tot respectul față de reprezentanții societății civile care și-au adus contribuția, față de ONG-uri și parlamentele naționale care sunt de asemenea implicate în această acțiune. În acest context, este important să înțelegem de ce și cum am ajuns la punctul în care ne aflăm în prezent.

Trebuie să înțelegem faptul că negocierea acestor acorduri de asociere cu statele ACP nu reprezintă o decizie politică luată voluntar de către Uniunea Europeană, ca și cum aceasta ar fi avut mai multe variante și ar fi ales-o pe aceasta în detrimentul altora. Este în mod esențial o cerință legală, bazată pe regulile de legalitate stabilite de Organizația Mondială a Comerțului.

Este o necesitate care reiese din circumstanțele ce înconjurau precedentul cadru legislativ privind comerțul cu țările din zona ACP. Aici și acum trebuie să ne amintim faptul că cei care au condamnat relațiile Uniunii Europene cu statele ACP au fost exact celelalte țări în curs de dezvoltare care aveau dreptul legitim de a avea acces la piețele noastre, dar care au fost lăsate pe dinafară, pentru simplul motiv că nu erau foste colonii ale actualelor state membre ale UE.

Astfel, Uniunea Europeană a avut și încă are într-o anumită măsură, două etaloane: unul pentru fostele colonii și unul pentru alte țări cu un nivel de dezvoltare similar, dar care nu se încadrează în acest sistem. Acest aspect este cel care a devenit nepotrivit și aceleași țări și-au propus să îl scoată în evidență în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

În afară de acest lucru, trebuie să înțelegem că sistemul pe care îl vom înlocui, în primul rând Convenția de la Lomé și apoi înțelegerile bazate pe Acordurile de la Cotonou, nu a avut rezultatele dorite. Nimeni nu poate susține că sistemul Cotonou a fost în întregime satisfăcător. Dacă ar fi fost, atunci cifrele - volumul comerțului făcut de UE cu acele țări - ar fi fost cu mult mai mari decât sunt în prezent. Prin urmare nu ar trebui să susținem nici faptul că vom înlocui ceva care a dat rezultate, pentru că nu este cazul.

Pentru toate aceste motive, aceste Acorduri de parteneriat economic ar trebui să fie considerate drept o bună oportunitate, în special pentru aceia dintre noi care cred că dezvoltarea și progresul acestor țări nu pot depinde numai de ajutorul extern. În mod clar, mă refer în special la statele care sunt parte semnatară la aceste acorduri,

dar care nu se numără printre țările cele mai puțin dezvoltate. În această privință, conceptul de proprietate, ideea de a deține controlul asupra propriului destin și de a nu depinde exclusiv de ajutorul extern, se află, din punctul de vedere politic - și filosofic, așa putea spune - în spatele acestor acorduri de parteneriat.

În principiu, grupul meu susține prin urmare negocierea acestor acorduri făcute de Comisia Europeană și faptul că acestea ar trebui să fie cuprinzătoare și complete, acoperind nu doar bunurile, ci și serviciile și reglementările concurențiale; faptul că ar trebui aprobate ca un întreg.

Un alt lucru demn de luat în considerare este, bineînțeles, felul în care au fost tratate aceste negocieri și anumite subiecte specifice aflate în dezbatere. În legătură cu acest subiect, aș dori să mă refer la ceea ce fiecare dintre raportori a spus în legătură cu diverse zone, pentru că vorbim despre abordarea generală când, de fapt, fiecare negociere este efectuată separat.

Există anumite puncte nerezolvate și există motive de îngrijorare - de exemplu, menționez doar situația din regiunile extreme, care merită atenție deosebită în cazul Cariforum - dar, per total - din punctul de vedere politic - susținem în totalitate atât această negociere, cât și nevoia ca aceasta să continue și ca Parlamentul să o monitorizeze eficient.

Unul dintre multele amendamente pe care noi le-am prezentat afirmă că monitorizarea făcută de Parlament în legătură cu această problemă trebuie efectuată uniform, nu diferit, în funcție de fiecare țară în parte.

Liam Aylward, în numele Grupului UEN - Domnule președinte, consider această dezbatere binevenită, întrucât oferă ocazia de a atrage din nou atenția asupra necesității de a include și de a trata cu respect în toate acordurile comerciale ale UE prevederi privind exploatarea prin muncă a copiilor.

Prin aceasta nu mă refer la a lăuda nejustificat combaterea exploatarei prin muncă a copiilor, sau la punerea în aplicare a unor sisteme fugitive sau superficiale de monitorizare. Toate țările UE și un număr din ce în ce mai mare de state au semnat convențiile OIM privind vârsta minimă necesară pentru angajare și privind eliminarea celor mai rele forme de exploatare prin muncă a copiilor.

Permiteți-ne să respectăm aceste angajamente în acordurile noastre comerciale, în acordurile noastre SGP sau în politicile noastre privind achizițiile publice. Acest lucru presupune asigurarea că nicio companie care își desfășoară activitatea în UE nu angajează copii.

Acest lucru înseamnă nu doar că munca minorilor nu este folosită de către compania-mamă sau de furnizorii imediați ai acesteia: o companie aflată la capătul superior al lanțului de aprovizionare trebuie să aibă responsabilitatea de a garanta că niciuna dintre acțiunile din cadrul lanțului de aprovizionare nu exploatează prin muncă minorii.

Astăzi, este posibil ca peste 200 de milioane de copii din întreaga lume să lucreze ilegal, fapt ce îi privează de dreptul la educație și la copilărie și le pune în pericol sănătatea fizică și mintală.

Trebuie să acordăm prioritate ideii de a pune problema exploatarei prin muncă a copiilor în centrul tuturor acordurilor noastre comerciale.

(Președintele a întrerupt vorbitorul).

Margrete Auken, în numele Grupului Verts/ALE- (DA) Domnule președinte, această dezbatere este desigur importantă pentru că ne pregătim de o pauză lungă din cauza alegerilor. Prin urmare, avem nevoie să ne asigurăm că Direcția Generală Comerț ia în considerare criticile susținute pe care le aducem Acordurilor de parteneriat economic, în special ținând cont de faptul că Direcția va semna în curând aceste acorduri. În acest sens, este nevoie să subliniem importanța acordurilor ce se întorc la Parlament pentru a obține aprobarea noastră.

În numele Grupului Verzilor / Alianța Liberă Europeană, doresc să precizez foarte clar că cele mai mari îndoieli le avem în legătură cu felul în care au fost asumate aceste acorduri. Nu s-a ținut seama de problema dezvoltării atunci când s-au făcut negocieri cu țările ACP.

Prin urmare, am de făcut câteva comentarii specifice legate de cele două acorduri la care Parlamentul urmează să adere miercuri și voi explica de ce Grupul Verzilor nu le susține. În ceea ce privește acordul cu Cariforum, analizele detaliate efectuate de ODI (Overseas Development Institute) arată că Acordul de parteneriat economic cu țările Caraibiene este probabil cel mai puțin avantajos pentru dezvoltare dintre toate acordurile care au fost negociate până în prezent. Va fi un exemplu nepotrivit pentru momentul când vor fi negociate alte acorduri regionale, în special când vine vorba despre aspectul dezvoltării. Bineînțeles, nu depinde de noi să

decidem dacă temerile noastre sunt justificate, atât timp cât guvernele statelor Cariforum se declară ele însele în favoarea acestor acorduri, însă nu ar fi nicio problemă dacă parlamentele țărilor afectate ar primi permisiunea de a vota în privința acordurilor înainte ca Parlamentul European să își dea acordul.

Totuși, îngrijorarea noastră în ceea ce privește acordul cu Cariforum, problemă pe care o ridicăm aici, în UE, este oricum justificată. În momentul de față, când este nevoie de un control mai bun al circulației banilor pe piețele financiare, considerăm total inacceptabil faptul că acordurile Cariforum permit liberalizarea completă a serviciilor financiare prin crearea celor opt paradisuri fiscale care fac parte în prezent din Cariforum. Dacă nu mă credeți, priviți documentele pe care le aveți în față înainte de a vota miercuri. Puteți citi în aceste documente amănunte despre libera circulație a serviciilor financiare vândute la negru, cu alte cuvinte despre ceea ce se numesc „derivate speculative neînregistrate”. Mai puteți citi și despre dreptul de a crea fonduri pentru locuitorii individuali. Toate acestea sunt introduse în UE prin intermediul propriilor noastre paradisuri financiare, ca de exemplu cele din Malta și din Cipru. Acest lucru se poate întâmpla atât timp cât nu există o monitorizare sau reglementare pe teritoriul UE și prin urmare nu este momentul potrivit pentru a proteja aceste structuri, care poartă o mare parte din răspunderea pentru colapsul economiilor noastre.

În ceea ce privește acordul cu Coasta de Fildeș, există, bineînțeles, conflicte interne care au loc aici și prin urmare s-ar putea să nu fie momentul potrivit pentru implicarea în acest acord.

Madeleine Jouye de Grandmaison, în numele Grupului GUE/NGL - (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, eu sunt din Martinica și trăiesc dintotdeauna în Caraibe.

Credeți-mă, domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, că Acordul de parteneriat economic dintre Forumul caraibian al Statelor din Africa, Caraibe și Pacific și Uniunea Europeană este un motiv de îngrijorare pentru mine.

Martinica, Guadelupa și Guyana sunt cele mai îndepărtate regiuni europene și prin urmare nu a fost luată în considerare întreaga zonă a Caraibelor. După părerea mea, acest acord a fost negociat în principal pentru scopuri comerciale, iar Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului au fost lăsate din nou pe locul doi. Prin urmare, provocarea pentru țările din Caraibe va fi să compenseze pierderile din veniturile vamale, prin creșterea volumului de comerț cu Uniunea Europeană.

În aceste vremuri de criză mondială, acest lucru s-ar putea să nu fie ușor. Faptele sunt așa cum sunt, iar aceste acorduri au fost negociate în primul rând de Direcția Generală Comerț și mi se pare că în cadrul acestui Parlament, Comisia pentru dezvoltare a fost oarecum dată la o parte.

În acest acord, obiectivele formulate în legătură cu dezvoltarea și integrarea la nivel regional nu sunt în conformitate cu măsurile luate pentru atingerea lor. În cea mai mare parte, aceste măsuri au legătură numai cu comerțul și cu concurența. În privința integrării regionale, și aici există nepotriviri între obiectivele propuse și resursele utilizate.

Voi vorbi acum mai în detaliu despre integrarea regională a regiunilor ultraperiferice (RUP) din Caraibe în mediul lor. RUP se află în centrul unui „bazin viu”. Guyana chiar are una dintre principalele frontiere cu Republica Suriname. În RUP trăiesc peste 35 de milioane de locuitori răspândiți în peste 40 de țări care acoperă mai mult de două milioane de kilometri pătrați. Este o piață cu un potențial uriaș.

Acest acord a reprezentat o ocazie de a reduce impactul anumitor așa-zise handicapuri structurale, ca de exemplu distanța, în favoarea apropierii dintre insulele noastre. De ce am renunțat la a negocia o anumită piață inter-regională între regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene și Cariforum? Într-un moment când Comisia Europeană este preocupată de rezolvarea problemei subdezvoltării țărilor din Caraibe și de stabilirea de APE cu acest grup în scopul de a deschide piețele și integrarea regională, regiunea ultraperiferică a Caraibelor este luată în considerare doar pentru a deveni o parte din piața deschisă a Cariforum și rămâne astfel blocată în aceleași principii de piață care au fost negociate pentru întreaga Uniune Europeană. Aceste principii ne pot pune într-un mare dezavantaj.

Aceasta a fost o șansă de a promova dialogul între culturi, de a crea relații de colaborare, de a face schimb de servicii și de a aduce regiunile ultraperiferice...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Syed Kamall (PPE-DE) - Domnule președinte, știu cu toții că au existat multe critici aduse Acordurilor de parteneriat economic (APE). Sunt de acord cu unele dintre aceste critici. Sunt de acord că APE nu ar trebui să fie o metodă de a deschide în mod agresiv piețele numai pentru companiile UE: ele ar trebui să le fie de

folos și antreprenorilor și consumatorilor din țările sărace. Împărtășesc îngrijorarea doamnei Erika Mann în ceea ce privește abordarea APE potrivit ideii „o măsură este potrivită pentru toți”, abordare care nu ia în considerare diferențele existente între diversele regiuni și între diversele țări din cadrul regiunilor. Salut faptul că am semnat acorduri interimare numai cu acele țări care s-au arătat interesate să semneze asemenea acorduri.

Am fost de asemenea îngrijorat din cauza punctului de vedere pe care l-a exprimat un oficial al Comisiei în cadrul unei ședințe a Comisiei pentru comerț internațional (INTA) organizată în urmă cu câteva luni, și anume faptul că APE nu se rezumă numai la comerț și dezvoltare, ci abordează de asemenea și problema integrării politice regionale. Cred, la fel ca mulți dintre colegii mei din acest Parlament, că această decizie ar trebui să fie luată chiar de statele în cauză, în special de cele care au regimuri democratice și care nu doresc să fie implicate într-o adunare regională cu țări din aceeași zonă, dar care au un regim dictatorial.

În ciuda acestor îngrijorări, ar trebui să salutăm consimțământul Comisiei INTA față de aceste APE. Într-o vreme eram îngrijorat în legătură cu unele discursuri anti-comerciale pe care le-am auzit rostite de socialiști, atunci când au votat împotriva sau când s-au abținut în cadrul comisiei. Se poate ca APE să nu fie perfect, însă mulți dintre prietenii și rudele mele care trăiesc în țări mai sărace s-au săturat de lipsa de acces la bunuri și servicii și de faptul că sunt obligați să se bazeze pe monopoli de stat sau pe companii care au legături cu politicieni corupți. Și faptul că socialiștii au vrut să mențină această situație este un motiv de îngrijorare. Să nu uităm că impozitele percepute pe bunurile importate înseamnă deseori faptul că cetățenii sunt obligați să plătească mai mult pentru alimentele și medicamentele importate.

Doresc să îi mulțumesc doamnei comisar pentru hotărârea sa de a continua negocierile pentru Acordurile de parteneriat economic. Acestea nu sunt perfecte, dar suntem datori antreprenorilor și consumatorilor din țările mai sărace să le oferim șansa de a beneficia de acces la bunuri și servicii de care noi, cei din UE, beneficiem în prezent.

Glenys Kinnock (PSE) - Domnule președinte, pot confirma, la fel ca ceilalți, că ceea ce am văzut de când doamna Cathy Ashton a devenit comisar a fost o schimbare nu doar de stil și de abordare, dar și de vocabular și, mai nou, din ce în ce mai mult, de substanță.

Sunt sigură că doamna comisar este de acord cu mine și cu mulți dintre cei ce ne aflăm în această sală că încă ne confruntăm cu o provocare majoră, întrucât acum încercăm să creăm și să consolidăm încrederea după ani de negocieri care au generat foarte multe tensiuni și dușmănie.

După aproape 10 ani de când a fost semnat Acordul de la Cotonou, trebuie să ne reamintim ce s-a prevăzut exact în acordurile privind proiectele comerciale dintre ACP și UE. Formularea era „un nou cadru pentru comerț, care să fie echivalent cu situația curentă și în conformitate cu regulile OMC”. Trebuie să muncim mult mai mult pentru atingerea acestor obiective.

Politica de a încheia acorduri separate cu țări distincte a generat inconsecvență gravă, și pot confirma pentru cei care nu cunosc Adunarea parlamentară mixtă (APM) și care nu intră în contact cu parlamentarii din statele ACP la fel de mult ca mine și ca mulți alții din această încăpere, că această politică a creat situații foarte dificile și a deteriorat grav coeziunea pe care în trecut o detectasem în zona ACP. Știu că în urmă cu doar câteva săptămâni, noul președinte al Ghanei a scris în numele întregului grup ACP o scrisoare adresată președinției UE, prin care pretindea că procesul privind APE continuă să amenințe existența unora dintre grupările de integrare regională. Aceasta reprezintă un comentariu recent al unui președinte nou.

Parlamentarii din zona ACP ne spun la fiecare întrunire că au fost foarte puțin implicați și că de abia dacă au fost făcute consultări care să îi includă. Aș dori ca doamna comisar să ne spună ce crede că s-ar putea face pe viitor în această privință.

Sunt încântată să văd că acest lucru s-a întâmplat în timpul negocierilor SADC, însă angajamente clare privind modificarea textelor, perioadele de tranziție pentru reglementarea tarifelor, protejarea, reglementări privind originea, etc. sunt disponibile acum în cadrul SADC și sper că veți confirma că acestea reprezintă opțiuni pentru toate țările ACP care vor continua negocierile.

Ne-ați putea spune, vă rugăm, doamnă comisar, dacă veți insista asupra angajamentelor stricte în APE pentru programele de dezvoltare și dacă liberalizarea comerțului trebuie să fie asociată cu reperele dezvoltării? Dacă răspunsul este afirmativ, cum veți realiza toate acestea?

Vă veți asigura că în APE există angajamente obligatorii din punctul de vedere legal pentru furnizarea de finanțări previzibile și eşalonate?

Doamnă comisar, cred că, așa cum ați spus și dumneavoastră mai devreme, țările ACP se confruntă cu o perioadă de dezvoltare mai lentă și că, pentru prima dată în ultimii 25 de ani, eforturile făcute pentru reducerea sărăciei se apropie de final. În final, doresc să punctez repede două probleme, una privind APE CARIFORUM: nu are un rezultat perfect, dar tot trebuie protejat.

În ceea ce privește Coasta de Fildeș, este nevoie de asigurările pe care le-au solicitat doamna Erika Mann și domnul Van Hecke. Este foarte important pentru noi.

(Președintele a întrerupt vorbitorul).

Fiona Hall (ALDE) - Domnule președinte, dacă facem un pas înapoi, către începutul procesului de semnare a APE, vom vedea că Acordul de la Cotonou din 2000 stabilea că UE are obligația legală de a lua în considerare interesele țărilor în curs de dezvoltare în toate domeniile legate de politică și care ar putea afecta aceste țări. În 2005, Comisia a identificat această coerență a politicii privind dezvoltarea drept cheia pentru îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Regret conflictul apărut între Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru dezvoltare în legătură cu stabilirea aceleia dintre ele care are rolul principal în ceea ce privește APE, pentru că Parlamentul ar fi putut reacționa mai coerent în anumite momente, atunci când negocierile pentru APE erau în desfășurare, pierzând din vedere promisiunea că aceste acorduri erau instrumente de dezvoltare.

În fine, am fost bucuroasă că doamna comisar a adus serviciile în discuție, pentru că mă preocupă în special deschiderea domeniului bancar. Țările occidentale nu au reușit să reglementeze corespunzător activitatea marilor bănci internaționale care își desfășoară activitatea pe teritoriile lor, așa că trebuie să ne întrebăm dacă este într-adevăr o mișcare înțeleaptă să deschidem sectorul bancar în țările unde sunt puse în aplicare sisteme de reglementare și mai slabe, și ținând cont de faptul că regulile OMC nu solicită o astfel de mișcare. Deschiderea sectorului bancar poate fi de ajutor marilor companii, însă poate împinge băncile locale să se alăture vânzătorii de clienți valoroși și să ignore afacerile mai mici, lăsând acești antreprenori cu și mai puțin acces la credite decât înainte.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE) - (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, domnule Kohout, președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, în primul rând trebuie să îmi felicit colegul, pe domnul Ford, pentru calitatea raportului său și pentru spiritul său de compromis. Am putut lucra în această privință în Papua Noua Guinee, în timpul Adunării parlamentare mixte a Statelor din Africa, Caraibe și Pacific și a Uniunii Europene. L-am urmărit lucrând cu membrii parlamentelor naționale și, prin urmare, sunt încântat de aceasta.

Doamnă comisar, doresc să completez și eu felicitările ce v-au fost adresate în legătură cu aceste Acorduri de parteneriat economic, care au fost negociate cu scopul de a evita distrugerea relațiilor comerciale dintre statele ACP și Comunitatea Europeană. Aceste negocieri au avut drept rezultat Acordul de parteneriat interimar cu Republica Fiji și cu Papua Noua Guinee, singurele state din grupul regional Pacific care au fost de acord cu prevederile acordului, și recunoaștem munca de care este nevoie pentru semnarea unor acorduri regionale complete.

Acest acord include toate măsurile necesare pentru a stabili o zonă de comerț liber. Rezoluția subliniază faptul că Acordul de parteneriat economic trebuie să contribuie la consolidarea dezvoltării economice, la integrarea regională, la diversificarea economică și la rezolvarea problemei sărăciei. Este important să ne amintim că o piață regională veritabilă reprezintă baza esențială pentru punerea în aplicare a cu succes a Acordului de parteneriat economic interimar și că integrarea regională și cooperarea sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și economică a statelor din Pacific.

Acest acord este o ocazie de a da un nou impuls relațiilor comerciale și garantează accesul către piața europeană cu scutiri de taxe vamale și fără cotă-parte pentru majoritatea bunurilor. Aș dori să insist asupra ajutorului în valoare de 2 miliarde de euro care trebuie acordat până în anul 2010 și, în concluzie, aș dori să adaug că este foarte important să nu existe nicio încălcare, nici măcar la nivel economic, a drepturilor de brevet sau de proprietate intelectuală ce afectează comerțul. În ceea ce privește drepturile omului, sunt uimit că avem parteneriate cu Papua Noua Guinee, din moment ce această țară încă pedepsește orientările sexuale. În final, pe plan politic, este foarte important pentru noi să avem o alianță cu statele ACP în cadrul reglementărilor Organizației Mondiale a Comerțului.

Georgios Papastamkos (PPE-DE) - (EL) Domnule președinte, finalizarea cu succes a negocierilor privind semnarea Acordurilor de parteneriat economic între Uniunea Europeană și țările APC reprezintă cea mai mare provocare pentru politica europeană privind comerțul și dezvoltarea.

Avem nevoie de acorduri care să fie compatibile cu obligațiile internaționale ale Uniunii Europene, având în vedere faptul că tratamentul preferențial unilateral pe care Uniunea Europeană l-a acordat țărilor APC, în comparație cu alte țări în curs de dezvoltare a fost considerat, așa cum bine știți, incompatibil cu reglementările OMC.

Totuși, în afară de aspectul legal al problemei, provocarea constă în primul rând în încheierea de acorduri care să promoveze dezvoltarea țărilor respective prin întărirea capacității comerciale a acestora, prin diversificarea bazei lor economice și prin integrarea regională.

Noul regim comercial care va governa relațiile dintre Uniunea Europeană și țările APC ar trebui să asigure că toate aceste țări sunt integrate în sistemul comercial internațional, în economia globală, o economie care se confruntă cu o criză fără precedent, o criză care afectează atât țările dezvoltate, cât și pe cele în curs de dezvoltare, dar și țările cu economii emergente.

Cu toții suntem de acord că deschiderea țărilor APC către Uniunea Europeană trebuie să se facă în mod asimetric și treptat, cu o flexibilitate adecvată din punctul de vedere al cotelor în sectoarele sensibile și cu clauze de salvagardare eficiente. După cum știți, obiectivul negocierilor a fost acela de a acoperi sectoare precum serviciile, investițiile, drepturile de proprietate intelectuală și munca consolidată în ceea ce privește chestiunile comerciale, precum și accesul la piața bunurilor.

Prin urmare, susținem extinderea razei de acțiune a acordurilor până la limita considerată drept benefică pentru țările APC. Este absolut vital să includem prevederi privind dezvoltarea în Acordurile de parteneriat economic și să oferim ajutor adecvat pentru comerț.

Glenys Kinnock (PSE) - Domnule președinte, aș dori să abordez două aspecte în ceea ce privește consimțământul. Am menționat CARIFORUM. Toată lumea este foarte liniștită și optimistă în ceea ce privește Acordul CARIFORUM, însă bineînțeles este încă nevoie de anumite elemente de siguranță. Cu siguranță, în timpul recentei reuniuni organizate în Guyana, acest aspect a fost foarte clar precizat de către președintele statului și de alte persoane din această țară, dar și de membri ai Parlamentului.

A fost pusă în discuție problema bananelor. Doamnă baroneasă Ashton, spuneți că va exista comerț fără taxe vamale și acces fără cote, ceea ce este un lucru bun, însă problema care se pune este că acordurile care au fost semnate cu America Centrală și ulterior cu țările Mercosur și cu statele semnatară ale Pactului Andin, vor reduce impozitele pentru acestea și nu vom putea face nimic pentru ca producătorii de banane din zona ACP să rămână competitivi. Acesta este un aspect critic, iar acordurile au fost încheiate înainte ca cerneala să se fi uscat pe Acordul CARIFORUM.

Există de asemenea motive mari de îngrijorare în Caraibe în legătură cu unitățile de implementare, care încă nu au fost instituite. Încă există probleme cauzate de tensiunile iscate între diverse țări din Caraibe. Există și problema statului Haiti. Conferința Donatorilor nu a avut un rezultat atât de satisfăcător cum ne-am fi dorit, și există îngrijorări dacă se poate încheia sau negocia un APE complet, atât timp cât statul Haiti nu este implicat.

În privința Coastei de Fildeș, ne-am dori să ni se ofere asigurări foarte clare. Timp de mulți ani, această țară a trecut prin foarte multe momente de tulburări, nesiguranță și instabilitate și este foarte important să ne dăm consimțământul, dar și să avem asigurarea că veți indica, sub forma unei scrisori trimise negociatorilor din Coasta de Fildeș și guvernului Coastei de Fildeș, că vom rămâne implicați în a negocia cu bună credință, pentru un rezultat satisfăcător pentru populația acelei țări.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) - (FR) Domnule președinte, domnule Kohout, doamnă Ashton, am ascultat cu atenție ceea ce ați spus.

Domnule Kohout, dumneavoastră ați vorbit despre durabilitatea economică. Mă întreb astăzi ce anume înseamnă acest lucru, dincolo de cuvinte. Într-adevăr, ce înseamnă acest lucru, într-o perioadă de criză economică, financiară și de mediu? Ce garanții putem acorda? În ciuda cuvintelor încurajatoare ale doamnei comisar, întrucât acordurile au fost discutate într-o altă lume, eu întreb dacă proiectul pe care îl propunem partenerilor noștri din Africa, Caraibe și Pacific corespunde încă situației actuale?

Personal, nu cred acest lucru. Ne întâlnim cu ONG-uri, ne întâlnim cu IMM-uri. De curând am fost în Guyana, unde președintele ne-a adresat următoarele cuvinte: ne cereți să diversificăm, însă spuneți-ne ce bunuri ar putea produce țara noastră mică pentru a concura cu Brazilia sau Venezuela?

Prin urmare, în prezent, cred că nu trebuie să închidem ochii. Vorbiți pe de o parte despre flexibilitate și pe de altă parte vorbiți despre regulile OMC. Îmi pare rău, dar cei doi termeni sunt absolut contradictorii, pentru că ar implica restructurarea și știm foarte bine că restructurarea generează și mai multă sărăcie în aceste țări.

Prin urmare, nu cred că ceea ce propunem azi și ceea ce am propus în trecut sunt chiar lucruri potrivite. Am analizat oare rezultatele modelului de dezvoltare pe care l-am stabilit în ultimii 40 de ani? Este un eșec și cred că s-a spus deja acest lucru. Prin urmare, cred că acest eșec va continua acum; situația se va înrăutăți odată cu aceste acorduri de parteneriat, pentru că nu sunt deloc potrivite pentru economia globală, sau pentru situația socială ori de mediu.

Daniel Caspary (PPE-DE) - (DE) Doamnă comisar, în urma comentariilor făcute de cei doi antevorbitori ai mei, aș dori să adresez o întrebare. Sunteți de acord cu faptul că în lume există țări care, în ultimii douăzeci de ani, au reușit să își îmbunătățească semnificativ nivelul de prosperitate fără un APE și că poate acest APE ar putea reprezenta de asemenea o oportunitate pentru aceste țări?

Jan Kohout, Președintele în exercițiu al Consiliului - (CS) Vă mulțumesc, domnule președinte și mulțumesc în primul rând membrilor Parlamentului European pentru discuția constructivă și interesantă. Permiteți-mi să răspund la două dintre problemele care au fost aduse în discuție. Prima se referă la flexibilitate. În urma discursurilor rostite de unii deputați europeni, am constatat că există o dorință de a asigura flexibilitatea necesară atunci când se negociază Acordurile de parteneriat economic.

Aș dori să subliniez faptul că Consiliul este foarte conștient de flexibilitatea la două niveluri importante. Primul dintre acestea se referă la flexibilitate în sensul de a exploata la maximum opțiunile pentru acordurile asimetrice, programe și măsuri de protecție în cadrul reglementărilor Organizației Mondiale a Comerțului. Prin urmare, nu pot fi de acord nici cu opinia ori concluzia trasă că 40 de ani de asistență acordată țărilor în curs de dezvoltare au fost o catastrofă. Cred că situația ar fi fost și mai gravă fără existența unui ajutor acordat de UE și de alte țări. În același timp, cred că regulile pe care le-am impus permit un asemenea grad de flexibilitate încât fiecare dintre aceste țări - și pentru acest lucru am încredere în Comisie și în doamna comisar - ar trebui să fie capabilă să găsească o soluție care să fie potrivită pentru nevoile și interesele sale.

Al doilea tip de flexibilitate este acela pe care îl oferim în cadrul tranziției de la prevederile intermediare ale APE către acordurile regionale integrale, în scopul de a susține cooperarea regională. A doua problemă din dezbateri la care aș dori să răspund, se referă la aspectele legate de dimensiunea de dezvoltare a APE. Din punctul meu de vedere, nu am nicio îndoială că acordurile nu sunt acorduri comerciale convenționale, întrucât au o foarte puternică dimensiune internă legată de dezvoltare. Acordurile stabilesc acorduri interimare pe termen de până la 25 de ani și includ de asemenea și scutiri - până la 20% din bunurile provenite din țările ACP pot fi scutite de liberalizare. Acordurile prevăd monitorizarea și efectuarea unor revizui în care va fi implicat Parlamentul. Aplicarea acestora va fi suportată de pachetul financiar Ajutor pentru comerț. Consider că toate acestea sunt o dovadă pentru caracterul de dezvoltare al acestor acorduri.

În același timp, aș dori să vorbesc în numele președinției cehe și al președinției Consiliului, spunând că vom monitoriza îndeaproape progresul negocierilor privind APE și aș dori să-mi exprim susținerea pentru Comisie și pentru doamna comisar Ashton, pentru eforturile pe care le-a depus până acum pentru a îndeplini mandatul pe care i l-a acordat Consiliul. În timpul cursei electorale pentru președinție în Cehia, ne vom concentra asupra APE la întrunirea din mai a Consiliului pentru Afaceri Generale și Relații Externe, în formatul miniștrilor pentru cooperare pentru dezvoltare. Dacă vom ajunge la un acord cu partenerii noștri, miniștri din țările ACP, atunci această problemă se va afla pe agenda de lucru a reuniunii mixte a ACP și Consiliul de Miniștri al UE din luna mai. În timpul președinției cehe, Consiliul salută și Adunarea parlamentară mixtă ACP-UE de la Praga organizată la începutul lunii aprilie, adică peste doar câteva zile. Sunt convins că APE vor constitui unul dintre principalele subiecte de discuție și că discuțiile se vor dovedi extrem de importante, tocmai pentru că au loc în context parlamentar.

Personal, aștept cu mare interes votul dumneavoastră de mâine. După părerea mea, acesta este un moment cheie pentru dezvoltarea APE. Așa cum am auzit, negocierile continuă încă în multe regiuni, însă în regiunea Caraibelor au fost deja înregistrate rezultate importante și satisfăcătoare. În ceea ce privește situația din Coasta de Fildeș, am ajuns într-un punct cheie în ceea ce privește progresul viitor. Multe țări așteaptă aprobarea Parlamentului European și odată cu această aprobare și punctul culminant al multor ani de negocieri dificile și cred cu tărie că Parlamentul va da lumii un semnal pozitiv, care este mai mult decât necesar în acest moment.

Cred și sunt convins, chiar și în contextul crizei actuale, care a fost menționată de mai multe ori, că acesta este un instrument care va ajuta cu adevărat, chiar și în această perioadă de nesiguranță pe care o resimțim cu toții. Știm toți că va contribui la dezvoltarea acestor țări.

Catherine Ashton, membră a Comisiei - *Domnule președinte, permiteți-mi să mă refer la doar câteva dintre comentariile care au fost făcute.*

Domnilor Guardans Cambó, Hutchinson și doamnă Hall, cu toții ați vorbit în diferite moduri despre trecut și despre nevoia de a avea rezultate mai bune. Sunt de acord cu acest lucru. Nu sunt total de acord cu analiza, însă recunosc faptul că aceasta este o ocazie pentru a aștepta cu răbdare și o parte din acest lucru presupune așteptarea cu răbdare a implicării nu doar a acestui Parlament, ci și a parlamentelor din cadrul zonei ACP. Bineînțeles, felul în care parlamentele sunt implicate depinde de fiecare națiune în parte. Trebuie să fim foarte atenți - și știu că onorabilii membri ar vrea ca eu să fiu atentă - să nu impunem niciunei țări părerea mea. Dați-mi voie să îi spun doamnei Kinnock că aștept cu interes reuniunea Adunării parlamentare mixte (APM).

Și alții, dar în special domnul Martin, a vorbit despre nevoia de a efectua propriile noastre revizuiți și, din nou, sunt de acord, în special în acest climat economic, monitorizarea și revizuirea sunt absolut esențiale. Voi fi foarte interesată să continui dialogul cu onorabilii membri în legătură cu felul în care putem implica Parlamentul în acest proces, însă sunt interesată și de ideile dumneavoastră în legătură cu felul în care putem eficientiza procesul de monitorizare și revizuire și cum putem convinge țările care colaborează cu noi să aibă o atitudine pozitivă în acest sens.

Domnule Sturdy și domnule Martin, statutul de „națiunea cea mai favorizată” este menit, așa cum s-a spus, să atragă într-un fel acele țări mari care nu au susținut procesul în care ne-am implicat. Nu doresc să deschid comerțul pentru a deteriora comerțului sud-sud sau pentru a deteriora în vreun fel oportunitățile și suveranitatea acelor țări. Din acest motiv am impus o limită pentru cantitatea de comerț global în care o țară trebuie să fie implicată înainte ca această prevedere să intre în vigoare. Trebuie să precizez că suntem mereu în căutarea oricărei flexibilități pe care o putem găsi.

În ceea ce privește impozitele vamale: Domnule Arif și doamnă Jouye de Grandmaison, până în 2013, EDF se ocupă de acest aspect și suntem interesați să ne asigurăm că dezvoltarea economică și modificările fiscale pot susține și națiunile, pentru ca acestea să nu se bazeze numai pe acest venit, ci să găsească și modalități noi de a-și susține economiile.

Indiferent ce se întâmplă în sectorul bananelor, preferințele vor continua să crească pentru acele țări în defavoarea altora. Nu uităm în niciun caz că preferințele dispar și, pe măsură ce explorăm acordurile pe care încercăm de ani de zile să le negociem și să le încheiem, trebuie să luăm și acest aspect în considerare, și intenționez să fac acest lucru.

Domnule Van Hecke, doamnă Mann și doamnă Kinnock: ce primește unul, primește și celălalt. Dați-mi voie să fiu foarte clară: Sunt fericită să pot scrie oricui și oriunde, dar cu siguranță sunt fericită să pot adresa o scrisoare Coastei de Fildeș pentru a spune că flexibilitatea despre care am discutat cu Comunitatea de dezvoltare a Africii de Sud (SADC) se va aplica și acestui stat pentru că există unul sau două lucruri specifice numai acelei regiuni pe care nu le-ar dori, dar că poate obține lucrurile pe care le dorește. Sunt foarte fericită să scriu aceste lucruri oriunde, oricând și oricui. Așa că vă rog doar să-mi spuneți cum doriți să procedez.

Domnul Ford și domnul Fjelineer au vorbit despre importanța comerțului în general și sunt complet de acord cu acea analiză. Cred că domnul Fjelineer a menționat că în acest climat economic avem nevoie de mai mult comerț, nu de mai puțin și sunt perfect de acord cu acest lucru.

Domnule Caspary, sunt complet de acord cu ideea libertății fiecăruia de a-și face viitorul și de a-și-l asuma. În privința țărilor care s-au dezvoltat din punctul de vedere economic fără APE, presupun că India și China ar fi două exemple.

Și domnul Kamall a abordat acest subiect și cred că este foarte important să le permitem țărilor să se dezvolte și să crească și să le permitem să facă acest lucru dezvoltându-și economiile și susținându-le prin combinarea dezvoltării și comerțului.

Doamnă Kinnock, elementul de dezvoltare este foarte important, însă angajamentul de a furniza un ajutor obligatoriu există deja în Acordul de la Cotonou. Pentru noi este important să folosim APE pentru a permite formarea de preferințe și de priorități legate de dezvoltare pe baza unor decizii comune, un lucru extrem de important.

În final, aş dori să fac un lucru pe care nu am foarte des ocazia să-l fac, şi anume să aduc un tribut echipei care lucrează cu mine. Principalul nostru negociator se află chiar în spatele meu. El este cel care a făcut toată munca împreună cu SADC. Colegii mei se află aici şi am vrut doar să mă asigur că recunoaşteţi că susţin foarte mult programul de lucru pe care l-am prezentat şi că sunt total dedicaţi acestei cauze.

În ceea ce mă priveşte, sper că veţi vota în spiritul în care v-am prezentat ceea ce încerc să fac. Vă promit solemn că voi continua, însă sper că voi avea sprijinul dumneavoastră pentru a duce mai departe activităţile de pe programul de lucru pe care vi l-am descris. Acest lucru este extrem de important pentru mine şi sper că veţi reuşi să faceţi acest lucru în această seară.

David Martin, raportor - Domnule preşedinte, daţi-mi voie să spun în primul rând că aceasta a fost o dezbatere foarte bună. Am avut parte de contribuţii pozitive atât din partea Consiliului, cât şi din partea Comisiei.

Aş dori să completez ceea ce a spus Consiliul în legătură cu CARIFORUM, şi anume că acesta este un exemplu, nu un model pentru celelalte APE. Sunt perfect de acord cu acest lucru. Ar putea reprezenta baza pentru altele, însă fiecare APE trebuie să aibă propria sa individualitate, iar noi trebuie să învăţăm lecţiile şi din negocierile pentru CARIFORUM.

În al doilea rând, am fost încântat de faptul că Consiliul a putut să facă un angajament în ceea ce priveşte ajutoarele pentru comerţ, pentru ca statele membre să aibă intenţia de a livra aceste ajutoare.

Am fost încântat şi de faptul că atât Consiliul cât şi Comisia au dat asigurări în ceea ce priveşte accesul la medicamente şi că atât Consiliul cât şi Comisia ne-au asigurat că revizuirea după cinci ani va fi una adevărată, care va analiza obiectivele de dezvoltare pentru a se asigura că acestea sunt îndeplinite.

Am fost încântat şi de faptul că doamna comisar a spus că dumneaei crede că trebuie stabilite reglementări înainte de liberalizarea şi deschiderea serviciilor financiare. Pentru unii dintre noi, cei aflaţi în plen, şi acest lucru este extrem de important. Dumneaei a indicat – ceea ce ştiam deja, dar era important ca acest lucru să fie înregistrat oficial – că nimic din aceste acorduri nu forţează privatizarea serviciilor în niciuna dintre ţările din Caraibe şi că, prin acest acord, nu există aşteptări că privatizarea serviciilor publice va avea loc. Am fost încântat şi de faptul că doamna comisar a făcut angajamente în ceea ce priveşte statutul de „naţiunea cea mai favorizată”.

Pe baza faptului că cele spuse de reprezentanţii Comisiei şi ai Consiliului sunt acum înregistrate în raporturile plenului, în calitatea mea de raportor sunt încântat să recomand plenului să acorde consimţământul pentru APE Caraibian.

Daţi-mi voie să abordez o altă problemă, şi anume rezoluţia. Câţiva dintre colegii mei conservatori din PPE au avut comentarii în această privinţă. Socialiştii consideră că încă sunt linii problematice în ceea ce priveşte statutul actual al rezoluţiei, care este diferit de votul de aprobare. De fapt, toate lucrurile la care s-au angajat Consiliul şi Comisia reprezintă punctele noastre de îndoială. Astfel că, dacă plenul susţine Consiliul şi Comisia, nu văd niciun motiv pentru care nu ar trebui să susţină compromisurile noastre şi textul de compromis şi pentru care nu ar introduce aceste texte în rezoluţia Parlamentului

Sper ca, în final, să putem vota atât pentru aprobare, cât şi pentru o rezoluţie de consens care să deschidă comerţul şi să facă angajamente ferme legate de dezvoltare.

Erika Mann, raportoare - Domnule preşedinte, aş dori să mulţumesc doamnei comisar şi Consiliului. Astăzi s-a căzut de acord asupra ideii de a acorda Coastei de Fildeş ceea ce Parlamentul a cerut de ceva timp încoace şi cred că ţara va fi mai mult decât fericită. Doamnă comisar, aţi putea să vă asiguraţi că veţi trimite pe cineva – sau veţi merge chiar dumneavoastră – în Coasta de Fildeş cât mai curând posibil, pentru a transmite acest mesaj extrem de pozitiv şi pentru a confirma acest lucru printr-o scrisoare cât mai curând? Este un acord care realizează într-adevăr ceea ce solicităm noi.

Aş dori să fac câteva comentarii referitor la câteva lucruri care nu au fost discutate foarte în detaliu. Ne-ar plăcea să vedem monitorizarea. Ştiu că este un proces complicat şi că vom avea nevoie de ajutorul Consiliului. Am dori să vedem că monitorizarea dintre Parlamentul European, Consiliu şi Comisie are loc în timpul etapei dintre acordul interimar şi cel complet. Numai aşa putem înţelege ce urmează ca dumneavoastră să negociaţi. În caz contrar, dumneavoastră ne veţi trimite numai un proiect la sfârşitul acestei perioade, proiect cu care noi vom trebui să fim sau nu de acord. N-am vrea sa se întâmple aşa ceva.

Nu dorim să luăm parte la procesul de negociere, însă am dori să putem monitoriza ceea ce întreprindeţi dumneavoastră. Nu trebuie să faceţi acest lucru astăzi – cu toate că ar fi de ajutor pentru noi dacă v-aţi putea

da acordul azi – însă sunt fericită, împreună cu colegul meu, să negociem procesul cu dumneavoastră. Noi am mai făcut acest lucru înainte în cazul altor acorduri și în alte circumstanțe, însă sunt sigură că – dacă și Consiliul este dispus – vom găsi aspecte asupra cărora să cădem de acord.

Ultima problemă pe care aș dori să o adresez doamnei comisar – și Consiliului de asemenea – este solicitarea unei asigurări că se vor depune toate eforturile necesare pentru a se garanta obținerea rezultatelor convenite în timpul Runde de dezvoltare de la Doha. Acestea sunt aspectele legate de banane și bumbac în alte țări. Sunt și alte aspecte care sunt importante pentru țările în curs de dezvoltare. Știu că nu puteți spune „da” astăzi, dar vă rugăm să ne asigurați că veți face tot ce vă stă în putință pentru a garanta acest tip de acorduri.

În fine, aș dori să le mulțumesc celor doi colegi ai mei, în primul rând doamnei Glenys Kinnock, pentru că activitatea sa a fost de un real folos și pentru că sunt mai mult decât încântată să aud că recomandă aprobarea situației din Coasta de Fildeș. Știu cât este de complicat și îi sunt recunoscătoare pentru că mă ajută în această problemă. Aș dori de asemenea să îi mulțumesc colegului meu Syed Kamall, pentru că și dumnealui m-a ajutat cât a putut de mult în ceea ce privește această rezoluție. Știu că uneori activitatea sa este în conflict cu convingerile sale în ceea ce privește comerțul. Dumnealui este adeptul comerțului liber așa că nu îi este prea ușor să ajungă la un acord. Tocmai de aceea sunt fericită să le mulțumesc celor doi colegi și să aduc din nou mulțumiri Comisiei și Consiliului.

Președintele - Am primit nouă propuneri de rezoluție⁽¹⁾, depuse în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votul va avea loc miercuri, 25 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), în scris - Criza economică internațională ar trebui să ne facă să reexaminăm și să modificăm politica europeană privind liberalizarea și modificarea reglementărilor, nu doar în UE, dar și în relațiile cu țările în curs de dezvoltare.

Însă Acordurile de parteneriat economic care sunt prezentate acum Parlamentului propun, în schimb, o intensificare a acestei abordări eșuate.

Aceste acorduri au fost negociate de către UE prin exercitarea unei puternice presiuni asupra guvernelor din țările aflate în curs de dezvoltare și fără să se ia în considerare opiniile persoanelor din aceste țări, care ar avea cel mai mult de suferit de pe urma punerii în aplicare a acordurilor.

Promisiunile vagi de flexibilitate în aplicarea acordurilor nu pot înlocui angajamentele concrete.

15. Produse cosmetice (reformare) (dezbateri)

Președintele - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de doamna Roth-Behrendt, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD)) (A6-0484/2008).

Dagmar Roth-Behrendt, raportoare – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, probabil nu voi avea nevoie de cele patru minute care mi-au fost alocate la începutul acestei dezbateri, întrucât problema pe care o discutăm astăzi este una foarte simplă și foarte plăcută. Discutăm o nouă versiune a Directivei privind produsele cosmetice, care în prezent este un regulament. De fapt, acest regulament va fi adus în discuție și ne-am dori foarte mult să îl actualizăm, să îl îmbunătățim și să îl facem mai coerent.

Ne gândim la trei îmbunătățiri minore. În primul rând, regulamentul asigură că folosirea substanțelor carcinogene în produsele cosmetice a fost într-adevăr interzisă, însă trebuie să păstrăm proporțiile, astfel încât substanțele a căror utilizare este permisă în produsele alimentare să nu fie interzise nici în cazul produselor cosmetice, ca de exemplu vitamina A sau alcoolul. Acest aspect este unul pe care Comisia l-a recunoscut și pe care l-a luat în considerare în propunerea sa.

(1) A se vedea procesele-verbale

Comisia a recunoscut de asemenea faptul că noile tehnologii, ca de exemplu nanotehnologia, au nevoie de atenție specială, în special atunci când avem de-a face cu particule microscopice care trebuie să poată trece prin straturile pielii. Pur și simplu vrem să ne asigurăm că nu prezintă niciun pericol. Și din acest punct de vedere sunt mulțumit de faptul că am ajuns la un compromis pe care îl susțin din toată inima.

În fine, domnule președinte, există o altă problemă pe care vreau să o abordez, și anume promisiunile făcute de produse. Ar trebui să le examinăm și pe acestea și să le actualizăm. Dacă ne-am grăbit să ajungem azi aici, și dacă de dimineață deodorantul ne promitea că nu vom transpira timp de 14 ore și totuși suntem plini de transpirație în această după-amiază, atunci este foarte posibil să fim extrem de surprinși și să spunem că ceea ce promitea produsul nu este nici pe departe adevărat. Promisiunile care sunt respectate reprezintă aspecte importante ale unui produs sincer și credibil. Există legi menite să garanteze siguranța produselor și, în același timp, să asigure existența unor produse veritabile și clare.

Sunt foarte recunoscătoare pentru excelenta colaborare cu președinția cehă. Aș dori să îi mulțumesc în special doamnei Popadičová; dumneaei nu a putut fi astăzi alături de noi, dar a făcut tot ce i-a stat în putință, un lucru care nu este întotdeauna ușor în cadrul acestui Consiliu.

Aș dori să mulțumesc în mod special și Comisiei, a cărei colaborare a fost una extrem de constructivă și de succes. Nici acest lucru nu este ușor de realizat în această Cameră. Mai mult decât atât, aș dori să le mulțumesc colegilor mei, în special colegelor care lucrează de mult timp asupra acestei probleme. Aș dori să le mulțumesc pentru efortul depus lui Françoise Grossetête, Margret Auken, Hiltrud Breyer și Frédérique Ries, care nu au putut fi astăzi aici. Nu am căzut întotdeauna de acord în privința unor aspecte, ca de exemplu felul în care trebuie abordate notificările referitoare la nanotehnologie sau ce anume ar trebui făcut în privința etichetării, însă am reușit să ajungem la un compromis foarte bun. Sunt foarte mulțumită de acest lucru.

Aș dori doar să mai adaug câteva cuvinte despre problema etichetării. Cred că anumite delegații, poate chiar și propria mea delegație și statul membru pe care îl reprezintă, trebuie să ia în considerare câteva lucruri. Etichetarea nu are nimic de-a face cu semnele de avertizare. Etichetele permit consumatorilor să ia decizii în mod liber, în cunoștință de cauză. Consumatorii au dreptul de a fi informați în legătură cu nanotehnologiile și au dreptul să știe că o anumită substanță conține particule mici, chiar microscopice. Consumatorii au dreptul să decidă dacă vor să folosească loțiune de plajă și dacă vor să utilizeze loțiunea de plajă pe pielea copiilor lor. Consumatorii au dreptul să decidă. Personal, aș face acest lucru cu mare plăcere și chiar aș fi încântată să folosesc aceste produse. Alții poate nu ar face-o. Oricum, este important să ne asigurăm că toți oamenii au posibilitatea de a face aceste alegeri.

Știu că dumneavoastră, domnule comisar Verheugen, veți da astăzi o declarație referitor la întreaga problemă a prevenirii contrafacerii medicamentelor. Sunt extrem de recunoscătoare și sper că veți aborda și problema riscurilor reprezentate de comerțul pe internet sau problema oportunităților asociate acestui tip de comerț. Dacă veți face acest lucru, atunci mâine, când vom vota în privința versiunii compromisului pe care Consiliul l-a votat deja săptămâna trecută, va fi o zi mai bună pentru unii dintre colegii mei care în general susțin acest compromis, dar care ar dori asigurări suplimentare. Vă mulțumesc foarte mult.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei - (DE)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să adresez sincere mulțumiri raportoarei, doamnei Roth-Behrendt și celor două raportoare alternative ale sale, doamna Ries și doamna Grossetête, pentru colaborarea lor constructivă și intensă, care ne-a ajutat să ajungem la un consens încă de la prima lectură.

Acesta este un regulament care are trei consecințe importante și care face trei pași importanți înainte. Asigurăm o mai mare securitate și o mai bună transparență pentru consumatori și am obținut o simplificare semnificativă a legislației curente. În special problema securității s-a aflat în centrul muncii noastre.

Aș dori să punctez câteva aspecte. Acum, pentru prima dată, creăm cu adevărat un mecanism pe care aș dori să îl descriu drept un „câine de pază pentru produsele cosmetice”, și anume o monitorizare constantă a produselor cosmetice. Este un sistem care există deja pentru produsele farmaceutice. Creștem nivelul de monitorizare al pieței de către statele membre și creăm un sistem care să asigure trasabilitatea obligatorie a produselor cosmetice. Toate acestea se aplică tuturor producătorilor, de la amatori până la angroșiști și comercianți cu amănuntul, cu alte cuvinte tuturor părților implicate în lanțul de distribuție.

Doamna Roth-Behrendt a vorbit deja despre nanotehnologie. Am găsit o soluție în acest caz, soluție pe care aș dori să o descriu drept model, întrucât aceasta va fi folosită din nou săptămâna aceasta în privința altor legi importante. Prevederile speciale referitoare la nanomaterialele folosite în produsele cosmetice introduc un mecanism creat pentru furnizarea informațiilor necesare înainte ca materialele să devină disponibile pe

pieță. Prin acest lucru se asigură că informațiile relevante privind siguranța sunt prezentate și că autoritățile au timp să ia toate măsurile de precauție necesare.

A existat o dezbatere îndelungată, intensivă și fructuoasă în ceea ce privește posibilitatea ca materialele clasificate drept carcinogene, mutagene sau reprotoxice să fie folosite în situații excepționale. Sunt foarte încântat de faptul că Parlamentul și Consiliul au căzut de acord cu Comisia asupra faptului că ar trebui să oprim interdicția generală asupra utilizării acestor substanțe în produsele cosmetice. Excepțiile minime pe care Comisia le-a propus, sunt menite doar să evite discrepanțele în legătură cu legislația privind produsele alimentare, întrucât nu este foarte clar faptul că o persoană poate consuma alcool, dar nu îl poate folosi în produsele cosmetice.

În afară de garantarea siguranței produselor, propunerea îmbunătățește nivelul de informații puse la dispoziția consumatorilor. Un exemplu este adăugarea pe lista ingredientelor a informațiilor privind substanțele care apar sub formă de nano-particule. Mai mult decât atât, legislația prevede o inspectare foarte strictă a informațiilor puse la dispoziție de către producători. Sunt fericit să confirm faptul că statele membre și Comisia, prin strânsa lor colaborare în această privință, doresc să prevină posibilitatea ca vreun consumator să fie păcălit.

Așa cum am precizat, acest regulament face parte și din programul nostru de simplificare. În acest fel, ambiguitățile și contradicțiile vor fi scoase dintr-o directivă care este deja veche de 33 de ani și care, în acest timp, a fost modificată de 55 de ori. Este foarte probabil să nu existe decât foarte puține persoane care ar putea înțelege cu adevărat această directivă. Tocmai de aceea am propus o simplificare semnificativă a legislației UE.

Aș dori să subliniez și faptul că punerea la punct a unui sistem central de raportare a produselor cosmetice înainte ca acestea să fie puse pe piață în UE va avea drept rezultat economii făcute în industrie.

Am precizat deja că Parlamentul European, Consiliul și Comisia au colaborat îndeaproape, într-un mod constructiv. În numele Comisiei, pot să accept toate amendamentele propuse de raportoare, doamna Roth-Behrendt.

Comisia a furnizat de asemenea explicațiile solicitate de Parlament în ceea ce privește faptul că documentul este un regulament, nu o directivă, privind vânzările pe internet, produsele contrafăcute, prevederile de tranziție și limita de timp pentru intrarea în vigoare a regulamentului, dar și în ceea ce privește problema definirii nanomaterialelor. Pentru a nu mai pierde timp, aș dori să vă rog să aprobați toate explicațiile înaintate serviciilor de conferință, întrucât Parlamentul cunoaște deja conținutul acestora.

Declarațiile Comisiei

Comisia ia act de preocupările statelor membre în ceea ce privește înlocuirea directivelor cu regulamente.

Comisia consideră că, acolo unde dispozițiile existente ale unei directive sunt suficient de clare, precise și detaliate, acestea pot fi transformate în dispoziții direct aplicabile în cadrul unui regulament, prin reformare. Acest lucru este cu atât mai adevărat în cazul în care dispozițiile respective sunt de natură tehnică și au fost deja transpuse integral în legislația națională de către toate statele membre.

În contextul diverselor opinii exprimate, Comisia acceptă faptul că situația specifică a Regulamentului privind produsele cosmetice nu va fi folosită ca precedent pentru interpretarea Acordului instituțional cu privire la acest aspect.

Comisia se angajează să clarifice situația privind comercializarea pe Internet a produselor cosmetice înainte de data intrării în vigoare a regulamentului.

Ca și Parlamentul European, Comisia este preocupată de faptul că sectorul produselor cosmetice ar putea fi afectat de contrafaceri, ceea ce ar conduce la creșterea riscurilor pentru sănătatea umană. Prin urmare, Comisia va lua măsuri pentru consolidarea cooperării între autoritățile naționale competente în vederea combaterii contrafacerilor.

Comisia va elabora o notă explicativă referitoare la dispozițiile tranzitorii și la data aplicării regulamentului (ținând seama, în special, de articolele 7, 8, 10 și 12a).

Comisia ia act de faptul că se depun încă eforturi pentru elaborarea unei definiții comune a nanomaterialelor. Prin urmare, Comisia confirmă faptul că, în cadrul viitoarei legislații comunitare, ar trebui să se țină seama

de progresele înregistrate în ceea ce privește stabilirea unei definiții comune și ia act de faptul că procedurile de comitologie incluse în prezenta propunere permit, de asemenea, actualizarea definiției enunțate de aceasta.

Françoise Grossetête, în numele Grupului PPE-DE - (FR) Domnule președinte, în primul rând dați-mi voie să felicit nu doar Consiliul, ci și raportoarea, doamna Roth-Behrendt, Comisia Europeană, colegii mei raportori alternativi și, în special, pe doamna Ries, pentru munca pe care am realizat-o împreună. S-a întâmplat să avem schimburi dure de replică, însă în final am ajuns la un rezultat foarte satisfăcător, care consolidează, pe de-o parte, siguranța produselor cosmetice în beneficiul consumatorilor și, pe de altă parte, reduce poverile administrative, care au devenit redundante pentru industria noastră europeană.

Acest regulament era necesar, deoarece era nevoie de clarificarea unei legislații care a fost modificată de aproape 50 de ori în ultimii 30 de ani. Transpunerea directivei genera probleme în cele 27 state membre. Au existat câteva incertitudini legale, iar textul devenise foarte greoi și mult prea costisitor pentru afacerile noastre, din punctul de vedere al punerii în aplicare. Țin să vă aduc aminte și faptul că producătorii de cosmetice din Uniunea Europeană sunt lideri mondiali în acest sector, unde există peste 3.000 de producători de cosmetice. Este o industrie foarte inovatoare care reprezintă o piață de 65 miliarde de euro și care generează, direct sau indirect, peste 350.000 de locuri de muncă. Prin urmare, este important să ne preocupăm de produsele cosmetice.

Acest nou regulament întărește siguranța, așa cum am spus, dar și responsabilitatea producătorului, prin monitorizarea pieței, reducând în același timp și birocrăția. Asigură o mai bună trasabilitate a produselor cosmetice, identificarea persoanelor responsabile, elaborarea unui dosar de informare cu o descriere a produselor cosmetice și metoda de producție.

De fapt, am vorbit foarte mult despre nanomateriale, care sunt utilizate în produsele cosmetice, în special în produsele de protecție solară, care trebuie să îndeplinească anumite cerințe foarte stricte în ceea ce privește siguranța, fără a sta însă în calea inovației. Prin urmare, un produs care conține nanomateriale va trebui semnalizat de către persoana responsabilă, și nu neapărat nanomaterialul propriu-zis.

În concluzie, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că trebuie să luptăm împotriva contrafacerii produselor cosmetice, pentru că acest proces încă reprezintă un real pericol. Încă avem multe de făcut în acest domeniu.

Daciana Octavia Sârbu, în numele grupului PSE – (RO) Produsele cosmetice cu siguranță au o importanță deosebită pentru consumatorii europeni, motiv pentru care trebuie să le acordăm o atenție corespunzătoare.

Consider oportună inițiativa de revizuire a directivei și înlocuirea ei cu o propunere de regulament din partea Comisiei. În acest mod se vor înlătura impreciziile și inconsistențele de ordin legal și se vor evita diferențele dintre transpunerile în legislația națională.

În condițiile în care experiența la nivel european a demonstrat că abordarea de tip „ingredient cu ingredient” nu este nici viabilă, nici suficientă, sunt de părere că responsabilizarea sporită a producătorilor și controlul riguros al pieței interne reprezintă prioritățile noastre.

Folosirea nanomaterialelor e o soluție cu perspective în acest domeniu, cu mențiunea ca acestea să fie evaluate și declarate sigure de Comitetul științific pentru produse destinate consumatorilor, în timp ce utilizarea de metode alternative reprezintă o inițiativă ce trebuie susținută în continuare.

Cred că implicarea Comitetului la care am făcut referire este esențială, în ceea ce privește folosirea substanțelor clasificate ca fiind cancerigene, mutagene sau toxice, pentru a verifica utilizarea acestora în fabricarea de produse cosmetice.

Pentru o implementare eficientă a acestui regulament, consider că este necesar ca statele membre să realizeze controale adecvate și, în caz de neconformitate, să prezinte periodic un raport Comisiei.

Chris Davies, în numele Grupului ALDE - Domnule președinte, Parlamentul se apropie de finalul mandatului și unii dintre noi încep să se pregătească de alegeri. Cel puțin în Marea Britanie, ne confruntăm cu o mare de eurosceptici și eurofobi care vor să critice cu orice ocazie tot ceea ce facem. În plus, istoricul acestei legislații le va da și mai multe motive de critică: 55 de modificări semnificative în ultimii 30 de ani, motiv pentru care legea a devenit mai greoaie și mai confuză și nu a ajutat prea mult industria sau consumatorii.

Cu toate acestea, mi se pare că din ce în ce mai mult, criticile sunt exagerate. Nu au tendința de a analiza acțiunile pe care le întreprinde Uniunea Europeană pentru a încerca să îmbunătățească situația existentă și pentru a pune beneficiile în practică. Presupun doar că suntem întotdeauna statici. Așa că, iată, avem o lege

care în practică a asigurat simplificarea aranjamentelor existente, eliminarea birocrăției și clarificarea legislației pentru toți. Și iată, avem o directivă care a fost transformată într-un regulament. În țara mea este o situație teribilă – care răpește puțin din libertatea de acțiune a statelor membre – însă realitatea este, așa cum am văzut cu regulamentul REACH și cum vedem în prezent, că industria nu dorește 27 de interpretări diferite ale unei reguli europene, ci așteaptă facilitatea de a ști exact unde se află în cadrul acestei piețe, cea mai mare piață de acest fel din lume.

Oare criticii se vor ridica și vor spune „Am greșit insistând asupra interzicerii substanțelor CMR”? Se vor ridica și vor spune „Ne-am înșelat”? Vor spune oare că *ar trebui* să integrăm în produsele cosmetice substanțe pe care nu le-am integrat în alimente, în ciuda faptului că unele dintre aceste produse cosmetice vin în contact cu pielea, ochii și chiar cu gura? Se vor opune efectuării unor evaluări corespunzătoare ale produselor cosmetice sau unui serviciu centralizat de informații care, așa cum a spus domnul comisar, va economisi mult din banii industriei? Nu cred că vor face vreunul dintre aceste lucruri.

Colega mea, Frédérique Ries, care nu poate fi alături de noi în această seară, a vrut să se asigure că se iau măsuri pentru a se încerca evitarea comercializării produselor contrafăcute, pentru întărirea trasabilității produselor și pentru restrângerea restricțiilor impuse privind promovarea unor promisiuni false referitoare la efectele benefice ale acestor produse. Dumneai a dorit să susțină etichetarea corectă a produselor în ceea ce privește conținutul de nanomateriale. Am înregistrat progrese în toate aceste domenii. Prin urmare, în numele dumneaei, aș dori să le mulțumesc raportorului, raportorilor alternativi și domnului comisar Verheugen. Cred că este o lege bună și eu personal, când voi participa la acest proces electoral, voi fi fericit să dau acest document drept exemplu pentru ceea ce Uniunea Europeană poate face foarte bine.

Roberta Angelilli, în numele Grupului UEN - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, industria europeană a produselor cosmetice este un sector foarte important din punctul de vedere al economiei și al locurilor de muncă. Așa cum s-a spus, reprezintă o cifră de afaceri de peste 35 de miliarde de euro și produce peste 350.000 de locuri de muncă în domeniul vânzărilor, distribuției și transportului. Este un sector al inovației înalte, însă aș dori să subliniez faptul că trebuie garantate un nivel înalt de protecție pentru sănătatea umană și un standard înalt de informare a consumatorilor.

Tocmai pe aceste aspecte mă bazez atunci când felicit raportarea pentru munca sa excelentă și aș dori să subliniez anumite puncte pe care le consider extrem de importante. Este corect să supunem produsele unei evaluări de siguranță prin care și distribuitorii să fie făcuți responsabili pentru efectuarea verificărilor necesare înainte de comercializarea produselor. De asemenea, interdicția impusă de noul regulament pentru mai mult de 1.000 de substanțe care sunt folosite în produsele cosmetice și care au fost clasificate drept carcinogene sau toxice este un lucru bun.

Un alt aspect important este lista ce cuprinde coloranții, conservanții și filtrele solare permise, fiind esențial în același timp să existe mai multă claritate la etichetare în ceea ce privește destinația produsului respectiv, durata de viață al acestuia, avertizări speciale referitoare la utilizarea produsului, precum și o listă de ingrediente menționate în ordine descrescătoare, în funcție de cantitatea folosită. Cel mai important este faptul că eticheta trebuie să conțină cuvinte, marcate sau imagini care să atribuie produsului caracteristici și funcții reale, nu caracteristici sau funcții pe care nu le deține.

Prin urmare, va fi necesar să garantăm trasabilitatea produselor, în primul rând pentru că trebuie să oprim îngrijorătorul fenomen al contrafacerii produselor cosmetice și așa-numitele „importuri paralele”. Voi încheia, domnule președinte, subliniind faptul că numai în Italia, 120 de milioane de euro obținute din produse cosmetice, inclusiv parfumuri și pastă de dinți, provin de pe piața paralelă, existând riscul ca acestea să aibă efecte grave asupra sănătății.

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE - (DE) Domnule președinte, protejarea sănătății umane este și ea unul dintre obiectivele principale atunci când vine vorba de produsele cosmetice. Cu acest vot noi vom face istorie. Este pentru prima dată când au fost elaborate reguli specifice pentru folosirea nanomaterialelor în produsele cosmetice și intrăm pe un teritoriu nou. Bineînțeles, sunt mulțumită în special să pot spune că o inițiativă a Grupului Verzilor / Alianța Liberă Europeană a fost cea care a dus la acest eveniment istoric. Noi, cei din Grupul Verzilor, am fost forța motoare, noi am pus acest subiect pe ordinea de zi și aș dori să mulțumesc din toată inima raportoarei, doamnei Roth-Behrendt, pentru susținerea sa clară și fără rezerve. De asemenea, mă bucur să pot lauda Comisia pentru faptul că s-a răzgândit. Până acum, Comisia subliniașe în mod continuu faptul că legislația existentă era suficientă pentru a garanta siguranța nanomaterialelor. Acum, Comisia a afirmat foarte clar că într-adevăr avem nevoie de reglementări specifice.

Acest lucru nu este valabil numai în cazul regulamentului privind produsele cosmetice, ci și în cazul regulamentului pe care urmează să îl discutăm săptămâna aceasta, cel privind produsele alimentare, întrucât până acum nanotehnologia a fost un fel de gaură neagră. A fost adusă pe piață fără ca posibilele riscuri să fie explicate suficient. Prin urmare, astăzi este o zi bună pentru sănătatea și protecția consumatorilor, deși mi se pare regretabil faptul că definiția nanomaterialelor nu este încă suficient de comprehensivă, ci a fost limitată la materialele insolubile și biorezistente. Totuși, este foarte important și pentru noi este chiar vital faptul că au fost adoptate reglementări specifice privind nanotehnologia.

De asemenea, sper – și aș dori să vă solicit susținerea pe această cale – că regulamentul privind produsele alimentare se va dovedi un succes, întrucât acest aspect nu se bucură de o susținere prea mare din partea Comisiei. Avem nevoie de consecvență – și nu doar în ceea ce privește situația alcoolului – atunci când vine vorba de produsele cosmetice și de produsele alimentare. Același lucru se aplică în general și în domeniul nanotehnologiei. Și aici avem nevoie de consecvență în ceea ce privește produsele cosmetice și cele alimentare. Sper din tot sufletul că în final vom avea parte de o dezbatere deschisă privind scopul și utilizarea nanotehnologiei. De asemenea, sunt mulțumită și de faptul că nu am ridicat interdicția asupra substanțelor CMR, stabilită în 2008, care a fost propusă de Grupul Verzilor.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL - (SV) Domnule președinte, eu și grupul meu salutăm compromisul la care au reușit să ajungă Consiliul și Parlamentul în ceea ce privește transformarea Directivei privind produsele cosmetice.

Cea mai mare piedică din timpul negocierilor cu Consiliul a fost reprezentată tocmai de nanomateriale. Acest lucru are legătură cu utilizarea unor structuri extrem de mici pentru producerea unor materiale noi, care ajung să aibă proprietăți sau funcții noi tocmai pentru că particulele sunt atât de mici. De exemplu, materialul poate deveni mai dur, mai ferm, mai subțire, rezistent la apă, termoizolant sau poate căpăta alte caracteristici. De fapt, tot nu știm foarte multe despre acest subiect. Unele produse de machiaj sau creme conțin nanoparticule și este posibil ca aceste particule să poată penetra pielea deteriorată și să se integreze în corp, unde cu siguranță nu ar trebui să ajungă.

Atunci ar trebui oare să permitem integrarea în produsele cosmetice a unei substanțe active pe care nu o putem controla deloc? Răspunsul este nu, bineînțeles. Trebuie să obținem mai multe detalii și informații despre nanomateriale. Prin urmare, sunt mulțumită de acordul asupra căruia urmează să votăm mâine. Acesta este un pas în direcția cea bună.

Acordul va determina o mai bună protecție a consumatorilor europeni atunci când sunt folosite nanomateriale în producerea vopselelor de păr, a filtrelor UV și a altor produse. Aceste materiale vor fi supuse unei evaluări în ceea ce privește siguranța înainte ca produsele să fie permise pe piață, iar industria produselor cosmetice va trebui să informeze Comisia despre utilizarea nanomaterialelor în oricare dintre celelalte produse, în timp ce Comisia, la rândul său, va putea să se consulte cu Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor pentru a afla dacă există suspiciuni că nanomaterialele ar putea reprezenta vreun risc pentru sănătate.

Aș dori să îi mulțumesc raportorului responsabil și Comisiei pentru realizarea unei reformări atât de satisfăcătoare.

Irena Belohorská (NI) - (SK) Doresc să îi mulțumesc raportoarei. Felicitări, Dagmar, pentru munca depusă pentru elaborarea regulamentului Parlamentului European și al Consiliului, care ne-a fost prezentat de către Comisie. Este un document extrem de important pentru protejarea sănătății consumatorilor. Fără îndoială, folosim cu toții produse cosmetice, întrucât această categorie nu include doar produsele de înfrumusețare, ci și produsele cosmetice de uz cotidian, ca de exemplu pasta de dinți, deodorantele, șamponul, produsele pentru îngrijirea părului și a unghiilor, rujurile și așa mai departe.

Au trecut 33 de ani de când a fost elaborată ultima directivă și aceasta este o perioadă destul de lungă, în ciuda amendamentelor făcute. Până la urmă, progresele înregistrate în domeniul chimiei și chiar în cazul produselor cosmetice au generat schimbări enorme și fundamentale. Mă refer aici la folosirea nanomaterialelor, atât de des pomenite în cadrul acestei dezbateri. Acestea pot avea atât efecte pozitive, cât și efecte negative asupra sănătății umane. Prin urmare, sunt de acord cu părerea că toate materiile care sunt folosite în produsele cosmetice și care au un efect carcinogen ar trebui interzise. Ar trebui să ne gândim foarte atent la utilizarea materialelor ale căror efecte mutagene și toxice nu pot fi scoase din ecuație.

De multe ori, consumatorii cumpără produse cosmetice pe baza unor reclame înșelătoare sau ținând seama de informații incomplete, prin urmare, prin intermediul agențiilor noastre europene, inclusiv Agenția europeană pentru produse chimice și Biroul european pentru siguranța alimentelor, trebuie să încercăm să

elaborăm directive și linii directoare pentru monitorizare. Nu trebuie să uităm faptul că produsele cosmetice sunt cel mai des contrafăcute, iar acest fapt nu face decât să crească posibilitatea ca aceste produse să conțină substanțe dăunătoare. În afară de aceste avertismente, ar trebui să încercăm să informăm consumatorii în legătură cu posibilele riscuri asupra sănătății pe care le prezintă chiar cosmeticele produse de firme cunoscute.

Horst Schnellhardt (PPE-DE) - (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, după părerea mea, punctul decisiv în raportul care se află în fața noastră este modificarea adusă bazei legale. Deși statele membre ale Uniunii Europene s-au dezvoltat în ritmuri diferite și încă există diferențe mari între state în ceea ce privește dezvoltarea, vom ajunge la o mai mare certitudine legală dacă regulamentul este metoda preferată de alegere și dacă situația se va menține în viitor.

Există directive care au provocat mai multe pagube concurenței și mai multă nedreptate decât în trecut, din cauza modurilor diferite în care au fost puse în aplicare în statele membre. Prin urmare, este corect ca, în acest raport, directiva și aplicarea la nivel național să fi fost concentrate într-un regulament cuprinzător. Astfel, se înregistrează în mod natural o creștere a nivelului de certitudine legală, un aspect extrem de important, în special pentru companiile din acest sector care sunt implicate și în procesul de cercetare. Bineînțeles, este binevenită și promisiunea făcută de Comisie de a reduce cu 25% înregistrările obligatorii. Noi am făcut primul pas înainte prin intermediul acestui regulament. Felicitări, domnule comisar.

Prezentul raport prevede foarte clar și cât de repede pot apărea produsele noi pe piață, forțând în același timp autoritățile legislative să acționeze. Am mai abordat problema modificării Directivei privind produsele cosmetice în urmă cu câțiva ani. Utilizarea nanomaterialelor ne-a obligat să reluăm această problemă. În cadrul protecției preventive a consumatorilor, deciziile privind etichetarea sunt binevenite, în timp ce oportunitatea de acceptare provizorie pentru descoperirile științifice este și ea acceptabilă. În acest punct, aș dori să trag un semnal de alarmă în ceea ce privește posibila panică, întrucât acest lucru s-a întâmplat și în cazul altor elemente de dezvoltare și în schimb aș recomanda o examinare științifică a întregii probleme.

Prin intermediul cerințelor pe care le-am pus în aplicare, mai precis acelea ca reclamele și etichetele să reflecte caracteristicile adevărate ale produsului, acționăm ca avocați ai consumatorului. Totuși, cazul deodorantului pe care l-a expus doamna Roth-Behrendt este o altă problemă. Poate avea efect în cazul unei persoane și poate să nu fie la fel de bun în cazul alteia. Uneori aceeași substanță are efectul dorit asupra mea, iar a doua zi poate să nu mai aibă același efect. Prin urmare, nu ar trebui să considerăm această problemă ca fiind una atât de gravă.

Sper doar că abordarea legală nu va fi diminuată de către Comisie din cauza prea multor măsuri adoptate în cadrul procedurilor de comitologie. De aceea, vă rog să nu prelungiți această procedură prea mult.

Margrete Auken (Verts/ALE) - (DA) Domnule președinte, cu toții folosim produse cosmetice. Nu reprezintă bunuri de lux care sunt relevante doar pentru reprezentanții unuia dintre sexe sau doar pentru adulți. Șăpunul, șamponul, pasta de dinți, cremele, deodorantele, loțiunile de plajă – toate acestea se află în jurul nostru și ne afectează pe toți. Este foarte important ca aceste produse să fie sigure și este important ca toate țările să aibă reguli sănătoase, ferme în această privință și tocmai acest lucru l-am realizat noi prin această propunere. Aș dori să profit de această ocazie, la fel ca toți ceilalți, să îi mulțumesc doamnei Roth-Behrendt pentru munca de calitate pe care a depus-o.

Ne bucurăm că nu a fost ridicată interdicția aplicată asupra substanțelor CMR, ci doar a fost îmbunătățită. Dacă s-ar fi interzis utilizarea etanolului în producerea cosmeticelor, probabil această decizie ar fi generat probleme și în același timp ar fi părut o măsură puțin ciudată, întrucât îl consumăm în cantități relativ mari. Totuși, este de apreciat faptul că Consiliul nu a reușit slăbirea acestor prevederi. Derogările de la interdicție pot fi acum limitate la substanțele care sunt aprobate pentru folosire în produsele alimentare, care până acum nu au creat probleme și pe care grupurile vulnerabile, ca de exemplu copiii și femeile însărcinate, le pot tolera. Totuși, cel mai important lucru este că nanomaterialele au fost în sfârșit incluse în legislație. Am dus o luptă grea. Este ca și când industria ar fi încercat să mușamalizeze dezbaterile privind siguranța nanomaterialelor. Industriași ar fi foarte mulțumiți dacă noi am accepta aceste substanțe ca unele minunate, care nu creează probleme. Nu a fost raportată atât de multă îngrijorare din partea publicului cum s-a înregistrat, de exemplu, în privința organismelor modificate genetic (OMG).

Noi, cei din Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană, suntem mândri că nanomaterialele au fost acum incluse în legislație. Nanomaterialele trebuie testate, etichetate și, acolo unde este vorba de mai multe produse – filtre UV, vopsele și conservanți – producătorul va fi cel care va trebui să garanteze siguranța produselor, în timp ce Comisia va trebui să furnizeze informații detaliate și să găsească timpul necesar pentru a monitoriza restul aspectelor. Am reușit în fine să includem etichetarea în legislație, astfel încât fiecare consumator să

poată vedea ce cumpără sau ce folosește pe propria piele. De asemenea, am introdus și o prevedere referitoare la revizuire, prin care Comisiei i se cere să se asigure că atât definiția nanomaterialelor, cât și procedurile de siguranță sunt satisfăcătoare. În fine, este un lucru bun să nu mai fie permisă promovarea unui produs prin prezentarea unor proprietăți pe care produsul nu le poate oferi. Va fi foarte interesant de văzut cum vor fi vândute pe viitor toate cremele antirid pe care le folosim pentru față și care, bineînțeles, nu au niciun efect.

Péter Olajos (PPE-DE) - (HU) În industria produselor cosmetice, ca și în multe alte sectoare, are loc în prezent o revoluție. În urmă cu câțiva ani, nanotehnologia a început să cucerească și această ramură a industriei și, prin urmare, acum s-au deschis posibilități și perspective fără precedent. Bineînțeles, nanotehnologia este departe de a fi o invenție nouă: oamenii folosesc tehnologia de mii de ani, deși de abia în ultimii 20 de ani am devenit conștienți de existența ei.

În același timp, este important să abordăm această problemă cu precauția necesară; fără a întârzia noile descoperiri și punerea în aplicare a acestora, ar trebui totuși să acordăm atenție și riscurilor asupra sănătății. Trebuie să ne protejăm cetățenii de aceste posibile pericole, în special printr-o abordare diferențiată, elaborată, ținând cont de riscuri.

Există nano-aplicații și produse destinate uzului direct al consumatorilor, ca de exemplu îmbrăcămintea și alimentele, inclusiv produsele cosmetice, în cazul cărora o abordare nepotrivită ar putea genera riscul ca oamenii să experimenteze pe pielea lor, la propriu, posibilele consecințe dăunătoare.

Tocmai din acest motiv este foarte important ca oamenii să știe ce fel de produse folosesc; prin urmare, etichetarea corectă și detaliată este indispensabilă, iar responsabilitatea din partea producătorului este esențială. Vorbim aici despre un sector uriaș, aflat într-o continuă dezvoltare, dacă ținem cont de faptul că industria europeană a produselor cosmetice generează anual venituri de 65 de miliarde de euro. Unul dintre principalii producători europeni de cosmetice – unul dintre cei 3.000 – cheltuiește 450 de milioane de euro anual numai pentru cercetare și dezvoltare și oferă locuri de muncă pentru aproape 3.000 de oameni de știință și cercetători.

Potrivit estimărilor făcute de Comisia Europeană, în 2006, 5% dintre produsele cosmetice conțineau nanomateriale, o cifră care este posibil să se fi dublat până în prezent. Avem nevoie de nanotehnologie pentru a depăși unele dintre problemele globale pe care le-am provocat, și prin urmare voi vota în cunoștință de cauză în favoarea acestei rezoluții legislative, dar nu trebuie să uităm că există și aici un revers al medaliei.

Le felicit pe doamnele Roth-Behrendt, Grossetête și Wallis, care au prezentat moțiunea de rezoluție – au făcut o muncă de foarte bună calitate.

Zuzana Roithová (PPE-DE) -(CS) Domnule președinte, introducerea unor standarde minime pentru siguranța produselor cosmetice marchează un pas important către asigurarea unor niveluri semnificativ mai mari de siguranță pentru consumatorii europeni. Această reglementare modernă reduce în același timp și povara administrativă pentru producătorii europeni care au peste 350.000 de angajați. Discuțiile extensive care au avut loc aici s-au concentrat în special pe problema etichetării, pentru că de multe ori etichetele induc consumatorii în eroare și prin urmare salut faptul că noile promisiuni făcute referitor la efectele produselor trebuie să fie documentate. De asemenea, am avut aici – și nu numai aici – o discuție foarte aprinsă privind autorizarea nanomaterialelor și, bineînțeles, eliminarea materiilor carcinogene din produsele cosmetice. Nu sunt de acord cu ideea că mesaje privind conținutul de nanomateriale din produse ar trebui să fie prezentate sub forma unor avertismente. Este important să deținem o listă cu nanomaterialele autorizate, care nu sunt periculoase și care sporesc semnificativ calitatea unui produs. Bineînțeles, nu are niciun rost să speriem consumatorii. Trebuie să existe standarde minime care să garanteze siguranța consumatorilor. Fără îndoială, consider contrafacerea drept o problemă gravă și aș dori să atrag atenția și asupra capacității limitate de monitorizare a organismelor existente la nivel național care nu pot monitoriza totul.

Sunt încântată de faptul că textul include o definiție uniformă a nanomaterialelor și salut și faptul că vom reuși să modificăm acest text în așa fel încât să reflecte cele mai recente progrese științifice. De asemenea, salut faptul că directiva va deveni regulament și va avea o mai mare putere legislativă. Prin urmare, salut rezultatul acestei munci și felicit toți raportorii pentru că au reușit să ajungă la un consens în privința unei probleme atât de delicate cum este introducerea produselor cosmetice pe piața europeană pe baza rezultatelor progresului științific.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) -(FI) Domnule președinte, compromisurile făcute la prima lectură în timpul anului legislativ care s-a încheiat au devenit foarte rapid banale, din cauza presiunii timpului. În plus, acest lucru este favorabil pentru grupurile mici, întrucât acordurile la care s-a ajuns la masa negocierilor le conferă

mai multă putere decât ar trebui. Dacă această practică se răspândește, va risipi toată credibilitatea democrației parlamentare din acest plen.

Totuși, de data aceasta, democrația a câștigat, pentru că grupurile cele mai mari au găsit puncte comune, iar rezultatele obținute au câștigat susținerea majorității.

Era evident faptul că Directiva privind produsele cosmetice trebuia să fie modificată. Prevederile acesteia trebuiau clarificate și actualizate, iar directiva privind liniile directe trebuia să devină un regulament și nimic mai mult, care să fie capabil să garanteze nu doar un nivel mare de protecție a sănătății umane oriunde în UE, ci și funcționarea pieței interne. Aceste principii rezultă în mod logic din întreaga muncă începută atunci când s-a discutat REACH.

Legislația învechită din domeniul industriei produselor cosmetice reprezintă o amenințare pentru sănătate și pentru măsura în care ne putem baza pe lege. Revendicările privind nanoparticulele și produsele cosmetice reprezintă exemple bune în acest sens. În timp ce caracteristicile pozitive ale nanomaterialelor sunt cunoscute într-o mai mică sau mai mare măsură, riscurile sunt în mare parte neevaluate. În același fel, caracteristicile speciale ale produselor cosmetice, care au un efect direct asupra deciziei de cumpărare, sunt imposibil de verificat cu precizie.

Iată de ce era important să stabilim un punct comun între cele trei grupuri politice majoritare, pentru a putea lua în calcul aspectele legate de sănătate, mediu, comerț și societate, astfel încât să se poată ajunge la un acord cu Consiliul. Prin urmare, respect foarte mult munca pe care colega mea, doamna Grossetête, a efectuat-o în calitatea sa de raportoare alternativă. În colaborare cu raportoarea Parlamentului, doamna Roth-Behrendt și cu colegii liberali ai acesteia, doamna Grossetête s-a asigurat că există o poziție majoritară, care a făcut posibil rezultatul final. Democrația adevărată îi ascultă pe toți, dar reflectă punctul de vedere al majorității.

Președintele - Nimeni nu și-a exprimat dorința de a lua cuvântul. Astfel, înainte de a da cuvântul raportorului, aș dori să vă informez că până acum au vorbit paisprezece membri, dintre care unsprezece au fost femei.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei* - (DE) Domnule președinte, voiam să fac un scurt comentariu asupra ultimei dumneavoastră observații, dar am hotărât să nu o mai fac. Și bărbații sunt interesați de produsele cosmetice - din ce în ce mai mult, de fapt. În orice caz, sunt interesați să se asigure că produsele noastre cosmetice sunt sigure.

În acest moment nu-mi rămâne decât să fac un singur lucru. Aș dori să vă mulțumesc din suflet pentru înțelegerea și susținerea acordate. Așa cum a spus domnul Davies, am oferit un exemplu bun de ceea ce poate obține legislația europeană.

Dacă îmi permiteți să vă dau un sfat, domnule Davies, acesta ar fi următorul: În țara dumneavoastră merită să spunem că noi, cei din Europa, avem regulamente privind cosmeticele care nu există în altă parte, ca de exemplu interdicția de a testa produsele cosmetice pe animale. Acest lucru nu este permis în Europa. Mai mult decât atât, acum câteva zile a intrat în vigoare un regulament care prevede că produsele testate pe animale nu pot fi plasate pe piața europeană. Având în vedere faptul că britanicii sunt cunoscuți ca fiind iubitori de animale, acesta este un argument pe care l-ați putea folosi și dumneavoastră.

Dagmar Roth-Behrendt, *raportoare* - (DE) Vă mulțumesc foarte mult, domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor. Îi sunt în mod special recunoscătoare domnului comisar Verheugen pentru că a subliniat încă o dată interzicerea testării pe animale, întrucât astfel mi-a reamintit că aceasta este cea de-a treia revizuire a legislației privind produsele cosmetice la care am avut privilegiul de a participa, aceste revizuri fiind al șaselea amendament, al șaptelea amendament, și acum modificarea adusă unui regulament.

Într-adevăr, am reușit să interzicem testarea pe animale. De exemplu, am reușit să ne asigurăm că acum consumatorii știu durata de viață a unui anumit produs, datorită unei căsuțe ce conține o cifră care exprimă cât de mult timp poate fi folosit un anumit produs. De asemenea, adresez aceste comentarii anumitor colegi, ca de exemplu doamna Roithová, care din păcate nu a putut fi prezentă la începutul acestei dezbateri. Etichetele nu au fost niciodată avertismente, sub nicio formă. Dacă un produs nu este sigur, acesta nu ar trebui adus pe piață și nu ar trebui să fie comercializat. Toate produsele existente pe piața europeană trebuie să fie sigure și inofensive. Totuși, etichetarea le permite consumatorilor să aleagă. Despre asta este vorba în democrație și în libertatea de alegere.

Avem o lege excelentă. Am încercat să fac acest proces să fie unul foarte transparent. Am încercat, așa cum a spus și doamna Grosssetête, să pun la un loc diverse păreri. Asta pentru că am vrut să mă asigur că vom elabora o lege care să fie bună pentru toată lumea, în special pentru consumatorii din Uniunea Europeană,

pentru industrie, care va trebui să își bazeze activitatea pe această lege și, în fine, pentru toți cei care beneficiază de această lege.

Aș dori să îi spun din nou domnului Schnellhardt că, într-adevăr, deodorantele au efecte diferite la oameni diferiți, însă promisiunea făcută este aceea că ne protejează împotriva transpirației. Iată de ce este important ca promisiunile referitoare la cearcănele ce apar în jurul ochilor mei după o săptămână la Strasbourg să fie, măcar într-o mică măsură, adevărate și demne de încredere.

Încă o dată aș vrea să îi mulțumesc domnului comisar, în special pentru explicațiile pe care le-a dat, precum și colegilor și colaboratorilor mei, care au făcut cea mai mare parte din muncă. Vă mulțumesc foarte mult.

Președintele - A fost o dezbateri extrem de fructuoasă și interesantă.

Dezbateri a fost închisă.

Votarea va avea loc mâine, marți, 24 martie 2009.

16. Comercializarea produselor biodestructive - O nouă propunere de revizuire privind biocidele (dezbateri)

Președintele - Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comună privind următoarele:

- Raportul elaborat de doamna Sârbu, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene [COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD)] (A6-0076/2009), și

- declarația Comisiei privind noua propunere de revizuire a Directivei privind produsele biocide.

Daciana Octavia Sârbu, raportoare – Aș vrea să subliniez faptul că este un succes acordul la care am ajuns împreună cu Comisia și Consiliul pentru extinderea termenului de evaluare a substanțelor active până în 2014, pentru a crea în timp util o piață reglementată a produselor biodestructive.

Acest lucru s-a reflectat și în rezultatul votului din Comisia pentru mediu și din acest motiv doresc să mulțumesc colegilor mei care au sprijinit acest compromis între cele trei instituții.

Extinderea perioadei de tranziție este extrem de importantă pentru a garanta că toate produsele biodestructive care conțin substanțe active vor fi comercializate pe piață în mod legal.

Am considerat esențial ca revizuirea acestei directive să se realizeze printr-o primă lectură, pentru a nu risca depășirea termenului de zece ani pentru examinarea sistematică a produselor biocide și, implicit, riscul retragerii lor de pe piață începând cu anul 2010.

Prelungirea termenului va asigura timpul necesar statelor membre să evalueze aceste substanțe până în 2014, când revizuirea propriu-zisă a Directivei privind biocidele va intra cel mai probabil în vigoare.

Un alt element propus în proiectul de raport este limitarea la maxim 2 ani a posibilității de extindere a termenelor limită pentru dosarele rămase prin procedura de comitologie, pentru a evita posibilitatea întârzierii pe termen nedefinit a întregului proces. Măsura este necesară pentru situația în care revizuirea directivei nu va fi finalizată până în anul 2014.

Elementele legate de protecția datelor și de fenomenul „free riding”, prin care companiile fac uz de informațiile înregistrate de alte companii în cadrul unei scheme la nivel național, sperăm noi, vor fi adresate în revizuirea propriu-zisă a Directivei privind biocidele.

Doresc să menționez că amendamentele adoptate în cadrul Comisiei pentru mediu fac parte dintr-un acord cu Comisia și Consiliul, acestea regăsindu-se în proiectul final ce urmează să fie votat mâine în plen. Odată cu finalizarea votului în plen, vom avea sprijinul Consiliului pentru obținerea unui acord în primă lectură.

Stavros Dimas, membru al Comisiei - (EL) Domnule președinte, doresc să îi mulțumesc raportoarei, doamna Sârbu, pentru sârguința sa și eforturile depuse pentru ajungerea la un acord la prima lectură, privind propunerea de modificare a Directivei 98/8 privind introducerea pe piață a produselor biocide.

Aș dori să spun că în prezent Comisia Europeană este pregătită să accepte pachetul de compromis, în special punctul referitor la nevoia de a prelungi perioada de tranziție cu patru ani în loc de trei și punctul referitor la limitarea de doi ani impusă pentru alte prelungiri de termen, pentru facilitarea programului de revizuire.

Christa Kläß, în numele Grupului PPE-DE - (DE) Domnule președinte, domnule comisar Dimas, doamnelor și domnilor, putem fi mândri de faptul că am ajuns la standarde atât de înalte de sănătate și igienă în Uniunea Europeană. Folosirea produselor biocide a avut o contribuție semnificativă la aceste realizări. Atunci când sunt folosite ca dezinfectante și pesticide, aceste substanțe ne protejează de boli periculoase, sau, după caz, de purtătorii acestor boli. Substanțele biocide sunt indispensabile. Acestea trebuie să fie inofensive pentru oameni și pentru mediu și de aceea este nevoie acum să trecem în revistă toți agenții biocizi.

Siguranța necesită timp, iar revizuirea durează mai mult decât se planificase inițial. Nu putem risca să pierdem produse importante pentru că înregistrarea lor nu a fost finalizată. Din acest motiv salut faptul că Parlamentul, Consiliul și Comisia au căzut de acord încă de la prima lectură să prelungească termenul limită stabilit pentru Directiva privind produsele biocide, cred, că până în 2014, domnule comisar.

Totuși, de ce a apărut această propunere atât de târziu? Pericolul ca anumite substanțe să rămână pe dinafară din cauza termenului de expirare era un lucru pe care l-am putut prevedea de ceva timp, iar discuțiile din Parlament trebuie să se desfășoare acum sub o și mai mare presiune de timp.

Domnule comisar, așteptăm de ceva timp o propunere a Comisiei referitoare la revizuirea Directivei privind produsele biocide. Anumite domenii importante trebuie să fie urgent armonizate și reglementate. Printre exemple se numără definirea criteriilor de aprobare, perioada de aprobare și, cel mai important, protecția datelor. Producătorii au nevoie de reglementări clare și de certitudini. De asemenea, este nevoie de reglementări și pentru utilizarea și manipularea produselor. Testarea unei substanțe active costă câteva mii de euro, iar această investiție poate fi recuperată numai dacă rezultatele nu sunt accesibile și pentru alți solicitanți, cel puțin cele pentru o anumită perioadă de timp. Nimeni nu vrea să rămână fără standardele noastre înalte de igienă. Acestea trebuie menținute pentru a putea face față unor noi provocări.

Sper că acum Comisia va prezenta un raport clar și bine documentat care îndeplinește toate aceste cerințe și sper că acest lucru se va întâmpla cât mai curând posibil.

Vittorio Prodi, în numele Grupului ALDE - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc, domnule Verheugen că ați venit și ne-ați oferit ocazia să discutăm împreună pe marginea acestui document. În ceea ce privește propunerea de modificare a directivei privind introducerea pe piață a produselor biocide, Parlamentul a recunoscut nevoia de a oferi anumite prelungiri pentru perioada de revizuire, prelungiri necesare pentru evaluarea corectă a principalelor substanțe active ale anumitor produse biocide, din cauza naturii specifice a testelor necesare și a cerințelor pieței. Totuși, ar trebui să fiți conștienți de faptul că ne așteptăm ca revizuirea mai amânunțită a Directivei 98/8/CE privind produsele biocide să exprime punctele noastre de vedere în ceea ce privește conținutul. Prin urmare, aș dori să sugerez Comisiei Europene câteva idei la care să reflecteze.

În primul rând, ar fi benefic să facem trecerea de la o directivă la un regulament, un instrument legislativ care ar permite ca aceleași prevederi să intre în vigoare simultan în toate statele membre, astfel reglementând sectorul în mod uniform. Un punct-cheie va fi punerea în comun a datelor, în conformitate cu liniile directoare ale UE și, așa cum s-a pus în aplicare deja în cadrul REACH, testarea pe vertebre ar trebui să fie evitată sau redusă în mod semnificativ și în cazul produselor biocide, datorită punerii în comun obligatorii a datelor obținute în urma acestor teste de către cei care înregistrează aceeași substanță activă, evitând astfel duplicarea studiilor.

Punerea în comun a datelor ar permite o mai mare eficiență în sistemul de evaluare a dosarelor și ar reduce costurile aferente elaborării acestor dosare, fapt care ar fi semnificativ atât pentru întreprinderile mici și mijlocii, cât și pentru autoritățile naționale responsabile pentru examinarea aplicațiilor.

Trebuie pus accentul pe simplificarea procedurilor și pe aplicarea recunoașterii reciproce a autorizației pentru un anumit produs și utilizarea acestuia între diversele state membre, pentru accelerarea procedurilor și a introducerii pe piață a produselor biocide în statele menționate anterior. În urma acestei măsuri, gama de cheltuieli și perioadele de timp comune pentru examinarea aplicațiilor în diverse țări ar trebui armonizate, iar procesul de autorizare ar trebui simplificat în cazul formulelor cu diferențe minime sau variații de culoare, de exemplu, evitând astfel testele specifice suplimentare care ar necesita o evaluare adițională făcută de fiecare stat membru.

În cele din urmă, trebuie să evităm discriminarea între producătorii europeni de bunuri tratate cu produse biocide și bunurile extra-comunitare ce conțin asemenea produse. Las la latitudinea Comisiei să găsească o soluție pe care sperăm că noul Parlament o va putea susține.

Urszula Krupa, în numele Grupului IND/DEM - (PL) Domnule președinte, armonizarea legislației privind produsele biocide în Uniunea Europeană pare să fie din ce în ce mai necesară, ținând cont de faptul că reglementările din diverse țări specifice sunt extrem de variate. Lipsa unor prevederi legislative comune pune în pericol sănătatea și viețile oamenilor și reprezintă în același timp o amenințare pentru mediu, mai ales în contextul pieței libere.

Totuși, propunerea conținută în versiunea inițială a textului, și anume o perioadă de aplicare a legislației de zece ani nu pare a fi realistă, din cauza procedurilor de înregistrare extrem de complicate și costisitoare pentru substanțele chimice folosite în aceste produse. Aceste proceduri, care au fost menite să asigure un nivel ridicat de siguranță ar putea, în mod ironic, să contribuie la reducerea nivelului de control, care este cu atât mai problematic dacă luăm în considerare faptul că, în unele cazuri, reglementările naționale controlau produsele biocide introduse pe piață.

Totuși, eliminarea acestor mecanisme și introducerea unor proceduri de evaluare mai puțin eficiente și mai ieftine ar putea limita vânzarea produselor biocide. Un registru european central al substanțelor active folosite în produsele biocide nu va garanta nici el siguranța, mai ales dacă luăm în considerare faptul că agenții biologici sunt extrem de variabili și rezistenți la substanțele active. Existența unei game limitate de compuși eficienți va avea drept rezultat creșterea nivelurilor de rezistență. Mai mult decât atât, costurile ridicate și procedurile complicate folosite în acest proces vor scoate de pe piață micile companii, având drept rezultat monopolizarea pieței de către marile companii ce acționează în acest sector.

Propunerea de a stabili o perioadă extinsă de tranziție de 14 ani, care ar putea fi prelungită cu încă doi ani, a devenit și mai valoroasă, datorită faptului că nu va fi posibil să înregistrăm substanțele active sau să transpunem aceste regulamente în legislațiile naționale înainte de anul 2014.

Zuzana Roithová (PPE-DE) - (CS) Domnule președinte, aș dori să îi adresez domnului comisar o întrebare, întrucât am o părere diferită. Mi se pare regretabil faptul că UE nu poate reuși în zece ani, adică până în 2010, să finalizeze revizuirea și înregistrarea celor aproximativ 900 de substanțe dezinfectante, conservanți și pesticide care sunt comercializate pe piața europeană. Mă surprinde faptul că avem nevoie de încă trei ani pentru acest lucru, iar raportorul a mai adăugat încă un an la această perioadă. Acest lucru presupune întârzieri ale procesului de armonizare și prin urmare a realizării unei mai bune protecții pentru piață în ceea ce privește aceste materii dăunătoare. Se pare că nu am avut de ales decât să anunțăm o amânare, pentru că în caz contrar, multe produse ar fi dispărut de pe piață. Permiteți-mi, totuși, să vă ofer o alternativă. Ar putea fi un lucru benefic dacă unele dintre produsele importate de pe piețele asiatice necontrolate ar fi scoase obligatoriu de pe piață. O astfel de măsură ar accelera dezvoltarea unor materii alternative mai sigure. M-ar interesa să aflu dacă a existat o tentativă de colaborare între Comisie și centrele de testare și instituțiile din statele membre și dacă s-a încercat folosirea resurselor din statele membre pentru a se putea respecta termenul limită inițial care era mai scurt. Poate Comisia sau raportorul să îmi dea un răspuns la această întrebare?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) - (PL) Domnule președinte, din cauza specificității acestei legi și a potențialului pericol al interpretării incorecte a acestei legi, ar trebui să acordăm atenție specială problemei agenților biocizi.

Sunt de acord cu raportorul, care a vorbit despre faptul că este absolut vital să prelungim până în 2014 perioada de tranziție pentru evaluarea substanțelor active folosite în produsele biocide, pentru a putea folosi legislația UE pentru reglementarea pieței. Dacă nu am face acest pas, oare prevederile legale naționale – care expiră în 2010 – vor avea ca rezultat transformarea vânzării unui număr semnificativ de produse biocide într-un proces ilegal, care ar duce la o mulțime de situații paradoxale?

În timpul perioadei de tranziție, legislația națională ar trebui folosită pentru a monitoriza strict această secțiune specifică a pieței. Merită să adăugăm aici faptul că ar trebui să fim extrem de atenți atunci când ne ocupăm de legislația privind agenții biocizi și să ne reamintim că aceste produse sunt menite să distrugă și să înlăture organismele dăunătoare și că ele conțin substanțe chimice active. Orice neglijență din partea noastră ar putea avea consecințe irevocabile.

Stavros Dimas, membru al Comisiei - (EL) Domnule președinte, doresc să le mulțumesc vorbitorilor pentru observațiile lor constructive și să spun că evaluarea substanțelor active va necesita în final mai mult timp decât se estimase inițial, în mod optimist. În anul 2000, când a fost aprobată legislația, programele de evaluare

nu au început imediat; s-au pierdut aproape patru ani cu diverse proceduri pregătitoare, iar procedurile de evaluare pe care autoritățile naționale competente le folosesc cu siguranță, încep de abia în anul 2004. Deși până în prezent s-au depus eforturi notabile, multe dintre substanțele active nu vor putea trece de evaluare până în luna mai.

Având în vedere faptul că directiva prevede că produsele biocide conținând substanțe active care nu sunt incluse în Anexa 1 sau 1A la directivă trebuie retrase de pe piață cel mai târziu la 14 mai 2010, s-a considerat necesară prelungirea termenului limită pentru finalizarea procedurii de evaluare; altfel, dacă retragem unele dintre aceste substanțe pentru că nu au trecut de procedura de evaluare, atunci atât sănătatea, cât și mediul din Uniunea Europeană ar putea fi puse în pericol și, fără îndoială, comerțul ar avea și el de suferit.

În ceea ce privește problema ridicată de doamna Klass, aș dori să spun că aceasta se referă la protecția datelor trimise pentru evaluarea substanțelor active. Aceasta se aplică în special cazurilor în care companiile care nu au fost implicate în eforturile de a elabora aceste date, așa-numiții „liber-activiști” își pot păstra produsele pe piață până la expirarea perioadei de tranziție.

Comisia se află în stadiul final de procesare a propunerii pentru revizuirea substanțială a Directivei privind substanțele biocide, iar această problemă a fost semnalată foarte clar în timpul consultărilor efectuate atunci când s-a formulat și redactat propunerea menționată. Multe dintre comentariile făcute de domnul Prodi și de alții vor fi cu siguranță luate în considerare.

Comisia va aborda aspectul menționat anterior în cadrul revizuirii substanțiale a directivei. O declarație a Comisiei în această privință va fi trimisă secretariatului Parlamentului European pentru a fi inclusă în Procesele verbale ale ședinței de astăzi.

În mod similar, multe alte aspecte evidențiate de Parlament vor fi și ele abordate în directiva menționată, ca de exemplu extinderea razei de acțiune la bunurile și materialele procesate cu ajutorul produselor biocide, punerea în aplicare a procedurilor îmbunătățite de aprobare pentru produsele biocide, introducerea schimbului obligatoriu de date în timpul autorizării produselor și în timpul aprobării substanțelor active în concordanță cu principiile regulamentului REACH și alinierea cu cele mai bune practici din alte documente legislative, ca cel aprobat recent privind produsele pentru protecția plantelor.

În încheiere, Comisia își exprimă satisfacția față de rezultatul negocierilor. Comisia se află într-o poziție din care va accepta amendamentele de compromis în totalitate și promite să ia în considerare, în timpul procesului de revizuire a directivei, toate problemele legate de protecția datelor, exprimate astăzi aici de către Consiliu și de către Parlament.

Comisia notează problemele referitoare la protecția datelor, la punerea în comun a datelor și la problema „presupușilor liber-activiști” care au fost ridicate în timpul discuțiilor privind propunerea de prelungire a anumitor perioade de timp, conform prevederilor Directivei privind produsele biocide. Comisia va analiza soluțiile potrivite pentru problemele identificate în cadrul procesului de revizuire substanțială a Directivei privind produsele biocide.

PREZIDEAZĂ: DL COCILOVO

Vicepreședinte

Daciana Octavia Sârbu, raportoare – Doresc să mulțumesc din nou colegilor mei, raportori alternativi, cu care am colaborat foarte bine și am fost foarte eficienți în finalizarea acestui raport – e adevărat, nu atât de important pe cât va fi revizuirea directivei.

După cum ați văzut, toți colegii mei au vorbit despre această revizuire, mai puțin despre raportul pe care îl dezbaterem astăzi, pentru că este o revizuire așteptată.

E adevărat, am auzit aici faptul că această extindere a perioadei de tranziție de la 3 la 4 ani nu este de dorit, dar consider că este mult mai important să garantăm că toate produsele vor fi comercializate în mod legal și că se va face o evaluare corectă a acestor produse.

Vă mulțumesc încă o dată și, după cum spuneam, așteptăm cât de curând revizuirea directivei privind biocidele.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

17. Un an de la Lisabona: parteneriatul UE-Africa în practică (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0079/2009) elaborat de doamna Martens, în numele Comisiei pentru dezvoltare, intitulat „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică” [2008/2318(INI)].

Louis Michel, *membru al Comisiei* – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea să mulțumesc mai întâi Comisiei pentru dezvoltare și raportului acesteia, dna Martens, pentru acest raport, care realizează o primă evaluare a Parteneriatului strategic Africa-UE, la un an după reuniunea la nivel înalt de la Lisabona.

Observ cu mare satisfacție aspectele pozitive subliniate de acest raport și progresele făcute în cursul unui an, perioadă relativ scurtă pentru un exercițiu atât de extins și, mai presus de toate, ambițios din punct de vedere politic. Pentru a menționa doar unul dintre aceste progrese, în după-amiaza aceasta a avut loc o întâlnire între Delegația ad-hoc a Parlamentului pentru relațiile cu Parlamentul Panafrican al Uniunii Africane și Comisia ad-hoc al Parlamentului Panafrican al Uniunii Africane pentru relațiile cu Parlamentul European privind rolul parlamentelor în punerea în aplicare și monitorizarea strategiei Africa-UE.

Aceasta este în sine un rezultat concret. Ia naștere o nouă arhitectură instituțională între cele două continente și vreau să îi felicit pe cei doi președinți pentru munca depusă.

Nu voi elabora pe marginea aspectelor pozitive ale raportului Martens, ci aș vrea să ating trei puncte cheie pe care le evidențiază raportul în ceea ce privește îmbunătățirea parteneriatului dintre UE și Uniunea Africană. Primul punct se referă la rolul parlamentelor. Știți cât de multă încredere am în rolul parlamentelor, atât în calitate de actori, cât și în calitate de atenți observatori ai procesului democratic. Aceasta este dubla calitate în care Parlamentul European și cel Panafrican sunt invitate să ia parte la Parteneriatul strategic Africa-UE.

Vă pot asigura, așadar, de tot sprijinul meu în ceea ce privește propunerile enunțate în propunerea comună a Parlamentului European și a Parlamentului Panafrican și reluate în raport. Acestea constau în primul rând în participarea la nivel corespunzător la grupurile comune de experți, în legătură cu cele patru parteneriate tematice care vă privesc. În al doilea rând, implicarea în întocmirea rapoartelor anuale de activitate. În al treilea rând, participarea la grupul operativ comun și, în al patrulea rând, participarea președinților la reuniunea la nivel înalt Africa-Uniunea Europeană.

Aș putea adăuga că unele dintre aceste propuneri s-au concretizat deja sau sunt în curs de concretizare. În ceea ce privește societatea civilă și actorii nestatali, sunt mai convins decât oricine altcineva de faptul că principala provocare pentru 2009 constă în grăbirea obținerii de rezultate concrete înainte de evaluarea intermediară planificată pentru toamna anului 2009 și în îndeplinirea dezideratului privind crearea unui parteneriat centrat pe persoanele din afara instituțiilor.

În acest context, actorii nestatali sunt chemați să joace un rol important, acela de a face parte din grupurile comune de experți pentru fiecare dintre cele opt parteneriate tematice. De partea europeană a fost instituit primăvara trecută un grup de coordonare a societății civile, pentru a monitoriza și a participa la punerea în aplicare a parteneriatului. Și de partea africană a fost creat recent un grup de coordonare a societății civile, sub egida Consiliului Economic, Social și Cultural al Uniunii Africane.

Reprezentanții societății civile europene și africane ar trebui să se reunească într-un forum la sfârșitul lunii aprilie 2009, pentru a elabora propuneri concrete de aderare la Troica ministerială Africa/Uniunea Europeană.

În ceea ce privește parteneriatele strategice, mai ales cel în materie de guvernare și drepturile omului, salut orientarea Parlamentului către o noțiune de guvernare foarte dragă mie: buna exercitare a funcțiilor executive și a puterilor conferite de dreptul public de către un stat imparțial și capabil să răspundă nevoilor și aspirațiilor cetățenilor săi.

În acest scop, așadar, am înființat acum doi ani secțiunea pentru guvernare în valoare de 2,7 miliarde de euro pentru toate țările ACP. Această abordare se bazează pe trei principii: dialog, stimularea reformelor și asumarea acestora de către țara parteneră. Cu toate acestea, raportul exprimă îndoieli și preocupări, mai ales în privința profilurilor de guvernare: elaborarea, utilizarea și posibilul impact negativ al acestora asupra Mecanismului african de evaluare reciprocă.

Aș vrea să vă amintesc faptul că profilurile de guvernare care acoperă toate dimensiunile acestora, respectiv dimensiunea, politică, economică, socială, instituțională, de mediu și așa mai departe, au fost doar punctul de pornire și nu au dirijat în niciun fel programarea acestei secțiuni.

Mai mult decât atât, rezultatele și concluziile acestei analize au fost discutate cu guvernul țării partenere în timpul dialogului pentru programare. Pe baza acestora, guvernul a fost încurajat să își explice propriul plan de reformă sau, după caz, să îl completeze ori să îl detalieze; să demonstreze relevanța, ambiția și credibilitatea acestor reforme pe baza a trei criterii de evaluare, care au permis apoi determinarea nivelului de stimulare financiară pentru fiecare țară. În acest context, o atenție deosebită a fost acordată țărilor care au aderat la Mecanismul african de evaluare reciprocă și care au efectuat evaluarea, arătându-și dorința de a continua în aceeași direcție. Acest exercițiu a evidențiat puternic contextele foarte diferite din fiecare țară; nevoile respective de reformă, precum și diferitele capacități de elaborare și de propunere a unui plan de guvernare. A fost nevoie, așadar, de flexibilitate și pragmatism în alocarea fondului de stimulare a guvernării. În ianuarie 2009, Comisia a publicat un raport interimar privind situația fondului de stimulare și l-a trimis tuturor instituțiilor Uniunii Europene, pentru a servi scopurilor pertinente.

Maria Martens, raportoare – (NL) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, discutăm raportul „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică”, adică punerea în aplicare a Strategiei comune Africa-UE pentru dezvoltarea Africii, astfel cum s-a stabilit cu ocazia reuniunii la nivel înalt UE-Africa din decembrie 2007.

Reuniunea la nivel înalt a fost o ocazie extrem de importantă. A fost, de fapt, prima dată când Uniunea Europeană și Uniunea Africană au pus împreună bazele unei strategii fundamentate pe valori și principii comune și pe respect reciproc, prima dată când s-a căzut de acord pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului împreună și pentru găsirea de soluții la provocările comune în domenii precum securitatea, migrația și clima.

Suntem cu toții conștienți de criticile din propriile noastre țări, unde oamenii se întreabă dacă are sens să continuăm să investim bani în Africa, mai ales în aceste vremuri de criză economică. Aș vrea să subliniez încă o dată cât de importante continuă să fie eforturile noastre pentru dezvoltarea Africii, această afirmație fiind valabilă pentru ambele continente. Dl comisar Michel a pus punctul pe i când a spus, în cadrul unei reuniuni pe această temă organizată cu puțin timp în urmă: cu cât există mai multă sărăcie, cu atât există mai multă instabilitate. Acest lucru este important și din punct de vedere al tendințelor demografice. În scurt timp, Africa va avea 20% din populația lumii, iar Europa doar 5%. Avem probleme comune, înfruntăm provocări comune. Când oamenilor le lipsesc oportunitățile în Africa, este normal că le vor căuta în Europa. Africa merită sprijinul nostru și nu numai din acest motiv.

Astăzi, discutăm punerea în aplicare a strategiei convenite și avem un plan de acțiune. Trebuie să continuăm să acționăm împreună pentru a realiza strategia și planul de acțiune. Sunt mulțumită de rezultatele obținute până acum în legătură cu parteneriatele. În rapoartele mele anterioare mi-am exprimat întotdeauna preocuparea legată de lipsa unui rol clar, specific pentru parlamente în ceea ce privește punerea în aplicare a unei strategii comune. În 2007, Parlamentul Panafrican și Parlamentul European au emis o declarație comună care rezumă ceea ce implică acest lucru. O voi citi acum în engleză.

raportoare – „Ca instituții care reprezintă voința oamenilor, parlamentele noastre trebuie să se asigure că nevoile acestora sunt satisfăcute, că preocupările lor sunt ascultate de decidenți și că dorințele lor se reflectă în politicile propuse de instituțiile care îi guvernează. Parlamentele noastre au de jucat un rol esențial în modelarea dezbaterii privind prioritățile comune pentru viitorul continentelor noastre; acestea reflectă diversele curente de opinie din societățile noastre și sunt, prin urmare, locul în care trebuie să se desfășoare dezbateră, în care punctele de vedere divergente pot fi reconciliate și unde se pot căuta compromisuri.” -

, raportoare – (NL) Sunt, prin urmare, mulțumită că în această reuniune am căzut de acord asupra rolului parlamentelor. S-a ajuns la acest acord și datorită dlui Gahler, datorită colegilor noștri din Parlamentul Panafrican și tuturor celor implicați. Acest rol se referă la participarea la grupul de experți în legătură cu cele opt parteneriate și cu grupul operativ de coordonare. Parlamentele își vor exprima părerile în rapoartele anuale de activitate, iar președintele Parlamentului European și cel al Parlamentului Panafrican vor fi invitați să își expună viziunile în cadrul reuniunilor la nivel înalt din Africa. Acesta este un amănunt important.

Voi încheia cu încă o întrebare pentru dl comisar. Știm că definițiile ODA vor fi din nou, în scurt timp – în luna aprilie – pe ordinea de zi a convorbirilor EU-SADC și că va fi implicată Comisia Europeană. Ne poate spune dl comisar care este viziunea sa cu privire la această discuție și care va fi contribuția Comisiei Europene?

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE-DE – (PL) Dle președinte, politica de dezvoltare, unul dintre cele mai importante domenii de politică a UE, are ca scop rezolvarea problemelor globale. Din fericire și nu sub nicio formă accidental, prima strategie de parteneriat comun a fost creată pentru Africa și implica Africa.

Unul dintre motivele care justifică importanța deosebită a politicii de dezvoltare este faptul că a devenit un instrument de politică bazată pe experiențele anterioare. În acest context, scopul fundamental al cooperării pe probleme de dezvoltare este contracararea proceselor și mecanismelor din trecut. Jomo Kenyatta, părintele independenței keniene, a descris acest lucru într-un mod intens, deși simplu. Știu că acest citat faimos îi este cunoscut dlui comisar. Cu o anumită ocazie, dl Kenyatta a spus: „*Când au sosit misionarii, africanii aveau pământul, iar misionarii aveau Biblia. Ei ne-au învățat să ne rugăm cu ochii închiși. Când i-am deschis, ei aveau pământul, iar noi aveam Biblia.*”

Politica bazată pe experiențele anterioare nu este însă unicul motiv pentru implicarea Europei în probleme legate de dezvoltare. Există și motive mai pragmatice. Africa rămâne cel mai sărac continent din lume. Cu toate acestea, pentru prima dată în 30 de ani, trece printr-o perioadă de creștere economică. În orice caz, am putea adăuga că această creștere economică este mai mare decât în Europa. Există, bineînțeles, țări africane care, ca urmare a activității unor guverne inepte, au ajuns chiar să își distrugă propriile economii. În general, putem spune că Africa este un continent cu potențial neexploatat. Sunt încântat că UE ajută la revitalizarea și la activarea acestui potențial.

De aceea, unul dintre obiectivele strategiei este asigurarea unui dialog și a unei cooperări mai extinse, în alte domenii decât cele care țin în mod clasic de problemele de dezvoltare. Strategia acoperă o gamă largă de politici, inclusiv cele privind securitatea, energia și schimbările climatice. Este îngrijorător totuși că s-a progresat foarte puțin în majoritatea acestor domenii. Trebuie să admitem, de asemenea, faptul că anumite state membre ale UE nu au demonstrat același angajament față de parteneriatul cu Africa. Sunt convins că al doilea an de parteneriat va fi unul mai bun și că vom reuși să ne atingem obiectivele mai rapid.

Alain Hutchinson, în numele Grupului PSE – (FR) Dle președinte, dle comisar, de un an ne felicităm pentru evoluția acestui nou proces, de încheiere a acestui nou acord între Uniunea Europeană și Africa. În aceste condiții, permiteți-mi, dle comisar, să fiu mai puțin rezervat decât de obicei. Consider că acum, cu ocazia primei aniversări a acestui acord, trebuie făcută o serie de constatări.

În Africa, totul lipsește. Lipsesc managerii, medicii, profesorii și personalul tehnic. Aici, se vorbește despre imigrare controlată și, cu toate acestea, nu am luat încă măsurile necesare pentru a permite diasporei, de exemplu, să se pună la dispoziția statelor din care provine. Africa nu reușește nici măcar să-și hrănească populația. Aici, reînnoim subvențiile la exportul de produse agricole și promovăm biocombustibilii, ceea ce duce la uriașe monoculturi în Africa.

Acolo, totul se distruge în continuare, sărăcia se răspândește, bolile omoară și apa lipsește. Aici, vorbim mult, facem promisiuni, dezbatem și votăm rezoluții; însă ce se întâmplă practic cu popoarele din Africa? Eu consider - asemenea dumneavoastră, și știu că sunteți ferm convinși de acest lucru - că este timpul să unim parlamentele acestor țări și astfel să le unim popoarele. Cred că niciun demers între Uniunea Europeană și Africa nu va reuși atâta timp cât rămânem la nivelul politicianilor și tehnicienilor. Popoarele Africii trebuie unite, iar acest lucru trebuie înfăptuit prin parlamentele acestora.

Sunt încântat să aud că se dorește dezvoltarea acestei relații speciale la nivel parlamentar. Cu toate acestea, am rețineri, dle comisar, deoarece chiar înainte de această dezbatere am avut o lungă discuție cu colega dvs., dna Ashton, cu privire la Acordurile de parteneriat economic. În mod ciudat, este aproape imposibil de obținut o implicare a parlamentelor țărilor partenere în aceste acorduri. Nu reușim să convingem o parte din această Cameră și nici Comisia de faptul că ar fi absolut necesar ca parlamentele acestor țări să-și spună mai întâi cuvântul, înainte să ne cereți nouă, Parlamentului European, opinia cu privire la aspecte care vor afecta în mod direct viețile oamenilor care trăiesc acolo. În aceste condiții, sper că lucrurile se vor schimba în această privință.

De asemenea, cred că este important - din fericire, și dvs. ați evidențiat acest lucru - să implicăm ONG-urile și societatea civilă africană mult mai mult și mult mai bine în acest proces; am menționat și diaspora, însă aceasta are legătură cu noi, cei din UE. Nu știu ce s-a făcut în mod concret în această privință însă, în orice caz, consider că orice ar fi, acordă șanse de succes procesului pe care l-ați demarat.

Toomas Savi, în numele Grupului ALDE – Dle președinte, anul 2007 a fost, din păcate, al doilea an la rând când contribuțiile țărilor dezvoltate la asistența oficială pentru dezvoltare au scăzut. Sunt, așadar, bucuros că raportarea a reiterat necesitatea de a îndemna statele membre ale Uniunii Europene să își respecte angajamentele.

Consider că statele membre ar trebui să revizuiască asistența pe care o oferă în prezent țărilor vizate, întrucât graficul intermediar din 2008 privind evoluția Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului indică faptul că

Africa Subsahariană este singura regiune care se află cu mult în urmă față de progresul așteptat. Aș dori să folosesc această oportunitate pentru a încuraja statele membre să își sporească contribuția acordată Africii Subsahariene, care este cea mai puțin dezvoltată regiune din lume. De asemenea, țările vizate nu sunt întotdeauna foarte receptive față de natura condiționată a asistenței UE. Ar trebui să continuăm eforturile de implicare mai intensă a acestor țări.

Criza economică globală este o povară pentru noi toți, însă nu trebuie să uităm sau să ignorăm faptul că țările cel mai puțin dezvoltate sunt și cele mai vulnerabile acum. Mai mult decât atât, dată fiind situația de stagnare din Africa, Europa este din ce în ce mai intimidată de fluxul de imigranți care ar putea deveni istovitor pentru sistemul de asigurări sociale. Este mult mai înțelept să încercăm să contribuim la rezolvarea problemelor oamenilor din țările în curs de dezvoltare înainte ca acestea să se transforme în preocupări pe care trebuie să le abordăm aici, în Europa.

Wiesław Stefan Kuc, în numele Grupului UEN – (PL) Dle președinte, dle comisar, discutăm din nou despre Africa în Parlamentul European. Astăzi, nu vorbim despre război, drepturile omului sau ajutorul pentru țările în curs de dezvoltare. În schimb, încercăm să rezumăm situația actuală a parteneriatului dintre Africa și Uniunea Europeană. Din păcate, acest parteneriat este practic inexistent.

Ca să fim cinstiți, avem aspirații destul de mari cu privire la înțelegerea și cooperarea dintre Uniunea Africană, Parlamentul Uniunii Africane și Comisia Uniunii Africane. Cu toate acestea, Africa continuă să fie cel mai sărac continent de pe planetă, unde oamenii au cea mai scăzută speranță de viață din lume, unde există foamete și boli cu o răspândire fără precedent, în timp ce nivelul educației și serviciilor sanitare este aproape inexistent,, în special în zonele urbane sărace și în sate.

Impactul pozitiv al Uniunii Africane asupra situației economice este atât de mic încât, în realitate, este o simplă organizație fictivă, care nu are nicio influență în ceea ce privește rezolvarea problemelor de zi cu zi. Este o organizație de politicieni, prin intermediul căreia aceștia participă la viața politică globală. Africa este un continent bogat în resurse naturale, care sunt folosite de întreaga lume. Acest lucru nu a avut însă niciun efect pozitiv în privința nivelului de trai al populației sau a reducerii sărăciei. Diverse organizații încearcă să rezolve problema sărăciei, însă progresul este cu greu vizibil. Raportoarea, dna Martens, a afirmat în mod clar acest lucru.

Chiar nu știm cum să ajutăm Africa, iar raportul nu oferă o soluție. Să ne aducem aminte cum, în decurs de câteva zile, Kenya, dintr-o țară pașnică, a devenit o baie de sânge. Cum putem garanta faptul că asistența financiară acordată de diverse țări este distribuită corespunzător? Aceasta este o chestiune pe care am discutat-o acum câteva luni. Am vorbit și despre măsurile pe care le ia China. Oare a găsit China calea cea bună? Ar trebui să cercetăm această cale cu atenție.

Luisa Morgantini, în numele Grupului GUE/NGL – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, strategia comună UE-Africa reprezintă în primul și în primul rând o mare provocare, o ocazie pentru noi să arătăm că suntem capabili să ne examinăm dintr-o perspectivă nouă, pe noi înșine și politicile noastre. Cred că încă trebuie să medităm cu atenție asupra relațiilor dintre cele două continente și a strategiilor noastre de dezvoltare.

Acesta este un proces de durată; nu ne putem aștepta să rezolvăm totul dintr-o dată și este și un demers foarte complicat însă, în primul rând, după părerea mea, acesta trebuie să fie un proces participativ, conturat de jos în sus: un parteneriat între egali.

Reuniunea la nivel înalt de la Lisabona nu a reușit să realizeze întrutotul acest lucru, poate din cauza faptului că a fost perfectat în grabă și nici Uniunea Europeană, nici Uniunea Africană nu au dorit sau nu au putut să confere un rol structural parlamentelor și societății civile, în Africa sau în Europa. Se împlinește un an de la reuniunea la nivel înalt și, după cum evidențiază în mod clar raportul Martens, Parlamentul nostru, Parlamentul Panafrican și societatea civilă nu au nici la ora actuală o influență în determinarea strategiei.

Este deci vital, nu în ultimul rând pentru a îndeplini Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în materie de combatere a sărăciei și a bolilor și de dezvoltare a agriculturii și a educației, ca aceste aspecte să fie incluse, împreună cu alte probleme care au fost ridicate, de la desertificare la schimbările climatice și energie.

Prin urmare, este esențial ca parteneriatul democratic să fie deschis publicului, pentru acesta în totalitate și să nu fie limitat doar la guverne și comisii. Noi, Parlamentul European, ne-am intensificat relațiile cu Parlamentul Panafrican și nu încap nicio îndoială că acești pași înainte au avut un impact pozitiv asupra strategiei comune UE-Africa.

În 2007, a apărut însă o serie de îndoieli cu privire la finanțare. Se vor găsi oare fondurile pentru punerea în aplicare a acestei strategii comune? Care este viitorul statelor ACP și al Acordului de la Cotonou? Care va fi relația noastră cu organizațiile internaționale - Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional și OMC? Haideți să conlucrăm pentru a face aceste instituții mai democratice.

În încheiere, cred că ar trebui să prindem curaj și să continuăm demersul nostru, deoarece Africa, după cum am aflat în ultimii ani, este un continent bogat în resurse umane și economice; un adevărat partener. Este extraordinar de văzut, și dl comisar Michel, pe care îl cunosc bine, este conștient de acest lucru, că există o mare bogăție și nu doar moarte, distrugere și război, deși trebuie, bineînțeles, să depunem mari eforturi pentru a institui pacea și democrația.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM – (NL) Dle președinte, mai întâi aș vrea să-i mulțumesc raportoarei, dnei Martens, pentru acest raport consistent. Este bine că Parlamentul nu doar salută anunțarea unui parteneriat, ci și monitorizează într-adevăr rezultatele concrete ale acestuia. De aceasta are nevoie Africa: bazele unui parteneriat de succes cu Africa necesită o bună guvernare și respectarea drepturilor omului. Acestea sunt aspecte esențiale pe un continent unde primarii pot răsturna președinți și unde un alt președinte și-a schilodit propria populație pentru a anihila opoziția.. Consiliul și Comisia ar trebui să le considere prioritare.

Când mă refer la buna guvernare, mă gândesc și la rolul Chinei, care este menționată doar în trecere în această rezoluție. Mă uimește faptul că nu se aduce nicio critică în legătură cu consecințele uneori dezastruoase ale implicării Chinei în Africa. Uniunea Europeană ar putea să învețe o lecție din cele 2 miliarde de euro pe care Fondul de dezvoltare China - Africa le-a investit în Africa. Faptul că Beijingul investește și în țări precum Zimbabwe spune totul despre contribuția Chinei la asigurarea pe termen lung a democrației și a bunei guvernări în Africa.

De asemenea, aș dori să-i adresez raportoarei un comentariu. În paragraful 46, dumneaei se referă la securitatea și suveranitatea alimentară. Cred că ceea ce lipsește în această rezoluție este o expunere cât de scurtă a unei probleme care a existat de mai mulți ani, și anume închirierea sau chiar cumpărarea de către societăți sau state din afara continentului a unor mari suprafețe de teren agricol, recolta mergând către investitorii străini și nu în beneficiul populației locale subnutrite. Astfel de situații sunt cu adevărat supărătoare. În plus, aceste investiții nu creează locuri de muncă. Este păcat că rezoluția nu abordează această problemă aparte, căreia astăzi i se acordă din nou foarte multă atenție în mass-media.

Michael Gahler (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, în calitate de președinte al Delegației ad-hoc pentru relațiile cu Parlamentul Panafrican, aș vrea să profit de această ocazie pentru a mulțumi celor, mulți la număr, care s-au implicat. Mai întâi, aș dori să îi mulțumesc dnei Maria Martens, care a pregătit un raport excelent privind progresele făcute în legătură cu strategia UE-Africa adoptată. În al doilea rând, aș vrea să mulțumesc instituțiilor care s-au implicat. Am reușit, în cadrul unui dialog multilateral la care au participat șase interlocutori, să ajungem la un acord între cele două parlamente. Ambele comisii au căzut de acord, după cum au făcut-o și cele două parlamente și cele două consilii. În ceea ce privește Consiliul, aș vrea să menționez mai ales departamentul juridic, care este întotdeauna deosebit de important în astfel de chestiuni, unde pozițiile sunt adeseori divergente. Cu toate acestea, ca urmare a primei întruniri de la Adis Abeba, am reușit, în cursul celei de-a doua întruniri de astăzi, să punem în aplicare și să cădem în sfârșit de acord cu privire la ceea ce fusese hotărât referitor la implicarea celor două parlamente.

Aș vrea să comentez asupra celor spuse de dl Hutchinson. Ce se întâmplă de fapt? Într-adevăr, se întâmplă multe nenorociri în Africa. Cu toate acestea, și poate că este o coincidență, impresia mea este că, din momentul adoptării acestei strategii comune, Africa a început să reacționeze diferit la loviturile de stat. În Mauritania, Guineea, Guineea-Bissau și Madagascar, Africa a reacționat prin suspendarea statutului de membru al acestor țări. Acest lucru nu s-a întâmplat în trecut. Atunci, acestea ar fi fost ignorate.

În această privință, aș vrea să adaug și faptul că noi, ca guverne europene, ar trebui să ținem seama de aceste lucruri. Dacă acest parteneriat se bazează pe valori comune, atunci și europenii trebuie să reacționeze odată cu africanii când se întâmplă ceva rău în Africa. De aceea sunt încrezător cu privire la faptul că dacă, în calitate de parlamente, ne vom implica mai mult în punerea în aplicare a acestei strategii în viitor, vom putea aduce un plus de valoare acestui parteneriat.

Ana Maria Gomes (PSE) – (PT) Doresc să o felicit pe dna Martens pentru acest raport important și să subliniez cât este de important rolul acestui Parlament în monitorizarea punerii în aplicare a strategiei comune Africa-UE și a planului de acțiune respectiv.

Unii pași importanți au fost deja făcuți în ceea ce privește câteva dintre cele opt parteneriate ale acestei strategii, în special formarea de grupuri comune de experți și de echipe de implementare și începerea dialogului în contextul acestor parteneriate.

Totuși, regret faptul că, la sfârșitul primului an, unele parteneriate sunt încă la etapa de definire a metodelor de lucru și nu au fost stabilite obiective măsurabile, termene sau alocări de bugete.

Sper că următorul raport de activitate anual va fi mai concret decât primul în prezentarea rezultatelor și în indicarea pachetelor financiare. Este extrem de important să fim vigilenți în ceea ce privește onorarea angajamentelor luate de Uniunea Europeană și de statele membre, în scopul de a alege spre îndeplinire Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că recesiunea globală, care ne afectează pe toți, nu afectează în mod disproporționat țările și popoarele din Africa, acestea fiind deja cele mai vulnerabile.

Dezvoltarea și guvernanta democratică în Africa trebuie să facă parte din strategia de ieșire din criză pentru noi toți. În această privință, avem nevoie și de progrese semnificative în toate parteneriatele, inclusiv în cele care sunt mai sensibile din punct de vedere politic, așa cum este cazul guvernantei și drepturilor omului.

Rolul Parlamentului European în acest proces trebuie să fie susținut prin conferirea oficială de funcții de monitorizare și prin implicarea acestuia în activitatea echipelor de implementare a strategiei. Este, de asemenea, vital să se asigure implicarea în acest proces a reprezentanților societății civile atât din Europa, cât și din Africa, în special a parlamentelor naționale, a ONG-urilor și a mijloacelor de informare în masă.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN) - (PL) Dle președinte, aș dori să atrag atenția asupra a trei aspecte din această dezbatere. Mai întâi, în decembrie 2007, Parlamentul European a adoptat o nouă strategie UE-Africa, care viza asigurarea egalității între cele două părți. Motorul acestei strategii era reducerea sărăciei în țările africane. Cu toate acestea, anul trecut nu s-a progresat prea mult în această privință.

În al doilea rând, criza economică și financiară care persistă ar putea înrăutăți, din păcate, situația cu care se confruntă țările africane. Cele mai importante instituții financiare ale lumii au emis următoarele previziuni pentru 2009. FMI estimează că PIB-ul global va scădea cu 1%, în timp ce Banca Mondială estimează o scădere de 2%. OMC prevede o scădere a valorii comerțului la scară globală de până la 9%. Va fi prima dată când se întâmplă acest lucru în ultimii 50 de ani. Conform FMI, criza cu care se confruntă cele mai dezvoltate țări se va extinde și la țările în curs de dezvoltare, inclusiv la cele din Africa, iar șomajul în creștere și sărăcia ar putea cauza tulburări civile și, în anumite cazuri, ar putea duce și la război.

Sper că, având în vedere criza și repercusiunile acesteia, care vor continua să se facă simțite în următorii ani, strategia de cooperare UE-Africa va fi modificată corespunzător, pentru a preveni astfel de tulburări civile sau poate chiar un conflict armat cauzat de criza economică globală.

Juan Fraile Cantón (PSE) - (ES) Dle președinte, la Lisabona, în decembrie 2007, șefii de stat sau de guvern ai Uniunii Europene au adoptat strategia comună Africa-UE și primul plan de acțiune pentru punerea în aplicare a acesteia.

Au existat trei aspecte care au determinat această strategie. Primul a fost faptul că, pe continentul african, procesele de pace și consolidarea treptată a sistemelor democratice coexistă cu conflictele persistente, precum cel din Darfur, cu sărăcia extremă și cu înmulțirea situațiilor precum valurile masive de imigranți ilegali.

Al doilea este faptul că Africa Subsahariană este cea mai săracă regiune de pe planetă. Populația are o speranță de viață foarte mică, nivel scăzut de educație și de alfabetizare, iar creșterea demografică este însemnată. Trei sute de milioane de oameni trăiesc cu mai puțin de 1 euro pe zi.

Al treilea este faptul că Africa este focarul marilor pandemii, locul în care trăiesc peste două treimi din persoanele infectate cu SIDA și locul unde 90% dintre decese sunt cauzate de malarie.

În anul care a trecut am progresat foarte puțin în ceea ce privește obiectivele pe care ni le-am fixat și, având în vedere că planul de acțiune se extinde până în 2010, trebuie să acționăm imediat în două domenii importante. Mai întâi, trebuie să cooperăm cu privire la guvernanta democratică, întărirea instituțiilor și intensificarea rolului societății civile, cu atenție deosebită pentru politicile privind egalitatea între sexe. În al doilea rând, trebuie să cooperăm pentru satisfacerea nevoilor sociale elementare, în lupta împotriva foametei și în lansarea de programe de dezvoltare pentru educație și sănătate și pentru accesul la resurse de bază, precum apa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Dle președinte, parteneriatul despre care discutăm astăzi este răspunsul la nevoile Africii, deoarece oferă sprijin pentru procesul de democratizare în țările africane și pentru drepturile omului și, în același timp, asigură o implicare puternică, bilaterală, în lupta împotriva schimbărilor climatice și în domeniul securității energetice.

Astăzi, ținând cont de creșterea nivelului de co-dependență și de responsabilitatea comună la nivel global, avem nevoie și de angajamentul partenerilor potențial mai slabi. Să luăm drept exemplu lupta împotriva schimbărilor climatice. Deși contribuie cel mai puțin la poluarea atmosferei, Africa resimte cel mai puternic repercusiunile poluării. De aceea trebuie să includem țările africane în lupta împotriva schimbărilor climatice, mai ales în ceea ce privește folosirea pe scară cât mai largă a surselor de energie regenerabilă, care sunt la îndemâna acestor țări.

Anumite țări și-au propus să atragă țările africane în sfera lor de influență. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Africa nu are nevoie să fie controlată. În schimb, are nevoie de ajutorul și de sprijinul nostru. În același timp, ar trebui să tratăm Africa și ca un partener egal, nu doar ca pe un simplu beneficiar de ajutor financiar. O relație pe picior de egalitate stimulează un grad ridicat de angajament.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, aș vrea să le mulțumesc vorbitorilor.

Sunt bucuros că primele rezultate au stârnit satisfacție, însă nu mai încapă vorbă că nu este nici pe departe destul. Trebuie să înțelegem că structurile există doar de un an și că ar trebui să trecem la etapa următoare în 2009.

Accept ideile principale ale diferitelor discursuri, problemele care au fost ridicate corespunzând perfect convingerilor mele. Este clar că nu poate exista niciun progres atâta timp cât nu există proprietate, după cum spuneau dl Hutchinson și dna Morgantini. Este la fel de evident faptul că rolul parlamentelor naționale și cel al societății civile sunt extrem de importante.

Mai mult, regret faptul că nu a fost posibilă realizarea unei reforme aprofundate a mecanismelor instituționale care guvernează responsabilitatea Parlamentului privind politica de dezvoltare. Îmi aduc aminte că ați solicitat dezbaterile documentelor de strategie de țară nu numai aici, ci și în parlamentele naționale ale partenerilor. Consiliul European nu mi-a permis acest lucru, de aceea am trimis documentele de strategie de țară adunării parlamentare comune. Astfel, le-ați trimis mai departe parlamentelor Europei, însă toate acestea nu se întâmplă în virtutea vreunui regulament instituțional, după cum sincer mi-aș dori să fie cazul. Aș vrea să vă amintesc faptul că aceasta va continua să fie una dintre prioritățile mele absolute, deoarece am face progrese enorme dacă Fondul European de Dezvoltare ar fi inclus în buget. Cât timp acesta nu va fi inclus în buget, încă vom avea motive fictive să nu lăsăm Parlamentul să joace rolul pe care ar trebui să-l joace și, drept rezultat, comisarul responsabil cu dezvoltarea va fi uneori lipsit de putere. Ar fi mult mai simplu dacă aș putea discuta prioritățile, programele și proiectele aici, în Parlament; aș putea avansa, încurajat de această susținere. Din păcate, acest lucru nu este posibil deocamdată. Să sperăm că vom ajunge acolo.

Nu vreau să omit aspecte care nu mi se par corecte nici mie. Aș vrea să vă amintesc faptul că anul trecut am cheltuit la nivel european contribuția Comisiei și a statelor membre, fiecare venind cu câte 46 de miliarde de euro. Cu toate acestea, avem cu 1,7 miliarde de euro mai puțin față de ceea ce s-a programat sau, dacă putem spune așa, față de obiectivul care se stabilise. Nu sunt deloc mulțumit de acest lucru, pentru care cred că trebuie să luptăm în viitor. Parlamentul va trebui să fie un adevărat ambasador pentru acest mesaj și să exercite presiune. Vom avea nevoie de toate forțele disponibile la nivel politic, pur și simplu pentru a determina statele membre să își respecte angajamentele asumate în 2005. Nu va fi ușor. Îmi amintesc și acum lupta care s-a purtat pentru miliardul necesar facilității pentru alimente. Nu a fost ușor, însă am obținut condiții bune. Am primit un miliard în plus, colectarea căruia s-a întins însă pe durata a trei ani, în loc de doi. Din fericire totuși, proiectele merg înainte și punerea în aplicare a acestora continuă cu rezultate pozitive. Prin urmare, sunt întrutotul de acord.

membru al Comisiei – Nu intenționăm să redeschidem discuția privind problemele CAD. Există câteva modificări în discuție la scară mică, de exemplu, misiunile de menținere a păcii.

membru al Comisiei – (FR) Nu avem, prin urmare, nicio intenție să redeschidem această dezbateri. Mai mult decât atât, trebuie să spun că sunt foarte precaut. Nu sunt în mod special în favoarea redeschiderii acestei dezbateri, pentru că veți vedea că anumite state membre participă la aceasta pentru a include cheltuieli de orice fel în bugetul aferent.

Trebuie să vă spun, dle Cook, că nu sunt de acord cu ceea ce se spune referitor la faptul că ne-am pierdut idealurile. Nu cred că este cazul nostru. Cred că este de ajuns să auziți vocile din această Cameră ca să vă dați

seama că suntem încă extrem de dedicați apărării țărilor în curs de dezvoltare. Nu este adevărat să se afirme că nu contribuim la soluție. Evident, nu se poate ca noi să avem soluții pentru toate, însă mă cutremur când mă gândesc cât de săracă ar fi lumea fără ajutorul european.

Nu este destul, sunt perfect de acord, însă reprezintă 57% din ajutorul acordat la scară mondială. Din păcate, nu cred că putem discuta acum despre acestea, însă a ști dacă ajutorul european din partea statelor membre sau a Comisiei își atinge încă scopurile sau este încă eficient, dacă este sau nu un mod bun de a face lucrurile, este o altă problemă. Mi-aș dori ca această dezbatere să reia chestiunea stabilirii sau nu a sprijinului bugetar și a condițiilor conexe, întrucât, asemeni dvs., sunt foarte nesigur în privința acestora din urmă.

Acestea fiind spuse, trebuie să știm bine ce vrem. Dacă dorim să determinăm un guvern să se adreseze societății civile sau să determinăm populația, sau parlamentul în unele cazuri, să se implice, este necesar să acceptăm și faptul că trebuie să impunem condiții. Și aceasta pentru că uneori nu este de ajuns să spui unui guvern „sperăm că veți face asta”, să ținem pledoarii impresionante sau pur și simplu să facem sugestii prietenești. Problema condițiilor - nu îmi place cuvântul condiție și prefer să vorbesc despre criterii - este încă importantă. Când vorbiți, de exemplu, despre profil, cred că este încă normal să putem să formulăm unul. Acest profil nu a fost folosit pentru a stabili bugetul pentru inițiativă. Este normal ca noi să analizăm profilurile de guvernare ale fiecărei țări în condițiile în care ne pregătim să le acordăm cu până la 25 sau chiar 30% mai multe stimulente financiare. Toate aceste dezbateri sunt încă deschise. Nu doresc să le închid, însă sper să putem face acest lucru la un moment dat.

Voi trece peste tot ce ține de China. Evident, consider că este o discuție bună. Cred, desigur, că țările în curs de dezvoltare au dreptul să coopereze cu cine vor. Africa nu mai este teritoriul exclusiv al Europei și acesta este un lucru foarte bun. Consider că este un aspect important.

Este, într-adevăr, recomandabil să punem la îndoială calitatea politicilor de dezvoltare stabilite între China și Africa. Nu îi putem critica pentru acestea, însă ne putem pune întrebări. De exemplu, de câteva luni, primesc rapoarte privind contracte chineze încheiate în Republica Democrată Congo. Nu spun că acestea sunt contracte oneroase. Spun doar că există o întreagă serie de întrebări care merită răspunsuri. Momentan, ne ocupăm de găsirea de răspunsuri, mai ales în ceea ce privește garanțiile de stat, deoarece este vorba de un acord încheiat cu o întreprindere privată. De asemenea, avem de-a face cu numărul mare de împrumuturi comparate cu niște cadouri, cu faptul că nu au fost acordate în urma unor licitații și că este vorba despre aproape aceeași sumă cu datoria țării față de Fondul Monetar European. Toate acestea sunt aspecte pentru care trebuie găsită o soluție, însă nu prin denunțarea acestui tip de relație. Țările africane au dreptul să încheie și cu China acorduri de parteneriat. Nu voi reveni asupra acestui subiect.

Dnă Morgantini, cred că ați abordat câteva aspecte care au fost deja ridicate de dl Hutchinson. Cred că adevărata problemă va fi întotdeauna să ne asigurăm că relația dintre noi și țările în curs de dezvoltare este una de parteneriat veritabil. Cred că reuniunea la nivel înalt de la Lisabona a fost un pas înainte semnificativ, întrucât cel puțin am redactat bazele unei noi filosofii de parteneriat pe picior de egalitate în ceea ce privește drepturile și responsabilitățile.

Cu toate acestea, este clar că nu ne-am atins încă scopul și că acesta este unul dintre aspectele legate de proprietate și, acolo unde este posibil, de sprijinul bugetar. Ține de proprietate în ceea ce privește societatea civilă și dezbaterea la nivel parlamentar. Cred că aveți dreptate și că acestea sunt domeniile asupra cărora trebuie să ne concentrăm.

Ați adresat o altă întrebare care reprezintă o adevărată preocupare pentru mine și care este, după părerea mea, un subiect esențial de dezbatere. Aceasta a fost „cum putem obține o mai bună armonizare: determinând oamenii să lucreze mai bine împreună, distribuind mai bine sarcinile, susținând prin mijloace mai potrivite politica de dezvoltare globală între diverșii parteneri; care este rolul Băncii Mondiale, al Organizației Mondiale a Comerțului, al Fondului Monetar Internațional, al Comisiei și al tuturor donatorilor importanți?”

Este adevărat că momentan, așa cum s-a spus și în altă întrunire, există suprapuneri și reproduceri. Există chiar concurență, care nu este întotdeauna una utilă. Vă pot spune că s-au înregistrat progrese semnificative în ultimii doi ani, mai ales cu Banca Mondială. Vă pot spune că sunt relativ optimist la vederea noului mesaj, a noii strategii și a noii filosofii pe care le reperez la Banca Mondială. Există, prin urmare, loc pentru un alt gen de cooperare; pentru o colaborare între diverșii parteneri, și cred că ați atins cu adevărat un subiect esențial, pe care va trebui să-l examinăm cu atenție sporită.

Bineînțeles, buna guvernare este un element major; este motivul pentru care am prevăzut elaborarea pachetului privind guvernarea.

Dna Gomez a adus în discuție subiectul important al efectelor crizei financiare asupra situației economice și sociale din țările în curs de dezvoltare. Majoritatea experților sunt în prezent de acord când spun că va exista o scădere de cel puțin 2% a creșterii, ceea ce reprezintă cu până la 50 de milioane mai mulți oameni săraci. Trebuie să fim foarte conștienți de acest lucru.

În ceea ce ne privește, voi fi deja foarte mulțumit dacă statele membre își vor păstra promisiunile făcute în 2005. Vă asigur că va trebui să luptăm împreună din greu pentru a forța statele membre să facă acest lucru.

În al doilea rând, pregătesc o comunicare, pachetul pentru aprilie pe care l-am promis, care abordează și alte aspecte decât cel privind asistența publică pentru dezvoltare. Voi încerca să mobilizez o serie întreagă de secțiuni bugetare pentru politicile de dezvoltare ale Comisiei. Trebuie să vă spun că există câteva piste cu adevărat interesante. De asemenea, colaborez cu Banca Europeană pentru Investiții la acest pachet, mai ales în ceea ce privește infrastructura de sprijin pentru a obține o dezvoltare rapidă și un impact destul de rapid. Voi veni în fața Parlamentului cu acestea în aprilie. Aș vrea să spun că mai am încă un subiect foarte important de acoperit, și anume rolul societății civile și al parlamentelor naționale.

Și cu aceasta voi încheia. Dl Hutchinson a sugerat odată că ar putea fi desfășurate niște experimente cu membrii acestei Camere și poate cu membrii parlamentelor statelor membre, care ar putea merge în țările unde este posibil pentru a organiza dezbateri cu privire la documentele de strategie de țară. Am avut ocazia să fac acest lucru în trei țări diferite. Totul s-a desfășurat foarte bine, însă este evident că acest lucru a fost posibil datorită faptului că în aceste trei țări am beneficiat de sprijinul guvernelor respective, fără de care ar fi fost extrem de dificil. Consider, prin urmare, că aveți dreptate: mobilizarea acțiunii parlamentare este cu siguranță una dintre priorități. În orice caz, credeți-mă că voi face tot ce îmi stă în putință pentru a garanta acest lucru.

Maria Martens, raportoare – (NL) Dle președinte, de fapt nu mai am multe de adăugat. Aceasta este prima dezbatere despre punerea în aplicare a strategiei. Am făcut un prim pas, însă este abia începutul. Încă mai avem extraordinar de multe de făcut. Africa rămâne cel mai sărac continent. Cu toții ați evidențiat care sunt preocupările noastre și care sunt provocările cu care ne confruntăm, în ceea ce privește pacea și securitatea, creșterea economică, buna guvernare, construirea de capacități sau rolul parlamentelor și al societății civile. Dl comisar a făcut remarcile necesare în această privință.

Aș vrea să vă mulțumesc dumneavoastră, colegilor membri, dlui comisar și colegilor noștri din Parlamentul Panafrican. Vom continua să urmărim acest proces.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

18. Contracte OMD (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a unei serii de rapoarte, opt în total, deci aș dori să îi rog pe toți membrii să respecte cu strictețe timpul alocat acestei proceduri și, de asemenea, aș ruga Comisia să formuleze răspunsuri la obiect, altfel vom avea probleme în respectarea ordinii de zi. Acest lucru va fi util și pentru interpreți.

Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0085/2009) elaborat de domnul Hutchinson, în numele Comisiei pentru dezvoltare, referitor la contractele OMD [2008/2128(INI)].

Alain Hutchinson, raportor – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, de aproape trei ani, Uniunea Europeană și statele membre se dedică îmbunătățirii eficienței colaborării noastre cu țările în curs de dezvoltare. S-a făcut câte ceva, însă există o rezistență puternică, mai ales în statele membre și, prin urmare, mai sunt de făcut progrese enorme.

Accesul la serviciile sănătate și la educația elementară reprezintă doar un vis pentru milioane de oameni, dintre care mulți sunt femei. În fiecare zi, 72 de milioane de copii – majoritatea fete – nu merg la școală. În fiecare minut, o femeie moare ca urmare a complicațiilor legate de sarcină sau în timpul nașterii și un copil moare la fiecare trei secunde din cauza unei boli pe care un doctor ar fi putut-o preveni foarte ușor.

Din punct de vedere geografic, după cum am amintit, Africa Subsahariană este cea care continuă să treacă prin situația cea mai gravă și, dat fiind cursul actual al evenimentelor, există riscul ca această situație să continue mulți ani la rând.

În acest context, este adevărat că sprijinul bugetar, adică ajutorul financiar inclus direct în bugetul țărilor beneficiare, ar putea contribui în mod util la acordarea unui ajutor mai previzibil, orientat către sectoare prioritare, deci mai eficient. De aceea, Comisia a venit cu ideea perfectării contractelor Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), pe care intenționează să le propună anumitor țări pentru a angaja fonduri pentru o perioadă de șase ani și pentru a organiza o monitorizare anuală care să evidențieze obținerea rezultatelor privind sănătatea și educația.

Raportul nostru subliniază importanța unei astfel de inițiative, însă ridică și o serie de întrebări care necesită răspunsuri clare. De exemplu, care sunt criteriile pe care Comisia le va propune spre îndeplinire țărilor în curs de dezvoltare care aspiră la perfectarea acestui tip de contract? Care ar fi durata unui astfel de proiect și care ar fi condițiile pentru realizarea acestuia? De asemenea, am vrea să evidențiem faptul că nu a fost publicată încă nicio comunicare oficială a Comisiei pe marginea acestui subiect; dacă doriți să cunoașteți mai multe detalii, nu există la ora actuală documente interne pe care să le consultați, doar informațiile de bază, disponibile pe site-ul web al Comisiei pentru dezvoltare.

Deși sprijinul bugetar al Comisiei are mai multe caracteristici pozitive, cum este faptul că este legat de obținerea de rezultate privind sănătatea și educația, sau că este de obicei planificat pe durata a trei ani, trebuie să știți că este departe de a fi perfect. De exemplu, vă reamintesc faptul că, asemenea majorității furnizorilor de ajutoare, Comisia va acorda sprijin bugetar doar țărilor care au pus în aplicare un program al Fondului Monetar Internațional. Această situație este problematică, mai cu seamă când știm că astfel de programe pot limita capacitatea guvernului de a investi în dezvoltare și că sunt stabilite obiective prea ambițioase, mai ales în ceea ce privește inflația și deficitul bugetar.

Apoi, chiar și în cazul în care Comisia decide să ofere sprijin bugetar pe termen lung, nu se poate garanta sub nicio formă că acest ajutor nu va deveni obiectul unor proceduri birocratice care, după cum știm, pot duce la întârzieri semnificative de plată.

În cele din urmă, sprijinul bugetar suferă de o serioasă lipsă de transparență și de proprietate din partea țărilor implicate și a populațiilor acestora. Acordurile de finanțare sunt făcute doar foarte rar publice, iar Comisia nu include de obicei organizațiile societății civile și membrii parlamentului în dialogurile sale cu guvernele țărilor în curs de dezvoltare, după cum am menționat mai devreme.

Totuși, în prezent este recunoscut la scară largă faptul că, în sensul eficienței, dezvoltarea trebuie să fie întrutotul în mâinile, nu doar ale guvernelor, ci și ale populației din țările în curs de dezvoltare.

În câteva cuvinte, proiectul contractelor ODM va reprezenta doar o ocazie de a îmbunătăți eficiența ajutorului nostru, dacă este definit foarte bine, împreună cu condițiile de eligibilitate, execuție și evaluare pe care le prevede. Raportul nostru subliniază așadar importanța inițiativei, în timp ce îndeamnă la atenție și evidențiază nevoia unei mai mari clarități din partea Comisiei cu privire la intențiile sale și a oferirii de răspunsuri la întrebările specifice ridicate în raport.

Nu vreau să închei fără a vorbi pentru un moment despre recentul Raport special al Curții de Conturi privind ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comisia Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană. Concluziile raportului sunt îngrijorătoare. Din punct de vedere financiar, observăm că valoarea ajutoarelor publice în sectorul sanitar nu a crescut din 2000. Mai mult decât atât, se pare că sprijinul bugetar a fost folosit foarte puțin în acest sector în Africa Subsahariană. În consecință, dle comisar, înțelegeți de ce în raportul nostru ne întoarcem la ideea că este absolut esențial să ne concentrăm mai mult pe sectorul sanitar, dar și că nu există nimic care să garanteze că vom reuși acest lucru prin contractele ODM.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi, aș vrea să mulțumesc Comisiei pentru dezvoltare și raportorului acesteia, dl Hutchinson, pentru acest raport care revine asupra unei serii de chestiuni și preocupări pe care le împărtășim întrutotul.

Dacă dorim să realizăm Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) până în 2015, este nevoie de acordarea unui ajutor pentru dezvoltare mai bun și mai eficient, dar în egală măsură mult mai previzibil și mai puțin volatil, după cum ne amintește foarte bine raportul domniei voastre.

Aceste eforturi vor fi făcute, desigur, folosind o combinație de mai multe instrumente. Cu toate acestea, din punctul meu de vedere, în țările care permit acest lucru, sprijinul bugetar, fie el general sau sectorial, rămâne instrumentul cel mai potrivit și mai bine adaptat.

Sprijinul bugetar reprezintă cea mai bună metodă de a întări sistemele și procesele naționale, de a spori proprietatea din partea țării, de a facilita armonizarea, de a reduce costurile tranzacțiilor, eficientizând astfel gestionarea cheltuielilor publice și de a accelera realizarea obiectivelor de dezvoltare.

Comisia a sporit deja foarte mult utilizarea sprijinului bugetar și va continua să facă acest lucru pe parcursul următorilor șase ani, în cadrul celui de-al zecelea Fond European de Dezvoltare (FED). Scopul este de a face acest instrument mai eficient și mai previzibil și din acest motiv Comisia, consultând statele membre și alte părți interesate, a elaborat o formă de sprijin bugetar pe termen mai lung, formă pe care am denumit-o contractul ODM, destinat țărilor care întrunesc anumite criterii: rezultate anterioare bune, gestionare fiabilă a finanțelor publice, politică sectorială corespunzătoare și așa mai departe. Contractul ODM este evoluția normală a sprijinului bugetar general, nu doar pentru că este mai previzibil, ci, mai presus de toate, pentru că este orientat spre rezultate și poate avea un răspuns gradat în funcție de performanțe. Este vorba de state partenere care se angajează să își orienteze politicile, și prin urmare cheltuielile, către realizarea ODM.

Contractul ODM oferă următoarele elemente cheie: un angajament pe durata a șase ani, față de durata normală de trei ani a sprijinului bugetar general; o plată garantată fixă de cel puțin 70% din angajamentele totale, cu condiția să nu existe nicio încălcare a condițiilor în care devin scadente plățile sau a elementelor esențiale și fundamentale ale cooperării; o componentă variabilă de până la 60%, destinată răsplătirii performanței în vederea realizării ODM și legată de indicatorii rezultatelor, în principal în domeniile sănătății și educației, cât și progresele realizate în gestionarea finanțelor publice.

Țările sunt eligibile dacă au pus deja în practică în mod satisfăcător un sprijin bugetar ca parte al celui de-al nouălea FED, precum și dacă dau dovadă de un puternic angajament în ceea ce privește monitorizarea și îndeplinirea ODM. Scopul este de îmbunătăți gestionarea resurselor bugetare ale țărilor în care donatorii au propria coordonare.

După evaluarea a 10 țări, Comisia a atribuit contracte ODM în șapte dintre acestea: Burkina Faso, Ghana, Mali, Mozambic, Rwanda, Uganda, Tanzania și Zambia. Aceste programe au fost prezentate și atribuite de către statele membre în luna decembrie. Trei contracte au fost deja semnate: cu Zambia și cu Rwanda, pe care le-am semnat personal, precum și cu Mali. Celelalte vor fi finalizate în cursul următoarelor săptămâni. Împreună, aceste șapte programe reprezintă cca 1,8 miliarde de euro. Cu alte cuvinte: aproape 50% din sprijinul bugetar general total și aproape 14% din totalul celui de-al zecelea FED pentru programe indicative naționale.

Este de la sine înțeles – de fapt, raportul domniei voastre încurajează acest lucru – că vom încerca să extindem această măsură și la alte țări, inclusiv non-ACP, în funcție de experiența câștigată din cooperarea cu aceste prime țări. În mod evident, va fi necesară și elaborarea altor abordări pentru țările care nu sunt încă eligibile pentru sprijinul bugetar, însă contractul ODM constituie deja o contribuție importantă la îmbunătățirea eficienței ajutorului și la accelerarea progresului către realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Toomas Savi (ALDE), în scris – Contractele ODM promit să constituie o trecere semnificativă spre o foaie de parcurs mai clară în vederea realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Bineînțeles, este important ca potențialul acestor contracte să nu fie diminuat de procedurile administrative excesive ale Comisiei, după cum a semnalat raportorul.

Natura condițională a asistenței pentru dezvoltare acordate de UE ar putea predomina doar în cazul în care UE ar acționa într-o situație de monopol, fiind singurul furnizor de asistență pentru dezvoltare. În acest moment, eforturile noastre în Africa, de exemplu, sunt într-o măsură destul de mare zadarnice, deoarece Republica Populară Chineză practică „dumpingul politic”, oferind ajutor fără cerințe legate de tranziția către democrație, statul de drept și respectarea drepturilor omului.

Unele guverne din Africa ar putea ocoli birocrăția Comisiei, neluând în seamă oferta noastră de ajutor pentru dezvoltare, fapt extrem de periculos, întrucât prin aceasta pierdem ocazia de a îndruma aceste țări în direcția corectă.

Aș vrea să solicit Comisiei să ia în considerare această preocupare prin simplificarea procedurilor și în același timp prin menținerea unui control suficient asupra plăților resurselor furnizate.

19. Responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0065/2009) elaborat de domnul Lehtinen, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție [2008/2249(INI)].

Lasse Lehtinen, raportor – (FI) Dle președinte, dle comisar, lanțurile de subcontractare sunt un lucru obișnuit în afaceri. Acestea contribuie la organizarea eficientă și flexibilă a activității. Sunt esențiale pentru ca piața internă să funcționeze corect și constituie o rețea economică și logistică necesară.

Cu toate acestea, în scopul garantării viabilității piețelor și a protecției consumatorilor, este esențial să folosim legislația pentru a stabili responsabilitățile cheie ale contractanților și ale subcontractanților. În acest raport, Comisia este îndemnată să stabilească un instrument juridic precis de determinare a responsabilității contractanților la nivel european, respectând în același timp diferitele sisteme juridice existente în statele membre și principiile subsidiarității și proporționalității.

În opt state membre legislația în această direcție este deja în vigoare, însă trebuie să putem reglementa relațiile dintre lanțurile de subcontractare și la nivelul Comunității. Problemele europene comune trebuie rezolvate prin reguli comune. Altfel, țările care nu au reglementat acest domeniu de afaceri pot distorsiona concurența în detrimentul celorlalți.

Aceasta nu constituie, prin urmare, o problemă legată doar de protecția lucrătorilor, ci și de punere la adăpost a competitivității companiilor care respectă regulile. Cu alte cuvinte, ține de prevenirea economiei gri. Atâta timp cât lanțurile de subcontractare reprezintă un mod mascat de a păstra un nivel scăzut al salariilor și de a evita plata impozitelor și a contribuțiilor sociale, povara va cădea pe umerii contribuabilului și ai companiilor concurente, în majoritate întreprinderi mici și mijlocii. La rândul lor, subcontractanții, în multe cazuri firme mici, au nevoie de reguli clare atunci când lucrează pentru contractanți foarte mari.

Am văzut deja în ce fel sistemele adaptate fiecărei țări pot acționa și ca forțe preventive. Pragul de neglijare a obligațiilor angajatorilor va fi mai înalt în condițiile în care oamenii se pot aștepta să fie pedepsiți pentru activități ilicite.

Este în interesul tuturor europenilor să respecte condiții minime privind ocuparea forței de muncă și reguli clare. În aceste condiții, forța de muncă se poate muta cu încredere dintr-o țară în alta, întreprinderile pot avea încredere în contracte, iar consumatorii pot fi siguri că prețul unui produs sau al unui serviciu este cel corect și a fost determinat în mod transparent. Nu este o coincidență faptul că raportul vorbește în mod special despre responsabilitatea socială a întreprinderilor.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Comisia salută acest raport.

Oricât de importantă ar fi subcontractarea pentru sporirea productivității și a competitivității, recunoaștem întrutotul necesitatea unor măsuri eficiente de garantare a faptului că aceasta nu încurajează și nu facilitează nerespectarea condițiilor de muncă, mai ales în cazul unor lanțuri lungi de subcontractare. Sunt necesare pedepse corespunzătoare, eficiente și disuasive de garantare a faptului că subcontractanții își respectă integral obligațiile legale și contractuale, mai ales în ceea ce privește drepturile lucrătorilor. O mai mare transparență în procesul de subcontractare va duce la o mai bună protecție generală a drepturilor lucrătorilor, o chestiune care este și va rămâne foarte importantă pentru Comisie, după cum știți.

În timp ce aş putea fi de acord cu principiul general pe care îl enunțați, conform căruia problemele europene necesită soluții europene, aş fi mai prudent în ceea ce privește concluzia expusă în paragraful 14 al raportului, și anume faptul că problema poate fi rezolvată doar printr-un instrument juridic precis care introduce responsabilitatea solidară la nivel european.

Aceasta pare a fi și tonul abordat de raport în paragraful 15, în care se solicită o evaluare de impact privind valoarea adăugată și fezabilitatea unui astfel de instrument comunitar. În ceea ce privește solicitarea adresată Comisiei în paragraful 25, de a garanta respectarea prevederilor directivei privind detașarea muncitorilor, aş vrea să evidențiez faptul că am înființat de curând un grup de lucru la nivel înalt în materie de detașare a lucrătorilor. Acest grup de lucru este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și ai partenerilor sociali și are ca scop îmbunătățirea aplicării practice a directivei și, mai ales, a cooperării administrative între statele membre. Prima reuniune a grupului va avea loc la data de 25 martie.

În această privință, aș vrea să menționez un studiu intitulat „Răspunderea în procesele de subcontractare în sectorul european al construcțiilor” publicat în 2008 de Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă, care subliniază atât diferențele majore dintre sistemele naționale de răspundere solidară, cât și nivelul acestora de eficiență. Acest studiu a evidențiat, de asemenea, faptul că se pare că nu există o soluție universală și a recomandat organizarea mai multor dezbateri și efectuarea de studii, mai ales în ceea ce privește problemele transfrontaliere.

Problema pe care încercăm să o rezolvăm este una de natură socială, însă soluția propusă are în mod clar implicații care depășesc domeniul social. Trebuie, așadar, să studiem în amănunt repercusiunile economice și juridice ale acesteia.

Sunt în totalitate de acord că această problemă necesită o analiză mai aprofundată și că, înainte de a prezenta proiecte legislative, trebuie să studiem cu atenție diversele metode nelegislative de abordare a unora dintre problemele ridicate în raport, cu alte cuvinte: o mai bună cooperare și coordonare între autoritățile naționale, autoritățile de control și alte autorități naționale responsabile cu aplicarea legii; cunoașterea bunelor practici în cadrul companiilor; orientări și standarde actuale; inițiative privind responsabilitatea socială; și acorduri transnaționale între companii, în care există deja prevederi inovatoare privind procedurile de evaluare a riscurilor și monitorizarea subcontractanților.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Proinsias De Rossa (PSE), în scris – Răspândirea subcontractării în Europa a avut consecințe de amploare pentru relațiile de muncă. Nu se subcontractează doar mâna de lucru. Obligațiile legale și financiare asociate, precum respectarea nivelului de salarizare și a condițiilor de muncă și plata impozitelor și a contribuțiilor la asigurările sociale sunt externalizate, la rândul lor, subcontractanților și agenților de ocupare a forței de muncă. Este îngrijorător faptul că subcontractarea poate fi folosită din ce în ce mai mult drept un mod de a reduce responsabilitatea socială directă.

Astfel, ideea „răspunderii solidare” este esențială în scopul garantării responsabilității companiilor pentru practicile subcontractanților acestora. În mod evident, punerea în aplicare a obligațiilor legale devine mai dificilă în cadrul lanțurilor lungi și complexe de întreprinderi interconectate. Acest lucru este valabil mai ales în relațiile transfrontaliere, unde pot fi stabilite diverse niveluri de contractanți din diferite state membre, aflate sub incidența unor legislații diferite. Momentan, doar opt state membre dispun de o legislație națională care acoperă responsabilitatea întreprinderilor subcontractante.

Susțin cu tărie acest raport avizat de Confederația Europeană a Sindicatelor, care invită Comisia să stabilească un instrument juridic comunitar precis de introducere a responsabilității solidare la nivel european și care solicită, de asemenea, Comisiei să înceapă o evaluare a fezabilității unui instrument privind responsabilitatea la nivelul lanțurilor de subcontractanți, ca un mod de sporire a transparenței în procesul de subcontractare.

20. Acordul de liber schimb UE-India (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-01 31/2009) elaborat de dl Karim, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind Acordul de liber schimb UE-India [2008/21 35(INI)].

Syed Kamall (PPE-DE), supleantul raportorului – Dle președinte, mi-am petrecut mult timp în acest Parlament spunându-le oamenilor că nu sunt dl Karim și că sunt, de fapt, dl Kamall. Trebuie să fie derutant să auzi că dl Kamall vorbește despre un raport Karim. Vorbesc în numele dumnealui, întrucât, datorită unor circumstanțe neprevăzute, nu poate fi aici în această seară, lucru pentru care își cere scuze.

Raportul domniei sale abordează într-adevăr aspecte precum comerțul cu bunuri, servicii, investițiile și proprietatea intelectuală și problemele privind dezvoltarea. Grupurile PPE-DE, ALDE și UEN prezintă acum o rezoluție comună alternativă, deoarece se considera că decizia inițială a comisiei a fost rezultatul unui vot mai degrabă nereprezentativ, care nu a abordat mai multe clauze protecționiste ale raportului. Rezoluția alternativă subliniază mai bine cât de importantă este India pentru UE ca partener comercial și beneficiile pe care liberalizarea comerțului le poate aduce ambelor țări.

UE și India au inițiat negocierile în iunie 2007 cu privire la ceea ce se numește un acord de liber schimb, pe care însă mulți l-ar numi, probabil mai corect, un acord comercial preferențial. Raportul evidențiază necesitatea perfectării unui acord de liber schimb global, ambițios și echilibrat între UE și India, acord care ar trebui să îmbunătățească accesul pe piață pentru bunuri și servicii, acoperind foarte multe domenii de comerț și incluzând prevederi legate de transparența reglementărilor în domenii relevante pentru investițiile în schimburile comerciale reciproce, cât și standarde sanitare și fitosanitare, protecția proprietății intelectuale, facilitarea comerțului și legislație vamală.

Principalele puncte ale raportului indică faptul că, la o analiză a comerțului de bunuri, tarifele aplicate medii ale Indiei au scăzut la niveluri care acum sunt comparabile cu ale altor țări din Asia, în special tariful vamal mediu aplicat al Indiei, care este acum de 14,5%, în comparație cu media UE de 4,1%. De asemenea, raportul menționează preocupările Indiei privind implicațiile REACH, certificatele costisitoare pentru exporturile de fructe către UE și procedurile de conformitate costisitoare pentru marcajul CE, și evidențiază faptul că aceste probleme trebuie rezolvate în acordul comercial preferențial.

Raportul subliniază și faptul că liberalizarea serviciilor nu trebuie să împiedice în niciun fel dreptul de a reglementa serviciile, inclusiv serviciile publice. Cu toate acestea, ar trebui recunoscut și faptul că, adeseori, statul nu este capabil să furnizeze așa-numitele servicii „publice” și că entitățile nestatale - sectorul privat - joacă un rol în furnizarea serviciilor de bază celor săraci, mai ales atunci când însuși statul nu poate face acest lucru singur, de cele mai multe ori din cauza lipsei fondurilor.

Comerțul cu servicii dintre UE și India este relativ dezechilibrat, în condițiile în care UE exportă 1,5% din serviciile sale Indiei, iar India exportă 9,2% din servicii către UE. De asemenea, raportul încurajează India să dezvolte o legislație corespunzătoare în domeniul protecției datelor pentru a ne asigura că, în cadrul comerțului cu servicii, putem avea încredere în capacitatea companiilor indiene de a face față unor mari cantități de date, întrucât există îngrijorări privind protecția datelor.

Raportul recunoaște și faptul că, adesea, capitolele privind investițiile au fost însoțite de angajamente privind liberalizarea mișcărilor de capital și renunțarea la controalele de capital. Solicităm așadar Comisiei să nu mai includă astfel de clauze, dată fiind importanța controalelor de capital în acțiunile de atenuare a impactului crizei financiare, în special în cazul țărilor mai sărace.

În continuare, raportul salută angajamentul Indiei față de o protecție fermă a proprietății intelectuale și față de utilizarea flexibilităților din Acordul TRIPS, în scopul îndeplinirii anumitor obligații în materie de sănătate publică. Încă o dată, ar trebui să fim cu toții conștienți că prea multe obligații în materie de sănătate publică pot duce la situația în care cetățenii din țările mai sărace să nu poată avea acces la medicamente, deoarece companiile farmaceutice nu sunt stimulate să dezvolte medicamente pentru aceste țări.

În cele din urmă, raportul recunoaște că un capitol privind dezvoltarea consistent reprezintă o parte esențială a oricărui acord comercial și că ar trebui să garantăm schimburile comerciale și investițiile străine directe. De asemenea, recunoaște faptul că există o preocupare, mai ales în această Cameră, privind aspecte precum standardele de mediu și standardele fundamentale în materie de muncă sau legislația privind sănătatea și siguranța la locul de muncă. Ar trebui, de asemenea, să recunoaștem că, în căutarea unui fel de echilibru între aspectele legate de comerț și cele privind protecția mediului, standardele OIM, etc., putem adesea exagera, ajungând în situația în care acestea devin mai importante decât comerțul, iar țările sărace sunt condamnate la și mai multă sărăcie, pentru că facem dificilă dezvoltarea de capacități de către antreprenorii din respectivele țări.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, aș vrea să mulțumesc Parlamentului European pentru interesul deosebit pe care l-a manifestat în negocierile noastre privind încheierea unui acord de liber schimb între Uniunea Europeană și India.

Le sunt recunoscător în special dlui Kamall și Comisiei pentru comerț internațional pentru activitatea excelentă pe care au desfășurat-o împreună cu comisiile asociate, Comisia pentru afaceri externe și Comisia pentru dezvoltare, prin elaborarea raportului privind Acordul de liber schimb UE-India. Schimburile cu Parlamentul au fost consistente, iar proiectul de propunere de rezoluție tratează aproape toate aspectele posibile ale negocierilor pe marginea unui acord de liber schimb între Uniunea Europeană și India. Opiniile exprimate sunt un instrument util pentru negocierile pe care le purtăm în vederea încheierii de acorduri de liber schimb.

Când vorbim despre Acordul de liber schimb UE-India, este important să ținem cont de contextul general și de complexitatea relațiilor noastre strategice cu această țară, inclusiv de acordul de cooperare din 1994 și

de planul comun de acțiune, pentru a menționa doar două dintre inițiativele și dialogurile majore care au fost create.

Suntem convinși că este extrem de important să lucrăm împreună pentru a finaliza cu succes negocierile pe marginea unui acord de liber schimb ambițios care le va permite ambelor părți - Uniunea Europeană și India - să aibă de câștigat.

Cu cât acordul de liber schimb este mai ambițios, cu atât sunt mai mari beneficiile economice care se vor acumula pentru fiecare parte - UE și India. Aceasta este una dintre concluziile principale ale studiului de impact și dezvoltare durabilă care a fost realizat de către un consultant independent, în paralel cu negocierile.

Obiectivul evaluării impactului și a dezvoltării durabile a fost analizarea impactului economic, social și de mediu al viitorului acord de liber schimb și identificarea oricăror măsuri de sprijin necesare.

Evaluarea impactului și a dezvoltării durabile a ajuns în prezent în etapa finală și ar trebui să fie disponibilă în aprilie, cu alte cuvinte, la timp pentru a sprijini negocierile în curs.

Permiteți-mi să vă ofer un scurt raport intermediar privind aceste negocieri. De la lansarea în iunie 2007 au avut loc șase sesiuni de negocieri, a șasea sesiune având loc săptămâna trecută la Delhi, în perioada 17 - 19 martie. Preconizăm convocarea a încă două sesiuni în acest an, cel mai bine după alegerile indiene din aprilie și înainte de reuniunea la nivel înalt Uniunea Europeană-India din noiembrie.

Cât despre fondul acestor negocieri, s-au făcut progrese în legătură cu toate aspectele legate de acordul de liber schimb, însă mai sunt încă multe de făcut.

Mai exact, am schimbat propuneri de tarife vamale, am purtat discuții îmbucurătoare privind mai multe sectoare esențiale ale serviciilor și am făcut progrese în discuțiile privind conținutul textelor în aproape toate domeniile acordului. Cu toate acestea, suntem încă departe de un acord.

Înainte de a încheia, aș vrea să exprim încă o dată recunoștința Comisiei față de Parlament și față de raportor. Comisia așteaptă cu nerăbdare alte ocazii de cooperare eficientă cu Parlamentul.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Kader Arif (PSE), în scris – (FR) Miercuri, Parlamentul și-a exprimat opinia privind viitorul acord de liber schimb dintre Uniunea Europeană și India. Datorită activității prestate de socialiști, textul adoptat în comisie relevă fragilitatea economică și socială a Indiei, o țară în care 80% din populație trăiește cu mai puțin de 2 USD pe zi. Pentru a înfrunta această realitate, Grupul Socialist din Parlamentul European a propus o serie de amendamente care indică faptul că orice consolidare a relațiilor comerciale ale UE cu India ar trebui să fie însoțită de un cadru strict, pentru a preveni orice liberalizare a serviciilor publice, pentru a garanta accesul la serviciile de sănătate publică și la medicamentele esențiale, și pentru a proteja interesele celor mai vulnerabili cetățeni și a celor mai vulnerabile sectoare. Nu este o surpriză faptul că dreapta din Parlament a format o alianță pentru a propune în plen un text mult mai liberal, solicitând în special liberalizarea serviciilor bancare, de asigurare, poștale și a achizițiilor publice. În cadrul votului de miercuri, voi apăra viziunea socialistă a unui comerț just și echitabil și mă voi opune oricărei încercări a dreptei de a trăda aceste principii.

Rovana Plumb (PSE), în scris – (RO) Comerțul cu mărfuri al UE cu India a crescut de mai mult de două ori ca valoare între 2000 și 2007; exporturile au crescut de la 13,7 miliarde Euro la 29,5 miliarde Euro, pe când importurile au crescut de la 12,8 miliarde Euro la 26,3 miliarde Euro. India deținea în 2007 2,4 % din exporturile UE și 1,8% din importurile UE și a fost al nouălea partener comercial al UE.

Salut acest raport deoarece solicită încheierea unui Acord de liber schimb (ALS) cuprinzător, ambițios și echilibrat între UE și India, care va îmbunătăți accesul pe piață al bunurilor și serviciilor, acoperind în mare parte tot comerțul, inclusiv prevederile privind transparența reglementării în sectoarele relevante pentru comerțul reciproc și investiții, inclusiv standardele și evaluarea conformității, măsurile sanitare și fitosanitare, drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv executarea, facilitarea comerțului și controlul vamal, achiziția publică și comerțul și competițiile și, de asemenea, comerțul și dezvoltarea și clauza drepturilor omului ca element esențial al ALS.

Subliniez faptul că ALS trebuie să contribuie la:

- obținerea de beneficii bilaterale crescând pentru un număr din ce în ce mai mare de cetățeni,
- atingerea Obiectivelor Declarației Mileniului, inclusiv cele privind prevenirea degradării mediului și respectarea standardelor sociale.

Bogusław Rogalski (UEN), în scris – (PL) India este o țară a contrastelor. Imaginea sa globală a fost influențată de suprapopulare, sărăcie (80% din populația Indiei trăiește cu mai puțin de 2 USD pe zi) și boli. Recent, progresele din domeniul economic au contribuit la transformarea Indiei într-o economie globală de primă mână. Cu toate acestea, contribuția acesteia la progresele în domeniile medicinei, tehnologiei și cercetării spațiale contrastează cu penuria de hrană și de apă potabilă care afectează țara.

UE este cel mai mare investitor străin în India și cel mai important partener comercial al acesteia. În 2007, investițiile UE s-au ridicat la 65% din totalul investițiilor realizate în India. Și volumul investițiilor Indiei în UE au crescut de multe ori în cursul ultimilor câțiva ani. UE ar trebui să se concentreze asupra asigurării unui sistem comercial multilateral bazat pe anumite principii, astfel cum au fost formulate de către OMC, care oferă cele mai bune oportunități pentru un comerț internațional just și echitabil.

Cu toate acestea, ar trebui să subliniem faptul că India trebuie să combată problema la scară largă a foametei, conform indicatorilor globali ai foametei, aceasta situându-se pe locul 66 din 88 de țări. India, care este o putere nucleară mondială, nu a semnat nici Tratatul de neproliferare nucleară. Un alt aspect îngrijorător este cel al copiilor exploatați, care trebuie să muncească în general în condiții periculoase și dăunătoare sănătății.

Clauzele referitoare la drepturile omului și democrație ar trebui să constituie o parte fundamentală a oricărui acord de liber schimb semnat cu India. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că sunt respectate acordurile și standardele sociale și de mediu.

21. Prețurile la alimente în Europa (prezentare succintă)

Președintele – Următorul subiect pe ordinea de zi este raportul (A6-0094/2009) elaborat de dna Batzeli, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, privind prețurile la alimente în Europa [2008/2175(INI)].

Katerina Batzeli, raportoare – (EL) Dle președinte, aș dori să încep prin a mulțumi raportorilor alternativi din Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală și celor patru comisii competente ale Comisiei Europene cu care am colaborat intens pentru a realiza acest raport.

Dle comisar, aș vrea să încep prin a adresa o întrebare foarte simplă: când consumatorii merg la supermarketuri să cumpere lapte sau iaurt, de ce cumpără aceste produse? Pentru lapte și pentru iaurt sau pentru sticlă și cutie? Vă pun această întrebare pentru că, în mod abil, consumatorilor li s-a transmis percepția și atitudinea că ar cumpăra un produs alimentar pentru care industria care îl procesează, îl pune pe piață și îl transportă este astăzi mai importantă decât produsul agricol, materia primă însăși. Acum cca 15 ani, produsele agricole reprezentau aproximativ 50% din valoarea finală a produsului; astăzi nu depășesc 20%.

Agricultorii, atât cei care cultivă pământul, cât și cei care cresc vite, sunt astăzi persoane „anonime” pentru consumatori. Puterea lor de negociere, în ceea ce privește nu doar prețul final, cât și conservarea elementelor calitative și nutritive din produsul final, a rămas în urma rolului pe care ar trebui să-l joace.

Nu încercăm să tragem linii de demarcație, să clasificăm sectoarele de producție din lanțul de aprovizionare, agricultorii, producătorii, comercianții cu ridicata sau pe cei cu amănuntul drept „cei buni”, „cei răi” și „cei urâți”, deoarece nu cred că trăim într-o societate și într-o economie de tipul „vestului sălbatic”; consider că trăim într-o economie bazată pe reglementările pieței interne a Uniunii Europene, o piață care oferă oportunități de creștere și de competitivitate atunci când funcționează transparent, dar care îndepărtează și elimină producătorii și activitățile economice atunci când este invadată de funcții opace și neloiale.

Întrebarea la care trebuie, prin urmare, să răspundem astăzi și în viitor vizează două aspecte:

- mai întâi, cel al unei apropieri între consumatori și producători printr-o politică a calității în sectorul alimentar și prin întărirea și formularea de comun acord a unor noi căi de a le oferi consumatorilor acces direct la zonele agricole de producție și la producătorii agricoli;

- în al doilea rând, aspectul protejării - și nu mă refer la stabilirea - veniturilor producătorilor și consumatorilor printr-o politică de stabilire a prețurilor transparentă, care va include condiții obligatorii privind controlarea și monitorizarea sectoarelor de producție intermediare de-a lungul întregului lanț de aprovizionare.

În mod evident, aici ne referim în principal la întreprinderile mici și mijlocii la nivel local și național, precum și la companiile mamă și filialele mari din Europa, precum și la lucrători, care trebuie să lucreze în condițiile unei pieți interne transparente și nu ale unor dereglări economice cum sunt cartelurile și oligopolurile.

Prin urmare, astăzi, în condițiile în care (printre altele):

- prețurile reale de producător sunt într-o tendință de scădere periculoasă;
- prețurile de consum sunt aproape de cinci până la zece ori mai mari decât prețurile de ieșire din fermă și, în ciuda scăderii inflației, rămân foarte mari;
- gradul de concentrare în comerțul cu amănuntul și în alte unități de procesare a crescut de patru ori de-a lungul ultimilor cinci ani și concentrarea va spori ca urmare a crizei economice și a falimentului întreprinderilor mici și mijlocii și a celor locale, situație care va face ca negocierile dintre producători, companii și consumatori să fie din ce în ce mai dificile;
- anomalii din lanțul de aprovizionare și practicile aferente acestuia pun în mod evident în pericol condițiile unei concurențe sănătoase,

este absolut vital să existe un plan european coordonat și intervenții integrate în sectorul alimentar, de la producător până la consumator. Nu ar fi o exagerare dacă următoarea intervenție a Comisiei, după reglementarea și monitorizarea sistemului financiar, s-ar derula în sectorul alimentar, care este, de asemenea, direct legat de operațiuni speculative în respectivul sector.

Cetățenii au impresia că lanțurile de aprovizionare, industria producătoare și comerțul cu amănuntul controlează coșul de cumpărături al gospodinei și nu politica financiară a statului și a Uniunii Europene.

Consider, prin urmare, că votând pentru raportul elaborat de Comisia de agricultură și așteptând propunerile finale ale Uniunii Europene în această privință, vom trata problemele eterne ale funcționării pieței produselor alimentare, care trebuie în schimb să funcționeze imparțial, în interesul cetățenilor europeni, al agricultorilor europeni și al țărilor în curs de dezvoltare și să creeze un mediu sigur pentru legile pieței și ale instituțiilor.

Louis Michel, *membru al Comisiei* – (FR) Mai întâi, aș vrea să-i mulțumesc dnei Batzeli și membrilor Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, care au elaborat acest raport. Discutăm despre acesta într-un moment extrem de dificil, într-un moment crucial pentru lanțul de aprovizionare cu alimente al Uniunii Europene.

După cum știți cu toții, recesiunea a dus la o bruscă încetinire a activității majorității sectoarelor economice ale Uniunii Europene. Sectorul agricol a suferit o adevărată prăbușire în privința prețurilor pieței, ceea ce pune sub semnul întrebării veniturile agricultorilor. Situația este deosebit de gravă în sectoarele cu valoare adăugată mare, precum cel al cărnii și al produselor lactate.

În acest context, este esențial ca lanțul de aprovizionare cu alimente să funcționeze eficient dacă dorim să atenuăm efectele crizei asupra veniturilor agricultorilor și să ne asigurăm că produsele alimentare ajung la consumatori la prețuri mai mici. Din acest motiv, lanțul de aprovizionare cu alimente și problema prețurilor alimentelor rămân o prioritate între preocupările Comisiei.

În plus, analiza factorilor structurali ne face să ne temem de o nouă escaladare a prețurilor materiilor prime agricole pe termen mediu și lung. Prin îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente, ar trebui să fie posibil ca, pe viitor, astfel de creșteri ale prețurilor alimentelor să fie evitate și instabilitatea prețurilor de consum să fie controlată. Împărtășesc majoritatea preocupărilor enumerate în raport în ceea ce privește nevoia de îmbunătățire a funcționării globale a lanțului de aprovizionare. Este nevoie, în special, de mai multă transparență de-a lungul întregului lanț, pentru a-i informa mai bine pe consumatori și a îmbunătăți modul în care valoarea adăugată este repartizată pe parcursul acestuia.

De anul trecut, Comisia a introdus o serie de inițiative care au ca scop îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente. Drept urmare, Grupul la nivel înalt privind competitivitatea industriei agro-alimentare a elaborat un set de recomandări strategice. În plus, anul trecut a fost prezentată o Carte verde privind calitatea produselor agricole.

În comunicarea privind prețurile alimentelor adoptată în decembrie, Comisia a propus, de asemenea, sub forma unei foi de parcurs, mai multe soluții de îmbunătățire a funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente din Europa. Este absolut necesară realizarea de progrese în punerea în aplicare a acestei foi de parcurs. Trebuie să avansăm mai ales în ceea ce privește introducerea unui Observator European permanent pentru lanțul de aprovizionare cu alimente și prețurile alimentelor. Prin furnizarea de informații fiabile

privind prețurile de la un capăt la celălalt al lanțului, vom putea contribui la combaterea lipsei de transparență, îmbunătățindu-ne în același timp înțelegerea cu privire la modul de funcționare a acestuia.

De asemenea, trebuie să facem progrese în ceea ce privește analiza modului în care este repartizată valoarea adăugată de-a lungul lanțului. Consider că această chestiune este foarte importantă. După cum s-a recunoscut în comunicarea privind prețurile alimentelor, dezechilibrele dintre puterea de negociere a producătorilor agricoli și restul lanțului au un efect grav asupra marjelor de profit ale producătorilor din sectorul agricol. Nu mai încapе vorbă că eforturile în direcția clarificării și înțelegerii modului de distribuire a valorii adăugate ar fi un prim pas către reinstaurarea echilibrului puterii de negociere de-a lungul lanțului. În această privință, ar trebui subliniat faptul că nu poate fi construită competitivitatea lanțului alimentar al Uniunii Europene în detrimentul anumitor componente ale acestuia. Este esențial ca producătorii de alimente și comerțianții cu amănuntul din sectorul agro-alimentar să poată continua să se bazeze pe o platformă de producție agricolă durabilă și competitivă în cadrul Uniunii Europene.

Sunt convins că, odată ce a fost pusă integral în aplicare, foaia de parcurs propusă de Comisie ne va permite să răspundem la majoritatea întrebărilor și preocupărilor incluse în raportul dnei Batzeli.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc joi, 26 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Roselyne Lefrancois (PSE), *în scris – (FR)* Raportul în privința căruia trebuie să ajungem la o decizie joi încearcă să răspundă în mod practic dificultăților cu care se confruntă milioane de cetățeni care suferă din cauza prețurilor mari ale alimentelor.

În contextul unei puteri de cumpărare diminuate în Europa, era important ca Parlamentul să ia o decizie în privința unei probleme pentru care soluțiile sunt, totuși, cunoscute. De fapt, diferența de prețuri dintre începutul și sfârșitul lanțului de aprovizionare cu alimente poate ajunge chiar la un raport de unu la cinci și, chiar dacă liberalii refuză în continuare să admită acest lucru, problemele pieței trebuie să fie abordate pentru a se garanta prețuri rezonabile pentru consumatori și venituri decente pentru agricultori. Eu însămi am propus ca importanța instrumentelor de reglementare a pieței, mai necesare ca oricând în fața crizei prin care trecem, să fie afirmată din nou în text.

Cu toate acestea, pentru a garanta faptul că „preț accesibil” nu devine un alt mod de a spune „produs de proastă calitate”, am solicitat, de asemenea, introducerea în raport a noțiunii de stimulente pentru sectoarele agricole biologice. Este de dorit pentru consumatori să poată avea acces la produse de calitate la prețuri rezonabile, și aceasta datorită unei politici ambițioase de stimulente financiare destinate acestui tip de producție agricolă.

Maria Petre (PPE-DE), *în scris – (RO)* Prețurile la alimente au cunoscut o creștere foarte mare în ultima perioadă. Sunt două cauze aici: pe de o parte, criza mondială de produse agricole și de alimente, pe de alta, concentrarea pieței de desfacere, de la 21,7% în 1990 la peste 70% în prezent.

Prețurile plătite de consumatori sunt în medie de 5 ori mai mari decât cele la producător. Lanțurile de supermarketuri impun, de multe ori, condiții inechitabile și îngreunează accesul agricultorilor și al micilor furnizori pe piață.

Susțin ideea Comisiei Europene de a crea un sistem european de monitorizare a pieței. Susțin ideea unei rețele europene a concurenței.

Fondurile din programul de dezvoltare rurală ar trebui să aibă alocări mai mari în favoarea producătorilor.

Ideea revitalizării conceptului de „produse locale”, sprijinul mai eficient pentru piețele alimentare tradiționale sunt soluții pe care eu le susțin puternic.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), *în scris – (RO)* Salut raportul Batzeli care scoate în evidență diferențele mari dintre prețurile din supermarketuri la produsele agroalimentare și prețurile care revin producătorilor. Aceasta este, din păcate, o realitate și în țările cu un standard de viață cu mult sub media europeană, așa cum este România.

Dacă respingem orice propunere de control al prețurilor, nu putem să nu remarcăm că puterea de negociere a supermarketurilor este excesivă în raport cu producătorii. Și aici putem acționa mai ferm în cadrul politicii de protecție a concurenței și a consumatorilor.

22. Studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0093/2009) elaborat de dna Badia i Cutchet, în numele Comisiei pentru cultură și educație, privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană [2008/2226(INI)].

Maria Badia i Cutchet, raportoare – (ES) Dle președinte, deși educația în domeniul artei este în prezent o materie obligatorie în aproape toate statele membre, există diferențe semnificative în modul în care este predată.

Din punct de vedere istoric, studiile în domeniul artei erau legate de educația din primii ani de învățământ. Astăzi, însă, abordarea privind învățarea pe tot parcursul vieții și dezvoltarea de noi tehnologii ale informației și comunicării (TIC) au extins domeniul care era dedicat în mod tradițional artei și culturii și au generat noi forme de acces și de expunere pentru sector.

Dezvoltarea constantă a TIC a favorizat, de asemenea, promovarea unei economii bazate pe cunoaștere, în care capacitățile intelectuale și creativitatea ocupă un loc de seamă.

Propunerea de rezoluție pe care o vom vota mâine se bazează pe ideea că educația artistică reprezintă baza formării profesionale în domeniul artelor și promovează atât creativitatea, cât și dezvoltarea fizică și intelectuală în acest domeniu; consideră că educația artistică constituie o componentă esențială a educației copiilor și tinerilor și susține că predarea acesteia în școli va pune bazele pentru o adevărată democratizare a accesului la cultură.

În plus, apreciază instruirea ca fiind un factor foarte important pentru succesul profesioniștilor din domeniul artistic și de creație, întrucât studiile în domeniul artei, menite să dezvolte o carieră și o profesie, solicită studenților, pe lângă talent, o cultură solidă, care poate fi dobândită numai printr-o formare multidisciplinară și sistematică. În acest fel cresc și posibilitățile de angajare în domeniu, în măsura în care ele oferă cultură generală, o metodologie de cercetare, abilități antreprenoriale și cunoștințe de economie, precum și competențe în diverse domenii de activitate.

De asemenea, într-un mod foarte special, recunoaște potențialul economic și de creare de locuri de muncă pe care îl reprezintă industriile din domeniul creației, culturii și artei în Uniunea Europeană, care au o contribuție mai importantă decât a altor industrii recunoscute la scară largă, precum cea chimică și a produselor alimentare.

Mai mult decât atât, nu ar trebui să uităm faptul că școlile și centrele de educație în domeniul artei și al design-ului ajută la crearea unor noi stiluri și mișcări artistice și facilitează deschiderea către alte culturi, ceea ce consolidează imaginea Uniunii Europene în lume.

Proiectul de raport consideră că educația artistică trebuie să fie o componentă obligatorie a programelor de învățământ în toate etapele de școlarizare și încurajează statele membre să își coordoneze politicile în materie de studii în domeniul artei la nivelul Uniunii Europene și să promoveze mobilitatea atât a elevilor, cât și a profesorilor în acest sector, acordând o atenție sporită recunoașterii calificărilor între statele membre.

De asemenea, solicităm Consiliului, Comisiei și statelor membre să definească rolul educației artistice în calitate de instrument pedagogic esențial pentru consolidarea valorii culturii, să stabilească strategii comune pentru promovarea politicilor privind educația artistică și formarea cadrelor didactice specializate în acest domeniu și să recunoască rolul important al artiștilor și al creativității în societate, după cum a demonstrat Anul European al Creativității și Inovației.

În cele din urmă, raportul subliniază importanța utilizării resurselor oferite de noile tehnologii ale comunicației și informației și a internetului drept canale ale unui învățământ modern și adaptat perioadei moderne, atunci când se introduce dimensiunea artei în programele școlare și recomandă realizarea în comun a unui portal european destinat educației artistice și culturale, pentru a asigura dezvoltarea și încurajarea modelului cultural european.

Din toate aceste motive, vă solicit să sprijiniți în majoritate raportul, întrucât sprijinul dvs. va trimite un mesaj clar de susținere pentru profesioniști, elevi și pentru mediul de afaceri din sectorul creativ și cultural.

Louis Michel, *membru al Comisiei – (FR)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi aș vrea să-i mulțumesc dnei Badia i Cutchet pentru raportul din proprie inițiativă privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană.

Această chestiune ocupă un loc din ce în ce mai important la nivel european. De fapt, suntem cu toții de acord că artele și cultura alcătuiesc o parte fundamentală a educației. Acestea contribuie la dezvoltarea sensibilității și a încrederii în sine, calități esențiale nu numai pentru rolul nostru de cetățeni, ci și pentru rolul de operator economic care există în fiecare dintre noi. Nu încap în această privință. Educația în domeniul artei este un indicator al stării de bine, al creativității și al integrării sociale. Este esențial să fie promovată în cadrul sistemelor educative ale Europei de la cea mai fragedă vârstă posibil.

Împărtășim acest punct de vedere și suntem bucuroși că raportul domniei voastre face referire la o serie de inițiative semnificative luate la nivelul Uniunii Europene, precum Anul European al Creativității și al Inovației.

Importanța artelor și a educației în domeniul artei în construirea unei societăți mai bune merge mână în mână cu impactul acesteia asupra vieții economice. Conform ultimelor estimări, contribuția industriei culturii și creativității la generarea de venituri este estimată la 2,6% din PIB-ul european. În plus, orice activitate economică poate beneficia de pe urma artelor și a educației culturale. Inovația încurajează crearea de sinergii între domenii de activitate tradiționale și domenii inovatoare. Astăzi, trebuie să combinăm tehnologia și design-ul, integrând în același timp principiile durabilității și viabilității economice. Această combinație necesită o redefinire a modurilor în care se transmit și se dobândesc cunoștințele.

Aceste diferite aspecte sunt prezentate în Cadrul european de referință din 2006 privind competențele cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. În acest cadru se afirmă că exprimarea artistică și culturală este esențială pentru dezvoltarea competențelor creative, care sunt atât de utile în contextul vieții profesionale.

Agenda europeană pentru cultură a introdus noi metode, în special dialogul structurat cu societatea civilă și, recent, noi metode deschise de coordonare culturală. Punerea în aplicare a acestor metode a fost posibilă datorită unui plan de lucru inițial de trei ani, adoptat de Consiliu la 21 mai 2008, care definește cinci domenii de acțiune prioritare. În acest cadru, un grup de lucru format din experți ai statelor membre a fost înființat în jurul temei sinergiilor dintre cultură și educație. Acest grup va elabora recomandări pentru identificarea de bune practici la nivel național și va face, de asemenea, o serie de recomandări statelor membre și instituțiilor europene. Mai mult decât atât, va furniza metode de evaluare a progreselor realizate în domeniile de politică aflate sub incidența mandatului acestuia. În sfârșit, acest grup ar trebui să vină cu contribuții valoroase la Forumul european pentru cultură, programat să aibă loc la 29 și 30 septembrie 2009, în Bruxelles.

Tocmai citeam un răspuns din partea colegului meu, dl comisar Figel.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), *în scris – (BG)* Raportul Parlamentului European privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană face parte din eforturile continue de a dezvolta un dialog intercultural și este de o importanță vitală în contextul Anului European al Creativității și Inovației.

Fără îndoială, studiilor în domeniul artei trebuie să li se acorde o atenție sporită, mai specifică. Este important faptul că reprezintă o parte obligatorie a programei educaționale și aceasta de cât mai timpuriu, deoarece stimulează dezvoltarea emoțională și culturală a tinerei generații.

Acordarea unui scop practic mai accentuat acestor studii și includerea predării interactive ar rezulta într-o înțelegere mai profundă a valorilor culturale naționale și europene. Conferirea unei mai mari mobilități pentru elevi, profesori și profesioniștii angajați în acest sector reprezintă calea directă către crearea unei conștientizări a identității europene și către dezvoltarea toleranței culturale și religioase.

Statele membre trebuie să investească în crearea de oportunități mai bune pentru studiile informale și independente în domeniul artei și să prevină o scădere a numărului de programe în acest domeniu. Susținerea lor pentru viața profesională a artiștilor va spori interesul general pentru diferite forme de studii artistice.

Parteneriatele public- privat în acest domeniu vor contribui la modernizarea programelor educative și la încurajarea unei integrări mai active a noilor tehnologii în procesul de predare. Majoritatea resurselor pentru o politică europeană coordonată privind studiile în domeniul artei iau forma investițiilor pentru sporirea influenței culturale globale a Europei, pentru creativitate și, în mod indirect, pentru economia UE.

23. Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0107/2009) elaborat de domnul Hegyi, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la un dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa [2008/2224(INI)].

Gyula Hegyi, raportor – (HU) Europa este tărâmul făgăduinței pentru popoare de pe continente îndepărtate sau din Balcani care doresc să se alăture Europei. În același timp, Europa este în multe privințe simbolul dezamăgirii, al plictiselii sau al birocrăției pentru cei care s-au integrat deja: cetățenii UE, fie ei intelectuali formatori de opinie sau cetățeni obișnuiți.

Când am primit raportul, am început să-l citesc cu mare entuziasm. Trebuie să spun că entuziasmul meu a scăzut într-o anumită măsură către final, întrucât eu însumi am înțeles cât de multe obstacole există pentru angajarea într-un dialog activ cu cetățenii și cât este de îndepărtat aparatul birocratic al Uniunii Europene de viața de zi cu zi și de dorințele cetățenilor săi. În orice caz, grație raportului, mi-am dat seama că, și poate că aceasta nu este o surpriză, cu cât este mai scăzut nivelul de educație sau statutul cetățenilor noștri, cu atât mai puțin aceștia înțeleg integrarea și cu atât sunt mai eurosceptici.

Prin urmare consider, și aceasta este cea mai importantă parte a raportului meu, că, în afara tinerilor, care pot deveni ușor partizanii cauzei integrării europene prin intermediul mijloacelor educaționale, ar trebui să țintim mai întâi către cei la care nu am reușit până acum să ajungem. Aici sunt incluși locuitorii micilor sate, clasa muncitoare, pensionarii și, în general, cei cu mijloace și situații mai modeste. Trebuie să încercăm într-un fel să le comunicăm ideea de Europa și valorile unității europene.

În raportul meu, recomand să permitem mult mai multor studenți să obțină o bursă Erasmus; în acest sens a fost redactată o propunere separată de către ramura tânără a Partidului Socialist Ungar. Doar un mic procent din studenții universităților ungare pot să beneficieze de acest program de mobilitate studentescă, deși ar fi de dorit ca toți cei care obțin o diplomă de studii universitare să fi petrecut cel puțin jumătate de an studiind în străinătate.

Ideea mea era că ar trebui să existe o programă europeană comună, unică, de un an, pentru predarea istoriei. Studenții ar trebui să studieze aceeași istorie europeană în toate cele 23 de limbi oficiale și în toate cele 27 de state membre timp de cel puțin un an. Comisia nu a sprijinit prea mult această propunere și a inclus o versiune diluată a acesteia în textul său.

Am sugerat, pe baza recomandărilor unor profesori universitari ungari, să creăm o universitate europeană deschisă, cu alte cuvinte, un fel de „Volkshochschule”, un colegiu comunitar popular. Cetățenii europeni ar trebui să poată să se înscrie oriunde în Europa, indiferent de adevăratele de absolvire sau de diplome, pentru un program de instruire relativ liber structurat care să ofere cunoștințe despre istoria Uniunii Europene și despre crearea și funcționarea acesteia.

A fost de mult dorința membrilor Parlamentului European, însă s-ar putea spune și solicitarea lor, ca Euronews, finanțat, cel puțin parțial, din fonduri UE, să transmită programe în fiecare dintre limbile oficiale ale statelor membre. Este ceva absurd în faptul că Euronews transmite în arabă sau în rusă, însă nu și în maghiară sau în altă limbă a statelor membre. Mă întristează să vă comunic cu această ocazie, dle comisar, faptul că - presupun că auziți acest lucru pentru prima dată - pachetele de televiziune prin cablu din Budapesta nu mai includ Euronews în limba engleză și oferă în schimb un program în limba chineză, deoarece, din nefericire, există o cerere mai mare pentru posturi de televiziune chineze decât pentru Euronews, dat fiind că ultimul nu se transmite în maghiară și există un număr important de chinezi care trăiesc în țara noastră în prezent.

Au existat multe dezbateri și aș vrea să îl informez pe dl comisar, dacă tot este prezent, că mi-ar fi plăcut de asemenea să recomand ca funcționarii UE să poată comunica mai deschis cu media decât a fost cazul până acum. Însă problema este că adesea nu există nimeni care să poată explica în mod competent poziția Comisiei și, prin urmare, se face auzită numai opinia oponenților acesteia.

În încheiere, pentru că îmi expiră timpul alocat, ultima mea frază este că am recomandat ca organizațiile non-guvernamentale locale să se implice în campaniile UE, pentru că acestea cunosc mult mai bine comunitățile locale și cunosc limba în care pot comunica cu populațiile acestora.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, permiteți-mi doar o mică, în totalitate personală, digresiune care nu are nicio legătură cu întrebarea adresată de colegul meu. Nu înțeleg întru totul dorința dumneavoastră de a vedea ONG-urile participând la campania electorală. Nu o înțeleg, însă voi transmite această solicitare colegului meu.

Situația politică și economică din prezent determină în mod evident o mai mare nevoie de dialog activ cu cetățenii. Aceștia trebuie să fie informați în privința schimbărilor din cadrul Uniunii Europene care au un efect direct sau indirect asupra vieții lor de zi cu zi și în care trebuie să poată să se implice.

Acestea au stat la baza activității Comisiei în ultimii patru ani. Salut cu entuziasm raportul elaborat de dl Hegyi, intitulat „Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa”. Ne străduim să le oferim cetățenilor celor 27 de state membre ale Uniunii Europene o gamă largă de informații fundamentale privind Uniunea Europeană, astfel încât aceștia nu numai că vor putea să înțeleagă cum ar putea contribui Uniunea Europeană la reacția în fața provocărilor majore cu care se confruntă Europa și lumea astăzi, ci vor putea să facă și un schimb de opinii în această privință.

De asemenea, încercăm să creăm forumuri mai accesibile în care să se continue această dezbatere, folosind toate resursele și tehnologia disponibilă astăzi: forumuri online, prin intermediul mijloacelor media și la nivel local.

Deși sunt de acord cu o parte dintre recomandările prezentate în raport, colega mea nu poate susține ideea conform căreia comunicarea nu a funcționat până acum. De asemenea, spune că, deși comunicarea s-a îmbunătățit cu siguranță în ultimii ani, trebuie să fim realiști în privința rezultatelor care se pot obține cu un buget de doar 100 de milioane de euro pentru 27 de state membre, 23 de limbi și aproape 500 de milioane de oameni.

În plus, în mod evident, Comisia nu poate fi singura care comunică cu cetățenii cu privire la Europa. Este necesar un efort colectiv din partea tuturor instituțiilor și a statelor membre. De aceea am negociat un acord cu statele membre și cu Parlamentul pentru o comunicare comună cu privire la Europa. Acest acord politic intitulat „Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa” a fost semnat la 22 octombrie 2008. Este prima dată când instituțiile statelor membre ale Uniunii Europene își iau un angajament comun în sensul unei comunicări privind Europa cu cetățenii Uniunii. Este important ca noi să punem integral în aplicare acest acord. Sunt absolut de acord în ceea ce privește importanța procesului de consultare a cetățenilor și nevoia de a extinde dialogul la toate nivelurile societății.

Dialogul periodic între Comisie și reprezentanții societății civile a început cu peste treizeci de ani în urmă. Acesta ia în considerare politica de deschidere și de incluziune pe care Comisia o aplică de mulți ani și ilustrează marea varietate de domenii de acțiune și diversitatea părților implicate.

Aș dori să scot în evidență faptul că, în general, cooperarea dintre delegațiile Comisiei și birourile de informare ale Parlamentului din statele membre este foarte bună.

Apropiatele alegeri europene sunt un foarte bun exemplu al voinței politice a acestor două instituții de a colabora în sensul stabilirii de priorități de comunicare comune.

În ceea ce privește nevoia de informare la nivel local și regional, destinată în special tinerilor, celor care votează pentru prima dată și femeilor, observ cu satisfacție felicitările pe care le-a primit Comisia pentru alegerea proiectelor incluse în Planul D.

Voi folosi această ocazie pentru a anunța că, în contextul alegerilor europene, Comisia intenționează de asemenea să desfășoare activități speciale în cadrul inițiativei „Debate Europe”, rezultată din Planul D. Cât despre crearea unui nou site web și stabilirea de legături cu posturile de televiziune locale, aș vrea să spun că se află în derulare un proiect al Comisiei de creare a unor rețele de operatori de radio și de televiziune care vor transmite programe privind probleme europene. Odată ce vor fi funcționale, aceste rețele, împreună cu *Euronews*, vor ajunge în casele a 60-90 de milioane de cetățeni în fiecare săptămână, în toate limbile Uniunii Europene.

În ceea ce privește importanța introducerii de cursuri de drept european și de istorie europeană în programa școlară, Comisia este de părere că tinerilor ar trebui să li se predea în școli aspectele esențiale despre Uniunea Europeană. Sperăm că statele membre vor urma această sugestie privind această chestiune importantă.

Există multe alte recomandări interesante care merită atenția noastră, însă, din nefericire, timpul pe care îl avem la dispoziție este limitat.

Permiteți-mi să închei prin a reveni la aspectul esențial al eforturilor făcute de instituțiile comunitare: comunicarea eficientă este posibilă doar printr-o cooperare strânsă a tuturor părților implicate. Comisia apreciază sprijinul consecvent pe care îl primește din partea Parlamentului. Cât despre mine, salut angajamentul personal al domniilor voastre ca membri ai Parlamentului European.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris* – Aceasta este una dintre cele mai importante chestiuni care trebuie abordate. Populația europeană nu simte că este o comunitate de cetățeni europeni. Conceptul de cetățenie a UE este încă neclar, în timp ce cetățenia naționalității individuale rămâne predominantă.

Majoritatea cetățenilor nu simt că sunt incluși și văd Uniunea Europeană ca pe o instituție aparte. O refacere pozitivă a legăturilor include dialogul sporit între cetățeni și instituțiile europene, necesitatea ratificării Tratatului de la Lisabona, importanța unui proces consultativ și dezbateri comune deschise.

Acum un an, în aprilie 2008, am promovat ideea de „Debate Europe”, care oferă o ocazie de a înlătura obstacolul adesea artificial dintre problemele naționale și cele europene.

Până la urmă, însă, cetățenii Europei trebuie să aibă o idee clară privind direcția în care se îndreaptă Europa. Există două abordări care nu pot continua să existe în paralel. Trebuie făcută o alegere. Suntem în favoarea unei Uniuni cu adevărat unite sau suntem mulțumiți de modul în care funcționează situația actuală? Când cetățenii văd că guvernele lor oscilează între cele două abordări, cine i-ar putea învinui pentru faptul că se simt străini de procesul de integrare în sine?

Magda Kósáné Kovács (PSE), *în scris* – (HU) Raportul dlui Gyula Hegyi aduce la iveală o importantă problemă contemporană. Ratificarea Tratatului de la Lisabona, care este garanția unei Uniuni Europene mai eficiente și democratice, a fost respinsă de către irlandezi prin referendum. De atunci, aceasta a fost o sursă de incertitudine și dezorientare în Europa.

Trebuie să le dăm posibilitatea cetățenilor europeni de a avea mai multă influență în modelarea politicilor Uniunii Europene. În acest sens, este nevoie de o educație corespunzătoare, deoarece există o mai mare opoziție față de integrare în rândul persoanelor cu un nivel scăzut de educație. De exemplu, este esențial să oferim instruire în ceea ce privește cunoștințele generale despre UE și despre cetățenie în cadrul universităților deschise sau ca parte a programei de gimnaziu. Este important ca oamenii să își cunoască drepturile, să știe că UE nu lucrează undeva deasupra lor, ci împreună cu ei. Trebuie să ne asigurăm că sursele de informare adecvate sunt disponibile în regiunile mai puțin dezvoltate. Garantul unei democrații funcționale nu este birocrăția, ci cetățenii înșiși; aceasta este esența unei culturi democratice. Este indispensabil ca mijloacele de comunicare în masă să contribuie la dezvoltarea comunicării dintre instituții și cetățeni, precum și a comunicării între cetățeni.

Nu ne putem aștepta la decizii responsabile sau la orice fel de decizie din partea cetățenilor, dacă nu le oferim informațiile potrivite. Furnizarea informațiilor reprezintă responsabilitatea și datoria noastră, în timp ce luarea deciziilor este dreptul cetățenilor. În luna mai se vor împlini cinci ani de la aderarea Ungariei la uniunea Europeană și putem vedea deja că Uniunea Europeană nu este o entitate fără față, UE suntem noi, suma tuturor cetățenilor individuali. Trebuie să știm că puterea de a lua deciziile se află în mâinile noastre. Așa că haideți să profităm de această oportunitate.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), *în scris* – (FI) Mulțumirile mele se îndreaptă către raportor pentru o lucrare excelentă. Spre meritul său, acesta semnalat o mulțime de aspecte și probleme importante legate de interacțiunea dintre UE și cetățenii săi.

UE nu este extrem de populară între cetățenii statelor membre ale Uniunii. Referendumul irlandez din luna iulie părea să indice că, cel puțin în ceea ce-i privește pe irlandezi, nu se mai vrea existența Uniunii. Se pare

că, dintr-un motiv sau altul, mesajele negative și temerile legate de înghițirea statului de către un Bruxelles fără chip se transmit mai bine decât știrile referitoare la toate realizările Uniunii. Marele necunoscut devine întotdeauna prea ușor o amenințare și este ușor să te alături celor care gândesc astfel.

Un angajament mai ferm la nivel individual și la nivelul ONG-urilor în ceea ce privește toate activitățile Uniunii ar face situația mai acceptabilă. În ceea ce privește în special problemele de natură juridică, cetățenilor și organizațiilor ar trebui să li se ofere mai multe ocazii de a-și manifesta influența și de a-și exprima opinia în toate etapele procesului legislativ.

Raportorul menționează și un fapt interesant legat de cele mai recente referendumuri din UE: acela că femeile au votat în proporție mai mare decât bărbații împotriva UE. Este evident că dintr-un oarecare motiv, femeile simt că lor, în special, UE le este întrucâtva străină.

Unul dintre motive este limpede: Uniunea are un chip foarte masculin. Președintele Comisiei este bărbat, așa cum sunt aproape 70% dintre comisari. De asemenea, cel care lovește cu ciocanul Președintelui Parlamentului European și cel care prezidează majoritatea comisiilor parlamentare sunt bărbați. Este important ca principiul egalității între sexe să fie pus în aplicare cât mai mult posibil în mandatul care urmează, la ocuparea pozițiilor „de vârf” din UE. Cel puțin o femeie ar trebui să fie numită într-una dintre acestea.

Dialogul activ cu societatea civilă este modul cel mai important în care se poate susține legitimitatea Uniunii.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris – (RO)* Apropierea alegerilor pentru Parlamentul European aduce în actualitate, ca de fiecare dată, problema gradului de informare și a curențelor dialogului cu cetățenii, specific spațiului european.

În acest context, consider salutară propunerea de rezoluție privind dialogul activ cu cetățenii, care subliniază importanța implicării instituțiilor europene, a sistemului educațional transeuropean, dar și a mass-mediei. Respingerea tratatului Constituțional în Franța și Olanda și opoziția prin referendum a Irlandei față de Tratatul de la Lisabona au arătat ca o acțiune la nivelul cetățenilor cu un grad de educație redus este o strategie viabilă și necesară, pe care o susțin în totalitate.

Dat fiind accesul ridicat la Internet în statele membre ale Uniunii Europene, ar trebui să profităm de acest instrument și să îl utilizăm în scopul eficientizării dialogului cu cetățenii. În acest mod ar putea fi înregistrate opinii, care ulterior ar fi evaluate și încadrate în procesul nostru decizional. De asemenea, cred că istoria și modul de funcționare al Uniunii precum și drepturile cetățenilor ar trebui să reprezinte componente de bază ale programei de învățământ la nivel european.

În acest fel, am convingerea că se pot asigura premisele pentru un dialog coerent cu cetățenii, care vor aborda Europa și Uniunea Europeană dintr-o perspectivă diferită, bazată pe informație și cunoștințe precise.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), *în scris – (BG)* Doamnelor și domnilor, aș dori să-l felicit pe dl Hegyi pentru extraordinarul său raport, despre care sunt convinsă că va aduce o contribuție vitală la inițierea dialogului civil în Uniunea Europeană.

Realizarea cu succes a obiectivelor prioritare generale în materie de comunicare ale instituțiilor europene în parteneriat cu statele membre va fi un pas important către o mai bună informare a cetățenilor Uniunii Europene. Doar europenii bine informați pot profita de oportunitățile care li se oferă și pot lua parte la un dialog activ privind Europa. Am asistat cu toții la consecințele care au rezultat din problemele legate de menținerea nivelului de informare a cetățenilor: voturi de „nu” în referendumuri și stoparea dezvoltării europene.

În calitate de președintă a unei asociații a cetățenilor din Bulgaria, cred cu tărie că implicarea cetățenilor în procesele de luare a deciziilor le va oferi acestora ocazia de a contribui în mod direct la procesul politic la nivelul UE. Cred că acesta este unul dintre domeniile importante care trebuie reformat și perfecționat rapid.

Cred că acest raport îi va permite Parlamentului European să ofere orientările și recomandările necesare celorlalte instituții, dar și organizațiilor civile, întrucât cetățenii reprezintă elementul cheie al dezvoltării viitoare a Europei. Fără cooperarea și implicarea acestora, ne va fi imposibil să atingem obiectivul pe care ni l-am propus.

24. Lupta contra practicilor de mutilare genitală a femeilor în UE (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0054/2009) elaborat de dna Muscardini, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe, referitor la lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor în UE [2008/2071(INI)].

Cristiana Muscardini, raportoare – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că este deosebit de oportună participarea dlui comisar Michel la dezbaterea noastră. După cum știm, domnia sa acordă o mare atenție problemelor legate de drepturile omului și de tragediile din Africa. De fapt, prezența dlui Michel îmi dă speranțe că și Comisia va lua în serios o problemă care nu numai că afectează în prezent 28 de țări africane și mai multe țări din Orientul Mijlociu și din țările învecinate, ci reprezintă o problemă dureroasă chiar în cadrul Uniunii Europene.

Imigrația în masă care a avut loc în ultimii ani a adus această tragedie în țările UE. Zeci de mii de fete și de tinere sunt zilnic expuse riscului de a suferi din cauza unei practici groaznice care le provoacă un rău ireversibil din punct de vedere fizic, dar și traume psihologice extrem de grave. Din acest motiv - deși Parlamentul a condamnat deja această practică cu mai multe ocazii în anii trecuți și a oferit chiar și finanțări prin programul DAPHNE pentru derularea a 14 proiecte destinate luptei împotriva mutilării genitale a femeilor - discutăm astăzi din nou pe marginea acestui subiect, pentru că fenomenul, din păcate, nu a scăzut în intensitate, ci are o tendință de creștere.

Trebuie să avem curajul să adoptăm o metodă serioasă, mai adecvată de prevenire, prin campanii culturale care să le facă să înțeleagă pe femeile imigrante, dar și pe tații acestor fete, că respectarea unui ritual tribal care nu are nimic în comun cu religia nu reprezintă o cale spre integrare și nici nu creează un viitor pentru fiicele lor.

Gândiți-vă la o fată care merge la o școală franceză, italiană sau belgiană și care, după ce a socializat cu colegii ei, nu se mai încadrează dintr-o dată în normalitate și este forțată să treacă printr-o tragedie care o va marca pe viață. Această fată nu este mutilată doar fizic, ci îi este și imposibil să reia o relație normală cu alte persoane; se simte inferioară, diferită, iar în societatea noastră nu îi dorim pe cei care sunt diferiți. Vrem oameni care, indiferent de religie, culoarea pielii sau originea geografică, pot conlucra pentru a construi o Europă mai bună, mai aproape de cetățenii săi.

Din acest motiv, dle președinte, dle comisar, noi, ca membri ai Parlamentului - și aș vrea să le mulțumesc tuturor colegilor mei din comisie care m-au ajutat să elaborez acest raport - vrem ca legile tuturor statelor membre să fie armonizate, astfel încât mutilarea genitală a femeilor să fie calificată drept infracțiune. Nu vrem propuneri paliative precum „înțeparea”. Vrem ca femeile să fie cu adevărat egale cu bărbații; nu vrem ritualuri de inițiere, ci integrare reală. Vrem ca ONG-urile să-și poată desfășura activitatea, vrem o politică de prevenire care implică asociațiile femeilor imigrante, vrem să pedepsim pe oricine care încearcă să mutilizeze fete și să le atragă într-o spirală perversă a disperării și a marginalizării.

Raportul acoperă multe domenii și cred că membrii au avut ocazia să îl examineze și să-l evalueze. Cred că ar trebui să ne alăturăm cu toții acestui apel către o Europă conștientă de ceea ce vrea, apel care să combine eforturile a trei instituții privind combaterea acestei atrocități care încalcă drepturile omului.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, aș vrea să-i mulțumesc dnei Muscardini pentru discursul domniei sale, atât în numele meu, cât și în numele colegului meu, întrucât cred că a atins un subiect tragic și scandalos în același timp. Aș vrea în special să-i mulțumesc pentru raportul excelent privind această problemă majoră a luptei împotriva mutilării genitale a femeilor în Uniunea Europeană.

Comisia Europeană a denunțat în mod foarte clar, atât în cadrul Uniunii, cât și în țările terțe, natura inacceptabilă a practicilor tradiționale care subminează în mod grav dreptul fundamental al femeilor și al tinerelor la respectul pentru integritatea lor fizică și mentală. Este evident că suntem în totalitate de acord cu raportul. Credem că toate statele membre ale Uniunii Europene ar trebui să ia măsuri severe. Aș spune că ar trebui luate măsuri mult mai severe pentru a pune capăt acestor practici, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în țările terțe, deoarece este absolut inacceptabil și incredibil că acestea încă mai au loc în Uniunea Europeană. De asemenea, trebuie să ne asigurăm, în cadrul dialogurilor politice pe care le menținem cu țările terțe, că acestea înțeleg întrutotul poziția noastră. Aș vrea să mă îndepărtez pentru un moment de text pentru a spune că vă pot asigura că această problemă se află întotdeauna pe ordinea de zi în toate dialogurile politice pe care le avem cu țările în curs de dezvoltare.

Chiar de curând, președintele Compaoré al Burkina Faso mi-a telefonat și mi-a spus că erau pe cale să adopte o lege care interzice aceste practici, deși acesta nu va fi un lucru ușor de realizat. Ar trebui subliniat faptul că încă există anumite clanuri și triburi care continuă această practică și că acesta este un subiect destul de sensibil în respectiva țară, însă chiar dorea să progreseze și cred că acesta este lucrul cel mai important.

De asemenea, și știți acest lucru, Comisia eliberează în mod periodic fonduri comunitare pentru a susține proiecte, în Europa și în țările terțe, destinate prevenirii și eradicării mutilării genitale a femeilor și ajutorării victimelor și tinerelor aflate în pericol.

În Europa, principalul nostru instrument este programul DAPHNE III, care susține organizațiile non-guvernamentale europene și instituțiile publice și autoritățile locale și regionale în lupta împotriva mutilării genitale a femeilor. De la lansarea sa în 1997, DAPHNE a cofinanțat 14 proiecte dedicate în mod special acestei probleme, furnizând o sumă totală de cca 2,4 milioane de euro. Proiectele DAPHNE ne-au permis să punem în aplicare programe de instruire și de sprijin comunitare, să desfășurăm campanii de sensibilizare, să analizăm legislația națională, să adunăm informații și statistici, să dezvoltăm instrumente și să stabilim bune practici care să fie folosite de actorii prezenți la fața locului și să recomandăm direcții de politică decidenților europeni și naționali.

Suntem în mod evident hotărâți să sprijinim în continuare astfel de acțiuni și să continuăm să tratăm această problemă în Uniunea Europeană, nu numai în contextul prevenirii violenței și sprijinirii victimelor, ci și în domeniile imigrației, azilului și justiției penale.

Voi lăsa din nou textul la o parte pentru un moment. Trebuie să vă spun că sunt oarecum șocat de un anumit fel de lașitate din partea guvernelor noastre și a unor politicieni care consideră acest lucru ca făcând parte din cultură și, prin urmare, ca fiind de neatins. Îmi pare rău: de la cei care vin în Europa ar trebui să ne așteptăm cel puțin să se conformeze regulilor în vigoare. Consider că nu poate exista justiție care să funcționeze în două ritmuri; nu poate exista conceptul de două viteze diferite. Acest lucru nu are niciun efect asupra capacității unei țări europene de a primi imigranți, chiar dimpotrivă. Aceasta este o dezbatere la care am asistat eu însumi în țara mea în trecut. Trebuie să spun că sunt șocat că unii oameni, sub pretextul respectării culturii imigranților, refuză practic să pedepsească acest lucru. Cred că dacă vrem cel puțin să lămurim această problemă în Europa, trebuie să ajungem în stadiul în care pedepsim aceste practici. Trebuie să avem acest curaj politic și nu cred că ar limita capacitatea unei țări de a-i primi pe imigranți dacă ar fi să spunem: „Aceasta este constituția noastră, acestea sunt regulile noastre, acestea sunt valorile noastre umane și trebuie să le respectați. Dacă nu le respectați, veți acționa în afara legii și veți fi pedepsiți.” Aici închid paranteza, însă sunt bucuros că am spus aceste lucruri, pentru că sunt la fel de iritat ca și dumneavoastră în această privință.

În contextul ajutoarelor externe acordate țărilor terțe, Comisia aplică, de asemenea, trei politici privind lupta împotriva mutilării genitale a femeilor. Mai întâi, după cum v-am spus, integrează aspectele privind emanciparea femeilor, drepturile și sănătatea acestora în orice dialog politic și strategic pe care îl poartă cu guvernele partenere.

În al doilea rând, susține acțiunile care vizează și promovează o legislație națională mai bună, precum și crearea de politici naționale adecvate pentru promovarea și pentru protejarea drepturilor femeilor și pentru interzicerea tuturor practicilor dăunătoare.

În al treilea rând, susține inițiative care au ca scop consolidarea domeniului de acțiune a liderilor politici, împreună cu campanii de sensibilizare orientate spre toate sectoarele societății. Programul multianual de la Haga, care cuprinde diversele acțiuni care vor fi derulate pentru dezvoltarea domeniului justiției, libertății și securității, se încheie în 2010. Vom prezenta noul program de la Stockholm 2010-2014 într-o comunicare în primăvara lui 2009. Vă pot confirma că acest program va acorda o mare importanță aspectelor privind protecția drepturilor fundamentale și a victimelor, inclusiv promovarea și protecția drepturilor copilului și femeilor.

Deși Comisia nu a elaborat încă o strategie specifică pentru combaterea mutilării genitale a femeilor, suntem hotărâți să sprijinim în continuare acțiunile care vizează prevenirea acestora și intenționăm să ridicăm pe mai departe această problemă în cadrul politicilor interne și externe ale Uniunii.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Véronique Mathieu (PPE-DE), în scris – (FR) În fiecare an în Europa, 1 80 000 de femei imigrante suferă sau sunt în pericol de a suferi mutilare genitală. Este important să nu uităm că aceste mutilări constituie o încălcare a drepturilor omului, cu consecințe fizice și psihologice foarte grave. Aceste practici nu pot fi justificate în temeiul tradițiilor culturale sau religioase. Pentru a le pune capăt, statele membre trebuie să impună respectarea interdicției stabilite în dreptul penal al acestora, iar practicarea mutilării trebuie să fie considerată o infracțiune. În același timp, victimele reale sau potențiale trebuie să aibă acces la asistență juridică și medicală.

UE trebuie să își intensifice sprijinul acordat acelor ONG-uri care fac o treabă remarcabilă la fața locului în domeniile prevenirii și asistenței. La nivel național și european, campaniile specifice de informare și educare ar elimina tabuurile asociate cu aceste practici și în același timp ar informa familiile asupra consecințelor penale ale acestor mutilări. Este, așadar, important ca UE să trateze această problemă prin definirea unor acțiuni preventive comune de interzicere a practicării mutilării în UE și prin includerea acestei interdicții în toate acordurile de cooperare încheiate cu țările terțe. Mutilarea genitală este o problemă socială care ne privește pe toți.

25. Multilingvismul, un avantaj pentru Europa și un angajament comun (prezentare succintă)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0092/2009) elaborat de domnul Graça Moura, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun [2008/2225(INI)].

Vasco Graça Moura, raportor – (PT) Comunicarea Comisiei intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” continuă o serie deja lungă de documente elaborate de Parlament, Comisie, Consiliu, Comitetul Regiunilor și de Comitetul Economic și Social European, în care problema multilingvismului este abordată din mai multe unghiuri.

În raportul meu, reiterez pozițiile adoptate anterior de Parlamentul European și în general sprijin punctul de vedere al Comisiei conform căruia diversitatea lingvistică și culturală a UE constituie un avantaj competitiv semnificativ, iar programele de predare a limbilor străine și de schimburi școlare și culturale, atât în interiorul, cât și în afara UE, trebuie să fie sprijinite fără echivoc.

De asemenea, subliniez importanța limbii ca factor de incluziune socială. Confirm importanța dialogului cu alte regiuni ale globului, ținând seama de legăturile specifice lingvistice, istorice și culturale dintre UE și țările terțe. Semnalez necesitatea elaborării de politici de susținere a traducerilor, atât literare, cât și tehnice. Abordez aspectul multilingvismului în sectorul audiovizual, necesitatea de a susține profesorii de limbi străine și extinderea indicatorilor de competențe lingvistice pentru a acoperi toate limbile oficiale ale UE, fără a aduce atingere includerii altor limbi vorbite și studiate în Europa, inclusiv greaca și latina clasică.

În ceea ce privește predarea limbilor străine, atât în cursul școlarizării, cât și la maturitate, susțin, între altele, că educația în limba maternă este fundamentală față de toate celelalte forme de instruire. Părinții și tutorii trebuie să poată alege limba oficială în care vor fi educați copiii lor în țările care coexistă mai multe limbi oficiale și regionale. De asemenea, niciun copil de vârstă școlară nu ar trebui să fie privat de educație în limba oficială a statului.

Aș vrea să subliniez faptul că nu există niciun punct în raportul meu care să pună la îndoială importanța limbilor regionale sau minoritare. Recunosc în mod clar și respect aceste limbi și nu încerc să împiedic răspândirea acestora. Nu există niciun aspect în raportul meu care să fie incompatibil cu aceste limbi. Cu toate acestea, membrii socialiști, liberali și verzi au supus atenției o propunere alternativă care omite pur și simplu cele trei puncte pe care tocmai le-am menționat.

Drept urmare, principiile care sunt legate de drepturile fundamentale și de libertățile persoanelor și care au fost păstrate cu sfințenie, acceptate și practicate timp îndelungat în Uniunea Europeană sunt pe cale de a fi eliminate din cauza presiunii exercitate de naționaliștii galicieni, catalani și basci. În cazul în care această propunere alternativă va fi adoptată, înseamnă că Parlamentul European a cedat.

Aceste intenții sunt perfect clare. În ediția de astăzi a ziarului spaniol *El País*, puteți citi la pagina 37 că, cu doar trei luni în urmă, Curtea Supremă a decis că în formularul de preînscrisoare în școli ar trebui inclusă o rubrică în care părinții să menționeze limba în care doresc să fie educați copiii lor în ciclul primar de învățământ, ceea ce guvernul catalan nu a făcut încă.

Nu cred că această alternativă ar trebui să fie acceptată. Spre deosebire de argumentele prezentate în raportul meu, duce la o protecție inacceptabilă a tendințelor naționaliste extremiste și contrazice în mod inacceptabil drepturile și libertățile noastre fundamentale și chiar și principiul subsidiarității, fără a mai menționa faptul că această alternativă este contrară și principiilor consfințite în textele anterioare ale Parlamentului European și ale Consiliului și care nu au fost niciodată puse la îndoială.

Solicit, prin urmare, foarte multă atenție din partea acestei Camere. Alternativa propusă trebuie să fie respinsă și trebuie adoptat raportul meu, așa cum s-a întâmplat în cadrul Comisiei pentru cultură și educație la 17 februarie, cu 20 de voturi pentru, 3 împotriva și 8 abțineri.

Dle președinte, Uniunea Europeană trebuie să fie un loc în care se respectă democrația și pluralismul, nu un loc al excluderii și al îngrădirii iraționale a drepturilor și libertăților fundamentale.

Louis Michel, membru al Comisiei – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea să-i mulțumesc mai întâi domnului Graça Moura pentru raportul din proprie inițiativă privind multilingvismul.

Acest raport susține abordarea Comisiei și pune accentul pe calitatea predării limbilor străine și pe calitatea profesorilor, pe o abordare integrată pentru a ajunge la toate păturile societății, pe diversitatea lingvistică, în timp ce facilitează înțelegerea rolului mijloacelor media și al traducerilor literare, precum și pe legăturile lingvistice și culturale cu țările terțe.

Sunt de aceeași părere cu raportorul că multilingvismul are un impact major asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor Europei, dată fiind abundența comunicărilor, mobilitatea și migrația în creștere și globalizarea sporită.

Principiul limbii materne plus două alte limbi străine și învățarea limbilor străine de la o vârstă fragedă reprezintă puncte de referință pentru politica noastră privind multilingvismul. Abordarea noastră se bazează pe acest drept intrat în uz. Aceasta consolidează importanța învățării pe tot parcursul vieții, iar obiectivul său este includerea celor mai vulnerabile grupuri ale societății noastre. Mă refer în special la cei care și-au abandonat studiile, la imigranți și la cei care vorbesc doar o singură limbă sau care sunt mai puțin competenți din punct de vedere lingvistic.

În plus, dorim să ne intensificăm eforturile în legătură cu ucenicii, adulții și persoanele mai în vârstă, care nu mai frecventează o unitate de învățământ și care stagnează.

Salut sprijinul pe care îl acordați abordării noastre. Pentru a ajunge la aceste grupuri, sunt esențiale motivația individuală și punerea în aplicare a unor metode de predare adecvate. Noile tehnologii, precum internetul și mijloacele audiovizuale interactive, oferă multe posibilități de a ajunge la aceste grupuri și de a dezvolta și adapta metodele de predare nevoilor și abilităților lor specifice. La nivel european, programul nostru de învățare pe tot parcursul vieții promovează toate limbile: limbile oficiale ale Uniunii Europene, limbile regionale și minoritare și celelalte limbi vorbite în lume. Aceasta este o reflectare atât a noii realități din Uniune, cât și a nevoilor lingvistice ale cetățenilor noștri.

În contextul mobilității și imigrației în creștere, este esențial ca oamenii să stăpânească limba sau limbile naționale, pentru a se integra pe deplin în societate. Aș dori, totuși, să subliniez faptul că, în acest context, statele membre sunt principalii decidenți în ceea ce privește politica lingvistică, inclusiv limbile regionale și ale minorităților, politică al cărei cadru este stabilit în Carta europeană pentru limbi regionale și minoritare a Consiliului Europei.

Salut sprijinul general acordat de Parlament abordării noastre privind multilingvismul.

Președintele – Prezentarea s-a încheiat.

Votul va avea loc marți, 24 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (PSE), în scris – Diversitatea lingvistică și culturală a uniunii celor 27 de state europene constituie un atu pentru înțelegere și cooperare, pentru mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și asimilarea valorilor europene. Este importantă îmbunătățirea permanentă a politicilor UE de încurajare a educației în limba maternă și de garantare a inteligibilității interlingvistice reciproce. Avem nevoie de cooperare între autoritățile naționale și Comisia Europeană pentru a implementa practici cât mai eficiente în vederea integrării prin acceptarea diferențelor lingvistice.

Romania este unul din statele UE care asigură un grad de protecție și de susținere peste media europeană minoritarilor, încurajând învățământul în limbile proprii ale acestora. Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca este un strălucit exemplu de promovare a multilingvismului.

Din păcate, inclusiv la Parlamentul European au fost organizate manifestări și au fost lansate inițiative care, în numele unei false discriminări, revendicau distrugerea Universității "Babeș-Bolyai" în baza separării pe criterii etnice. Este motivul pentru care doresc să atrag atenția asupra pericolului reprezentat de exacerbaria discursului etnic. Respectarea drepturilor minoritarilor și încurajarea multilingvismului nu trebuie pervertite prin transformarea în paravane în spatele cărora se lucrează împotriva spiritului european și a armoniei interetnice. Multilingvismul trebuie să fie un numitor comun, nu un factor de divizare a Uniunii Europene.

Gabriela Crețu (PSE), în scris – (RO) Există argumente pragmatice în sprijinul multilingvismului: reduce riscul de șomaj, sporește șansele de angajare, permite creșterea calității serviciilor prestate și a productivității muncii, facilitează mobilitatea. Le cunoaștem cu toții; opiniile sunt convergente din acest punct de vedere.

Aș vrea să subliniez aici importanța altui motiv pentru a susține multilingvismul și măsurile aferente.

Multilingvismul contribuie la afirmarea unor valori și atitudini esențiale pentru modelul social european: înțelegerea reciprocă, încrederea și solidaritatea; poate contribui la realizarea efectivă a unității într-o lume diversă.

În acest scop, insistăm și asupra necesității de a conserva diversitatea lingvistică a Europei. O cale pentru a atinge acest obiectiv ar fi învățarea, ca a doua limbă străină, a altor limbi decât cele de circulație universală. Pot fi învățate limbile vecinilor, ale minorităților etnice din propria țară, limbile vorbite în economiile emergente cu care relațiile sunt în plină dezvoltare.

Îmi exprim încrederea că efectele pozitive ale unei asemenea politici vor putea fi probate apoi în viața de zi cu zi.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), în scris – (DE) Diversitatea lingvistică este importantă. Aceasta face parte din realitatea cotidiană în Uniunea Europeană și are o însemnătate din ce în ce mai mare în relațiile dintre statele membre, în modul în care societățile noastre multiculturale conviețuiesc și în măsurile politice comune luate de către Uniunea Europeană. Cu toate acestea, puterea de luare a deciziilor în privința chestiunilor care țin de politica lingvistică este deținută în primul rând de statele membre. Nu este responsabilitatea Parlamentului European să stabilească cerințe și recomandări pentru politica lingvistică. Faptul că UE are un comisar pentru multilingvism indică în mod clar că este necesară o reformare urgentă a Comisiei și că trebuie să existe mai puțini comisari decât state membre.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris – Îl felicit pe colegul meu, domnul Graça Moura, pentru modul în care a reușit să îmbine în acest proiect de raport interesele generale, regionale, dar și locale.

Personal, am propus ca cetățenii care aparțin unei etnii vorbitoare a unei limbi minoritare să învețe temeinic limba oficială a statului de reședință. În mod cert, aceasta ar constitui un avantaj în găsirea unui loc de muncă și în vederea unei bune integrări sociale. Din păcate, amendamentul respectiv nu a fost aprobat în comisia de specialitate, dar cred în continuare cu tărie că ar fi foarte util.

Pe de altă parte, am propus ca funcționarii care, în activitatea lor, vin frecvent în contact cu cetățeni din alte state membre, să fie încurajați să învețe o a doua limbă europeană. Consider benefic acest lucru, având în vedere migrația forței de muncă pe teritoriul european, dar și mobilitatea în scop turistic.

Doar în acest fel putem încuraja comunicarea și înțelegerea interculturală, valori de bază ale Uniunii Europene.

26. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

27. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 11.05 p.m.)